

π. Γεώργιος Ι. Θεοδωρίδης

**επιλογή κειμένων γύρω από τον γάμο
και τις σχέσεις ανδρός και γυναικός**

Κάλυμνος 2019

ΜΕ ΛΙΓΕΣ ΛΕΞΕΙΣ ΤΑ ΛΕΕΙ ΟΛΑ ΓΙΑ ΤΟ ΣΕΞ

Με λίγες λέξεις ο Όσιος Παΐσιος μας κατατοπίζει για το σεξ:

«Χωρίς το φαγητό ο άνθρωπος πεθαίνει ή χωρίς νερό. Χωρίς τα σαρκικά δεν παθαίνει τίποτα. Μόνο ταλαιπωρείται ψυχικά, όπως ταλαιπωρείται και από τα άλλα πάθη· το θυμό, τον εγωισμό, την κενοδοξία, την ανθρωπαρέσκεια. Μετά το γάμο συγχωρείται μόνο για την τεκνογονία ή κατ' οικονομίαν».

<http://www.vimaorthodoxias.gr/theologikos-logos-diafora/giati-i-ekklisia-epimeni-to-so-sto-thema-ton-sarkikon-scheseon/>

Η καλή αρχή της οικογενειακής ζωής.

... Αν ο νέος σκέφτεται κάποια κοπέλα σοβαρά για σύζυγο, νομίζω, καλύτερα είναι πρώτα να το κάνει γνωστό με κάποιο συγγενικό του πρόσωπο στους γονείς της και κατόπιν να το συζητήσει και ο ίδιος μαζί τους και με την κοπέλα. Στην συνέχεια, αν δώσουν λόγο και κάνουν αρραβωνες - καλό είναι ο αρραβωνας να μη διαρκη πολύ - να προσπαθήσει, στο διάστημα που θα μεσολαβήσει μέχρι τον γάμο, να βλέπει την κοπέλα σαν αδελφή του και να την σέβεται. Αν αγωνισθούν και οι δύο φιλότιμα να διατηρήσουν την παρθενία τους, τότε στο Μυστήριο του γάμου, όταν τους στεφανώσει ο Ιερέας, θα λάβουν πλούσια την Χάρη του Θεού. Γιατί, όπως λέει ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος, τα στέφανα είναι σύμβολα της νίκης κατά της ηδονής..

(ο.

37-38).https://www.pigizois.net/afieromata/paisios/oikogeniaki_zoi.htm

Άγιος Παΐσιος: Οί Άγιοι Ίωακείμ και Άννα είναι τὸ ἀπαθέστερο ἀνδρόγυνο!

- Ἀπὸ μικρὸς εἶχα σὲ μεγάλη εὐλάβεια τοὺς Ἀγίους Θεοπάτορες. Μάλιστα εἶχα πεῖ σὲ κάποιον ὅτι, ὅταν μὲ κάνουν καλόγερο, θὰ ἤθελα νὰ μοῦ δώσουν τὸ ὄνομα Ἰωακείμ.

Ὅφειλουμε σ' αὐτούς! Οἱ Ἅγιοι Ἰωακείμ καὶ Ἄννα εἶναι τὸ ἀπαθέστερο ἀνδρόγυνο ποὺ ὑπῆρξε ποτέ. Δὲν εἶχαν καθόλου σαρκικὸ φρόνημα.

Ὁ Θεὸς ἔτσι ἔπλασε τὸν ἄνθρωπο καὶ ἔτσι ἤθελε νὰ γεννιοῦνται οἱ ἄνθρωποι, ἀπαθῶς. Ἀλλὰ μετὰ τὴν πτώση μπῆκε τὸ πάθος στὴν σχέση ἀνάμεσα στὸν ἄνδρα καὶ στὴν γυναῖκα.

Μόλις βρέθηκε ἓνα ἀπαθὲς ἀνδρόγυνο, ὅπως ἔπλασε ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπο καὶ ὅπως ἤθελε νὰ γεννιοῦνται οἱ ἄνθρωποι, γεννήθηκε ἡ Παναγία, αὐτὸ τὸ ἀγνὸ πλάσμα, καὶ στὴν συνέχεια σαρκώθηκε ὁ Χριστός.

Μοῦ λέει ὁ λογισμὸς ὅτι θὰ κατέβαινε καὶ νωρίτερα ὁ Χριστὸς στὴν γῆ, ἂν ὑπῆρχε ἓνα ἀγνὸ ζευγάρι, ὅπως ἦταν οἱ Ἅγιοι Ἰωακείμ καὶ Ἄννα.

Οἱ Ρωμαιοκαθολικοὶ φθάνουν στὴν πλάνη καὶ...

πιστεύουν, δῆθεν ἀπὸ εὐλάβεια, ὅτι ἡ Παναγία γεννήθηκε χωρὶς νὰ ἔχει τὸ προπατορικὸ ἀμάρτημα.

Ἐνῶ ἡ Παναγία δὲν ἦταν ἀπαλλαγμένη ἀπὸ τὸ προπατορικὸ ἀμάρτημα, ἀλλὰ γεννήθηκε ὅπως ἤθελε ὁ Θεὸς νὰ γεννιοῦνται οἱ ἄνθρωποι μετὰ τὴν δημιουργία.

Ἦταν παναγνη, γιατί ἡ σύλληψη Τῆς ἔγινε χωρὶς ἡδονή.

Οἱ Ἅγιοι Θεοπάτορες, μετὰ ἀπὸ θερμὴ προσευχὴ στὸν Θεὸ νὰ τοὺς χαρίσει παιδί, συνήλθαν ὄχι ἀπὸ σαρκικὴ ἐπιθυμία, ἀλλὰ ἀπὸ ὑπακοὴ στὸν Θεό. Αυτό τὸ γεγονός τὸ εἶχα ζήσει στὸ Σινά.

Ὑποσημειώσεις:

1. Ἡ Θεοτόκος γεννήθηκε κατὰ φυσικὸ τρόπο καὶ ὄχι παρθενικῶς. «Ἦταν πάναγνη», γιατί, ὅπως γράφει καὶ ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνὸς στὸν Λόγο του «Εἰς τὸ Γενέσιον τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας», συνελήφθη «σωφρόνως», ἀλλὰ καὶ αὖξηση μετὰ τὸν ἀγῶνα τῆς τῆν ἀγιότητα ποὺ ἔλαβε ἀπὸ τοὺς γονεῖς τῆς, ἀποκρούοντας πάντα λογισμὸν περιττὸν καὶ ψυχοβλαβὴ πρὶν γεύσασθαι»

Ερώτηση: Τι λέει η Βίβλος για το σεξ πριν τον γάμο / προγαμιαίο σεξ;

Απάντηση: Ὅπως και κάθε ἄλλο εἶδος σεξουαλικῆς ἀνηθικότητος, τὸ σεξ πρὶν τὸν γάμο / προγαμιαίο σεξ εἶναι ἐπανελημμένα καταφρονητέο στὴν Ἀγία Γραφή (Πράξεις 15:20; Ρωμαίους 1:29; Α' Κορινθίους 5:1; 6:13,18; 7:2; 10:8; Β' Κορινθίους 12:21; Γαλάτας 5:19; Εφεσίους 5:3; Κολοσσαεῖς 3:5; Α' Θεσσαλονικεῖς 4:3; Ιούδα 7). Ἡ Βίβλος προάγει τὴν ἐγκράτεια πρὶν τὸν γάμο. Τὸ σεξ πρὶν τὸν γάμο εἶναι ἐξίσου λανθασμένο ὅσο και ἡ μοιχεία καὶ ἄλλα εἶδη σεξουαλικῆς ἀνηθικότητος, ἐπειδὴ ἐννοεῖται ὅτι ἔχουμε σεξουαλικές σχέσεις με κάποιον με τὸ ὁποῖο δεν εἴμαστε παντρεμένοι. Τὸ σεξ μεταξύ τῶν συζύγων εἶναι μοναδική μορφή σεξουαλικῶν σχέσεων που ἐγκρίνει ὁ Θεός (Εβραῖους 13:4).

Τὸ σεξ πρὶν τὸν γάμο ἐγίνε τόσο συνηθισμένο, γιὰ πολλοὺς λόγους. Πολύ συχνά ἐστιαζόμαστε στὴν “αναζωογονητικὴ” πλευρά του σεξ, χωρὶς νὰ ἀναγνωρίσουμε τὴν πλευρά τῆς ἀναπαραγωγῆς. Ναι, τὸ σεξ εἶναι ἀπολαυστικό. Ὁ Θεός τὸ δημιούργησε ἔτσι. Ὁ Θεός θέλει ὁ ἄνδρας καὶ ἡ γυναίκα νὰ ἀπολαμβάνουν στὸ σεξ (στὸ πλαίσιο τοῦ γάμου). Ὅμως πρωταρχικὸς σκοπὸς τοῦ σεξ δεν εἶναι ἡ ἀπόλαυση, ἀλλὰ ἡ ἀναπαραγωγή. Ὁ Θεός δεν ἀπαγόρευσε τὸ σεξ πρὶν τὸν γάμο γιὰ νὰ μὰς ἀποστερήσει τὴν ἀπόλαυση, ἀλλὰ νὰ μὰς προστατέψει ἀπὸ ἀνεπιθύμητες ἐγκυμοσύνες, καὶ ἀπὸ τὰ παιδιά που οἱ γονεῖς τοὺς δεν θέλουν νὰ τὰ δεχτοῦν. Φανταστεῖτε πόσο καλύτερος θὰ ἦταν ὁ κόσμος μὰς ἀν εἶχαμε ὑπακούσει στὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ σχετικά με τὸ σεξ: θὰ εἶχαμε λιγότερες σεξουαλικά μεταδοτικὲς ἀσθένειες, λιγότερες μὴ παντρεμένες μητέρες, λιγότερες ἀνεπιθύμητες ἐγκυμοσύνες, λιγότερες ἐκτρώσεις κλπ. Ἡ ἐγκράτεια σώζει ζωές, προστατεύει τὰ μωρά, δίνει ἀξία στὴν σεξουαλικὴ σχέση, καὶ τὸ πιο σημαντικό δοξάζει τὸν Θεό.

<https://www.gotquestions.org/Greek/Greek-sex-before-marriage.html>

Το γενετήσιο ἐνστικτο

Ὅταν ἓνας ἄνθρωπος ρυθμίζει τὴν καρδιά του με βάση τὸ γενετήσιο ἐνστικτο, τότε αὐτὸ παίρνει μεγάλη ἐξουσία πάνω του καὶ τὸν σέρνει ὅπου θέλει.

Ὁ ἄνθρωπος θολώνει, χάνει τὸ ὅλο καὶ ἀδυνατεῖ νὰ γευτεῖ τὴν πληρότητα τῆς ἀγάπης.

Δεν μπορεῖ οὔτε καν νὰ τὴν ἀγγίξει. Κι ἐνῶ ζεῖ σὲ μὴ ψευδαῖσθηση ἡδονῆς,

ἡ ψυχὴ του ἀδειάζει συνεχῶς....μέχρι τὸ ἀπόλυτο κενό....

ἀκόμη καὶ τὸ σῶμα ἐρχεται ὥρα που κορέζεται καὶ ἀηδιάζει.....

καὶ ὁ ἄνθρωπος νιώθει μόνος καὶ δυστυχισμένος....

....Ἀκόμη καὶ τότε ὅμως ὑπάρχει ἐλπίδα....

<https://atsampa.wordpress.com/>

ΠΑΡ ιβ.3. Η ενάρτεος γυνή είναι στέφανος εις τον άνδρα αυτής· η δε προξενούσα αισχύνην είναι ως σαπρία εις τα οστά αυτού.

ΠΑΡ ιδ.1. Αι σοφαί γυναίκες οικοδομούσι τον οίκον αυτών· η δε άφρων κατασκάπτει αυτόν δια των χειρών αυτής.

ΠΑΡ ιη.22. Όστις εύρηκε γυναίκα, εύρηκεν αγαθόν, και απήλαυσε χάριν παρά Κυρίου.

ΠΑΡ ιθ.14. Οίκος και πλούτη κληρονομούνται εκ των πατέρων· αλλ'η φρόνιμος γυνή παρά Κυρίου δίδεται.

ΠΑΡ κα.19. Καλήτερον να κατοική τις εν γή ερήμω, παρά μετά γυναικός φιλέριδος και θυμώδους.

ΕΦΕΣ ε.22. δεν εκτίσθη ο ανήρ δια την γυναίκα, αλλ' η γυνή δια τον άνδρα....Αι γυναίκες υποτάσσεσθε εις τους άνδρας σας, ως εις τον Κύριον· 23 διότι ο ανήρ είναι κεφαλή της γυναικός, καθώς και ο Χριστός κεφαλή της εκκλησίας, και αυτός είναι σωτήρ του σώματος. 24 Αλλά καθώς η εκκλησία υποτάσσεται εις τον Χριστόν, ούτω και αι γυναίκες ας υποτάσσωνται εις τους άνδρας αυτών κατά πάντα. ...33 Πλήν και σείς οι καθ'ένα, έκαστος την εαυτού γυναίκα ούτως ας αγαπά ως εαυτόν· η δε γυνή ας σέβηται τον άνδρα.

Α'ΤΙΜ β.9 Ωσαύτως και αι γυναίκες με στολήν σεμνήν, με αιδώ και σωφροσύνην να στολίζωσιν εαυτάς, ουχί με πλέγματα, ή χρυσόν, ή μαργαρίτας, ή ενδυμασίαν πολυτελή· 10 αλλά (το οποίον πρέπει εις γυναίκας επαγγελλομένας θεοσέβειαν), με έργα αγαθά. 11 Η γυνή ας μανθάνη εν ησυχία μετά πάσης υποταγής·

ΤΙΤ β.4 δια να νουθετώσι τας νέας πρέπει να είναι φίλανδροι, φιλότεκνοι, 5 σώφρωνες, καθαραί, οικοφύλακες, αγαθαί, ευπειθείς εις τους ιδίους αυτών άνδρας, δια να μη βλασφημείται ο λόγος του Θεού.

Α'ΠΕΤ γ.1-6. Ομοίως αι γυναίκες, υποτάσσεσθε εις τους άνδρας υμών, ίνα και εάν τινές απειθώσιν εις τον λόγον, κερδηθώσιν άνευ του λόγου δια της διαγωγής των γυναικών, 2 αφού ίδωσι την μετά φόβου καθαράν διαγωγήν σας. 3 Των οποίων ο στολισμός ας ήναι ουχί ο εξωτερικός, ο του πλέγματος των τριχών και της περιθέσεως των χρυσίων, ή της ενδύσεως των ιματίων, 4 αλλ' ο κρυπτός άνθρωπος της καρδίας κεκοσμημένος με την αφθαρσίαν του πράου και ησυχίου πνεύματος, το οποίον ενώπιον του Θεού είναι πολύτιμον. 5 Διότι ούτω ποτέ και αι άγαι γυναίκες, αι ελπίζουσai επί τον Θεόν, εστόλιζον εαυτάς υποτασσόμεναι εις τους άνδρας αυτών. 6 Καθώς η Σάρρα υπήκουσεν εις τον Αβραάμ, καλούσα αυτόν κύριον· της οποίας σείς εγεννήθητε τέκνα, αγαθοποιούσαι και μη φοβούμεναι μηδεμίαν πτόησιν.

Proverbs 21:9

κρεισσον οικειν επι γωνιας υπαιθρου η εν κεκονιαμενοις μετα αδικιας και εν οικω κοινω9κρεΐσσον οΐκείν ἐπὶ γωνίας ὑπαίθρου ἢ ἐν κεκονιαμένοις μετὰ ἀδικίας καὶ ἐν οἴκῳ κοινῷ.

It is better to be living in an angle of the house-top, than with a bitter-tongued woman in a wide house.

Proverbs 21:19

κρεισσον οικειν εν γη ερημω η μετα γυναικος μαχιμου και γλωσσωδους και οργιλουκρεΐσσον οΐκείν ἐν γῇ ἐρήμῳ ἢ μετὰ γυναικὸς μαχίμου καὶ γλωσσώδους καὶ ὀργίλου.

It is better to be living in a waste land, than with a bitter-tongued and angry woman.

Proverbs 25:24

Καλητερον να κατοικη τις εν γωνια δωματος, παρα εν οικω ευρυχωρω μετα γυναικος φιλεριδος.κρεΐσσον οΐκείν ἐπὶ γωνίας δώματος ἢ μετὰ γυναικὸς λοιδόρου ἐν οἰκίᾳ κοινῇ.

It is better to be living in an angle of the house-top, than with a bitter-tongued woman in a wide house.

Proverbs 27:15

Ακαταπαυστον σταξιμον εν ημερα βροχερα, και φιλερις γυνη ειναι ομοια ·

σταγόνες ἐκβάλλουσιν ἄνθρωπον ἐν ἡμέρᾳ χειμερινῇ ἐκ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, ὡσαύτως καὶ γυνὴ λοίδορος ἐκ τοῦ ἰδίου οἴκου. Like an unending dropping on a day of rain is a bitter-tongued woman.

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ 25, 23 καρδία ταπεινὴ καὶ πρόσωπον σκυθρωπὸν καὶ πληγὴ καρδίας γυνὴ πονηρά· χεῖρες παρειμέναι καὶ γόνατα παραλελυμένα ἥτις οὐ μακαριεῖ τὸν ἄνδρα αὐτῆς.

25, 25 μὴ δῶς ὕδατι διέξοδον μηδὲ γυναικὶ πονηρᾷ ἐξουσίαν. 26 εἰ μὴ πορεύεται κατὰ χεῖρά σου, ἀπὸ τῶν σαρκῶν σου ἀπότεμε αὐτήν.

26, 27 γυνὴ μεγαλόφωνος καὶ γλωσσώδης ὡς σάλπιγξ πολέμων εἰς τροπὴν θεωρηθήσεται, ἀνθρώπου δὲ παντὸς ψυχὴ ὁμοιότροπος τούτοις, πολέμου ἀκαταστασίαις τὴν ψυχὴν διαιτηθήσεται]

Τι πρέπει να έχουμε κατά νου πριν παντρευτούμε; Πως επιλέγουμε και πως πρέπει να σκεφτόμαστε; Τι πρέπει να προσέχουμε;

...Η εκλογή του συντρόφου της ζωής είναι μία υπόθεση η οποία, όταν έλθωμε σε κατάλληλη ηλικία, δεν πρέπει να αναβάλλεται. Οπωσδήποτε ο άνθρωπος δεν πρέπει να βιάζεται, διότι «γρήγορος γάμος, γρήγορη απελπισία», αλλά ούτε και να αναβάλλη την υπόθεσι αυτή της ζωής του. Δεν πρέπει να καθυστερή, διότι η καθυστέρησις είναι θανάσιμος κίνδυνος για την ψυχή του.

Κατά κανόνα ο κανονικός ρυθμός της πνευματικής ζωής του ανθρώπου αρχίζει με τον γάμο. Ο ανύπανδρος άνθρωπος είναι σαν να ζη στον διάδρομο, δεν έχει προχωρήσει ακόμη στα δωμάτια.

Οι γονεῖς ας ενδιαφέρονται να έχη το παιδί κοινωνική συμπεριφορά, αλλά και να προσεύχεται, ώστε η ευλογημένη εκείνη ώρα να έρθη ως δώρο που θα στείλη ο Θεός. Φυσικά, όταν φθάση στην εκλογή του συζύγου, θα λάβη υπ' όψιν του και την γνώμη των γονέων του...

Αν εξαναγκάσης το παιδί σου στο θέμα του γάμου του, θα θεώρηση εσένα υπεύθυνο, εάν τα πράγματα δεν πάνε καλά. Με την πίεσι δεν βγαίνει ποτέ καλό. Θα το βοηθήσης, αλλά θα το αφήσης να διαλέξη εκείνον που θα προτιμήση ή εκείνον προς τον οποίον θα νοιώση αγάπη• αγάπη, όχι λύπη ή οίκτο. Αν το παιδί σου μετά από μία γνωριμία σου λέγη, τον λυπάμαι τον κακόμοιρο, θα τον παντρευθώ, τότε να ξέρετε ότι είμαστε στα πρόθυρα ενός αποτυχημένου γάμου.

Μόνον ο άνθρωπος, τον οποίον θα προτιμήση ή θα αγαπήση, μπορεί να σταθή στο πλευρό του παιδιού μας. Θα πρέπει και οι δύο, ο άνδρας και η γυναίκα, να θέλουν τον γάμο τους, να ελκύεται ο ένας από τον άλλον, να θέλουν να ζήσουν μαζί αληθινά, εσωτερικά, αβίαστα...

Οπωσδήποτε θα προηγηθή του γάμου η γνωριμία που είναι ένα τόσο λεπτό ζήτημα, και όμως το ξεχνάμε. Η γνωριμία δεν θα πρέπει ποτέ να μας επαναπαύη, εάν δεν είμεθα βέβαιοι πως είναι αντικειμενική. Η αγάπη δεν τυφλώνει τον άνθρωπο. Η αγάπη του ανοίγει τα μάτια, για να βλέπη τον άλλον όπως είναι, με τα ελαττώματά του.

... Αρραβωνιάζομαι δεν σημαίνει ότι οπωσδήποτε θα παντρευτώ. Σημαίνει ότι δοκιμάζω εάν πρέπει να παντρευθώ τον άνθρωπο που αρραβωνιάζομαι...Στο στάδιο του αρραβώνος πρέπει να είμεθα πολύ προσεκτικοί, διότι έτσι θα έχωμε πολύ λιγώτερες συγκρούσεις και δυστυχίες μετά τον γάμο.

Ακόμη, στο διάστημα της γνωριμίας, όπως λέγει κάποιος, να κρατάς την καρδιά σου μέσα και στα δυο σου χέρια σαν να έχεις μία αρκούδα. Γιατί ξεύρετε πόσο επικίνδυνη είναι η καρδιά, η οποία μπορεί αντί να σε οδηγήσει στον γάμο, να σε οδηγήσει στην αμαρτία.

Υπάρχει ενδεχόμενο ο άνθρωπος, τον οποίον διάλεξες, να σε βλέπει σαν παιχνίδι ή σαν οδοντόβουρτσα για δοκιμή. Και μετά εσύ θα υπομένης την θλίψη και το κλάμα. Θα είναι πλέον πολύ αργά, διότι ο άγγελός σου θα έχει αποδειχθεί ότι ήταν φτιαγμένος από λάσπη.

- Μη διάλεξης άνθρωπο που σπαταλά τις ώρες του στις λέσχες, στις διασκεδάσεις, στα ταξίδια και στις πολυτέλειες.

- Μη διάλεξης ως γυναίκα σου εκείνη που μοιάζει με μπαρούτι και, μόλις της πης κάτι, αρπάζει φωτιά. Δεν κάνει για σύζυγός σου.

- Ακόμη, όταν θέλεις να κάνεις έναν πραγματικά επιτυχημένο γάμο, μην πλησιάζεις εκείνη την νέα ή τον νέο, που δεν μπορεί να εγκαταλείψει τους γονείς του...

- Επίσης, όταν πρόκειται να διαλέξεις τον άνθρωπο της ζωής σου, πρόσεξε μήπως είναι κλειστός τύπος, οπότε δεν έχει φίλους. Αν σήμερα δεν έχει φίλους, αύριο θα δυσκολευθεί πολύ να έχει εσένα ως φίλο και σύζυγο.

- Πρόσεξε τους γκρινιάρηδες, τους παραπονιάρηδες, τους μελαγχολικούς που μοιάζουν με κλαυοπούλια. Πρόσεξε εκείνους που συνεχώς παραπονούνται: Δεν με αγαπάς, δεν με καταλαβαίνεις. Κάτι σε αυτά τα πλάσματα του Θεού δεν πηγαίνει καλά.

- Να προσέξεις και ένα σοβαρό θέμα, το κληρονομικό. Να γνωρίσης καλά τον πατέρα, την μάννα, τον παππού, την γιαγιά, τον θείο.

Ακόμη να υπάρχουν οι στοιχειώδεις υλικές προϋποθέσεις.

- Προ πάντων όμως να προσέξεις την πίστι του ανθρώπου. Έχει πίστι; ...Λέγει στον άνδρα η Αγία Γραφή, η γυναίκα σου να είναι «γυνή διαθήκης σου» (Μαλ. 2, 14), δηλαδή της πίστεώς σου, της θρησκείας σου, να είναι αυτή που θα σε συνδέει με τον Θεόν.

Στον καθένα μας ο Θεός δίνει το δικό του χάρισμα. Στέλνει τον έναν στον γάμο και τον άλλον στην παρθενία. Όχι ότι ο Θεός κάνει την εκλογή λέγοντας εσείς να πάτε από εδώ και εσείς από εκεί, αλλά εκείνο που διαλέγει η καρδιά μας, για εκείνο μας δίνει ο Θεός το θάρρος, το κουράγιο, την δύναμη, για να το φέρουμε εις πέρας.

Αν έτσι διαλέξετε τον άνθρωπό σας, τότε ευχαριστήσατε τον Θεόν. Συνδέστε τον με τον πνευματικό σας. Αν δεν έχετε, διαλέξτε και οι δυο έναν πνευματικό, ο οποίος θα είναι ο Γέροντάς σας, ο πατέρας σας, εκείνος που θα σας θυμίζει και θα σας δείχνει τον Θεόν.

<http://orthodox-answers.blogspot.com/>

+Συμβουλές σε νιόπαντρη γυναίκα (Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος)

Ο άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος έστειλε σε μια πνευματική του θυγατέρα, (την Ολυμπιάδα), την κατωτέρω επιστολή σα «δώρο» για τον γάμο της, που μόλις τέλεσε. Η κατωτέρω επιστολή έχει βάθος Θεολογίας και ψυχολογίας. Και πάνω απ' όλα δίνει στη σύζυγο πολύτιμες συμβουλές για έναν πετυχημένο γάμο.

Γράφει: «Κόρη μου, στους γάμους σου εγώ ο πνευματικός σου πατέρας, ο Γρηγόριος, σου κάνω δώρο τούτο το ποίημα. Και είναι ό,τι καλλίτερο η συμβουλή του πατέρα. Άκου λοιπόν Ολυμπιάδα μου:

1. Ξέρω ότι θέλεις να είσαι πραγματική χριστιανή. Και μια πραγματική χριστιανή πρέπει όχι μόνο να είναι, αλλά και να φαίνεται. Γι αυτό, σε παρακαλώ, να προσέξεις

την εξωτερική σου εμφάνιση. Να είσαι απλή. Το χρυσάφι, δεμένο σε πολύτιμες πέτρες, δεν στολίζει γυναίκες σαν και σένα. Πολύ περισσότερο το βάψιμο. Δεν ταιριάζει στο πρόσωπό σου, την εικόνα του Θεού, να την παραποιήs και να την αλλάζης, μόνο και μόνο για να αρέσης. Ξέρε το ότι αυτό είναι φιλαρέσκεια και να μένης απλή στην εμφάνιση. Τα βαρύτιμα και πολυτελή φορέματα, αs τα φορούν εκείνες, που δεν επιθυμούν ανώτερη ζωή, που δεν ξέρουν τι θα πη πνευματική ακτινοβολία. Εσύ, όμως έβαλες μεγάλους και υψηλούς στόχους στη ζωή σου. Κι αυτοί οι στόχοι σου ζητούν όλη τη φροντίδα κι όλη την προσοχή. (...)

9. Πρόσεχε τις συναναστροφές σου. Πρόσεξε τις συγκεντρώσεις, που πηγαίνεις. Μη πας σε άπρεπες συγκεντρώσεις, γιατί είναι μεγάλος κίνδυνος για την αγνότητά σου. Αυτές οι συναναστροφές αφαιρούν την ντροπή κι απ' τις ντροπαλές, σμίγουν μάτια με μάτια, κι όταν φύγη η ντροπή γεννιούνται όλα τα χειρότερα κακά («αιδώς οιοχόμενη, πάντων γενέτειρα κακίστων»). Τις σοβαρές όμως συγκεντρώσεις με συνετούς φίλους να τις επιζητής, για να εντυπώνεται στο νου σου ένας καλός λόγος, ή κάποιο ελάττωμα να κόψης ή να καλλιεργήσης τους δεσμούς σου με εκλεκτές ψυχές. Μη εμφανίζεσαι ανεξέλεγκτα σε οποιονδήποτε, αλλά στους σώφρονες συγγενείς σου, στους ιερείς και σε σοβαρούς νεώτερους ή ηλικιωμένους. Μη συναναστρέφεσαι φαντασμένες γυναίκες, που έχουν στο νου τους στο έξω, για επίδειξη. Ούτε ακόμα άνδρες ευσεβείς, που ο σύζυγός σου δεν θέλει στο σπίτι, αν και συ τόσο πολύ τους εκτιμάς. Υπάρχει για σένα πιο ακριβό πράγμα από τον καλό σου σύζυγο, που τόσο αγαπάς;

10. Επαινώ τις γυναίκες, που δεν τις ξέρουν οι πολλοί άνδρες. Μη τρέχης σε τραπέζια κοσμικά και αs είναι για γάμο ή για γενέθλια. Εκεί ανάβουν άνομοι πόθοι, με τους χορούς, τους πήδους και τα γέλια, την ψεύτικη ευχαρίστηση, που παραπλανεύουν ακόμη και τους αγνούς και σώφρονες. Και η αγνότητα είναι τόσο λεπτό πράγμα! Σαν το κερί στις ακτίνες του ήλιου! Απόφευγε ακόμα και στο σπίτι σου τα κοσμικά τραπέζια. Αν μπορούσαμε να περιορίσουμε τις ορέξεις της κοιλιάς, θα κυριαρχούσαμε στα πάθη μας.

11. Κράτα την μορφή σου γαλήνια και μη την αλλοιώνης ούτε με μορφασμούς, όταν είσαι θυμωμένη. Στολίδια τ' αυτιά νάχουν όχι μαργαριτάρια, αλλά ν' ακούν καλά λόγια και να βάζουν για τα άσχημα λουκέτο στο νου. Έτσι, είτε κλειστά είναι, είτε ανοιχτά, η ακοή θα μένη αγνή.

12. Όσο για τα μάτια, είναι κείνα, που δείχνουν όλο το εσωτερικό της ψυχής. Αs σταλάξη αγνό κοκκίνισμα η παρθενική ντροπή κάτω από τα βλέφαρά σου και αs προκαλή τη σεμνότητα και την αγνή ντροπή σε όσους σε βλέπουν και σ' αυτόν ακόμα το σύζυγό σου. Είναι πολλές φορές προτιμότερο, για πολλά πράγματα, να κρατάς κλειστά τα μάτια, χαμηλώνοντας το βλέμμα.

13. Και τώρα στη γλώσσα. Θάχης πάντα εχθρό τον άνδρα σου, αν έχης γλώσσα αχαλίνωτη, έστω κι αν έχης χίλια άλλα χαρίσματα. Γλώσσα ανόητη βάζει, πολλές φορές, σε κίνδυνο και τους αθώους. Προτίμα κι όταν ακόμα έχης δίκιο, τη σιωπή. Είναι προτιμότερη για να μη ριψοκινδυνεύσης να πης ένα άτοπο λόγο. Κι αν έχης την επιθυμία να λες πολλά, το καλλίτερο είναι να σωπαίνης. Πρόσεχε ακόμα και το βάδισμά σου. Μετράει στη σωφροσύνη.

16. Αυτό τώρα το παρόν δώρο, κειμήλιο σου προσφέρω. Αν θέλhis πάλι να σου ευχηθώ και το καλλίτερο, σου εύχομαι να γίνης αμπέλι πολύκαρπο, με τέκνα τέκνων, για να δοξάζεται από περισσότερους ο Θεός, για τον οποίον γεννιόμαστε και προς τον Οποίον πρέπει απ' αυτή τη ζωή να οδεύουμε».

(Από το βιβλίο «ΓΑΜΟΣ - Πνευματικό Γυμναστήριο», Αρχ. Βασιλείου Π. Μπακογιάννη, Εκδόσεις: Νεκτ. Παναγόπουλος)

<http://www.alopsis.gr/modules.php?name=News&file=article&sid=678>

Οι προγαμιαίες σχέσεις υπό το φως της Ορθοδόξου Εκκλησίας μας (Πρωτοπρεσβύτερος Σαράντης Σαράντος). Η συζήτηση πάνω στις προγαμιαίες σχέσεις προκαλεί το ενδιαφέρον όλων μας, μικρών και μεγάλων. Όσο κι αν μερικοί ελαχιστοποιούν τη σπουδαιότητά τους, είναι θέμα κεφαλαιώδες, είναι θέμα ζωής. Οι θεωρίες, οι αντιλήψεις ή οι επιμέρους ηθικές πρακτικές «του κόσμου τούτου» είναι μεταβλητές και εναλλασσόμενες πάνω σ' όλα τα θέματα, αλλά και στο συγκεκριμένο θέμα των προγαμιαίων σχέσεων. Ο «κόσμος» μαζί με τις θεωρήσεις του μεταβάλλεται άλλοτε προς το καλύτερο και άλλοτε προς το χειρότερο, ανάλογα με σταθμιζόμενους ή μη παράγοντες, συνειδητούς ή ασυνειδητούς. Ποτέ η Ορθόδοξη Εκκλησία μας στη μακρά ενδοκοσμική προσφορά αγωγής Της δεν καταπίεσε τα μέλη Της για να εφαρμόσουν αναγκαστικά τις οδηγίες Της. Οι άγιες επιταγές Της είναι συνυφασμένες με την ελευθερία της αγίας Οικονομίας, η οποία απορρέει από τα αρχέγονα οικονομικά σχέδια της Παναγίας Τριάδας. Η αλληλοδιάδοχη εναλλαγή ερωτικών συντρόφων υποβιβάζει τον άνθρωπο από πρόσωπο σε αριθμητική μονάδα πανομοιότυπων αντικειμένων που χρησιμοποιούνται, ας πούμε, ερωτικά απ' τον ένα ή από τον άλλο και ύστερα απορρίπτονται στη λήθη και στην απονία και στις περισσότερες φορές και στο μίσος. Η σύγχρονη ψυχολογία του βάθους τονίζει ότι όλες μας οι εμπειρίες ποτέ δεν λησμονιούνται ολοκληρωτικά. Απωθούνται στο υποσυνείδητο και έρχονται στην επιφάνεια όταν οι συνειρμοί ή οι συνθήκες το ευνοήσουν. Μια τέτοια εμπειρία με όλους τους ερωτικούς κραδασμούς, με όλες τις προσπάθειες για επιτυχία και για μοναδικότητα, δεν είναι δυνατόν η ψυχή του νέου ή της νέας να τη λησμονήσει. Πολλές φορές οι κοπέλλες ή τα αγόρια να θυμούνται μια παλιά «άτυχη» ερωτική τους σχέση και χαίρονται για τις όμορφες στιγμές του παρελθόντος, αλλά και βαρύτατα μελαγχολούν για την ατυχή κατάληξη. Η ψυχή του ανθρώπου οριοθετείται και χαρακτηρίζεται από μια εκλεκτή θεανθρώπινη φυσιολογία. Η αληθινή φυσιολογία του ανθρώπου γενικά, αλλά ειδικότερα του εκκλησιοποιημένου ανθρώπου είναι να ζη τον παρθενικό βίο και να χαίρεται τους καρπούς αυτού του τρόπου ζωής ή να ζη τη μοναδικότητα του συζυγικού κάλλους και να ευφραίνεται από τις πλουσιότερες οικογενειακές χαρές. Κάθε παράβαση αυτής της χριστοφυσιολογίας δημιουργεί αντιθέσεις, συγκρούσεις, απωθήσεις μέσα στη φυσιολογική ψυχολογία. Οι στεναχώριες, η μελαγχολία, το άγχος, οι φοβίες, η ανασφάλεια, η απροθυμία για καινούργιες σχέσεις ετοιμάζουν μια νέα ερωτική αποτυχία. Κατά τη διάρκεια της νέας ερωτικής σχέσεως εντελώς φυσιολογικά επισυμβαίνουν πολλές συγκρίσεις ανάμεσα στην πρώτη και τη δεύτερη σχέση. Το ίδιο συμβαίνει και στην επόμενη σχέση και στη μεθεπόμενη. Όσο πιο πολλές σχέσεις δημιουργούνται, τόσο πιο πολύ ερωτικό δυναμικό σπαταλιέται. Χιονοστιβάδα γίνονται τα προβλήματα μέσα στο ψυχολογικό πεδίο. Κάποτε παίρνεται η απόφαση για γάμο. Όλα τα προβλήματα μεταφέρονται μέσα στον ευλογημένο χώρο του γάμου. Όλες οι προγαμιαίες αμαρτωλές εμπειρίες μεταφέρονται στο γάμο. Όσοι αφελώς αμνηστεύουν τις προγαμιαίες σχέσεις, ασφαλώς δεν έχουν αγάπη και κατανόηση στη νέα γενιά. Έχουν απολέσει το αισθητήριο της χριστιανικής, αλλά και της ουμανιστικής αγάπης και βλέπουν τα καινούργια ζευγάρια ως βιολογικές μονάδες με τυποποιημένες υλικές – βιολογικές ανάγκες. Η πλειάδα των συγχρόνων γονέων, όσο κι αν βλέπουν τα θέματα με το μοντέρνο μάτι των ανοιχτόμυαλων και χειραφετημένων γονέων, όμως πάντοτε ανησυχούν μέχρι να γίνει ο γάμος. Η μακρά

ανθρώπινη εμπειρία γνωρίζει καλά τα πολλά και δυσεπίλυτα προβλήματα των μακροχρονίων σχέσεων, οι οποίες ως επί το πλείστον καταλήγουν στην αποτυχία και στην προσωρινή ή μόνιμη κατάθλιψη. Στη συνέχεια πιέζουν οι γονείς το νέο ή τη νέα να βρουν έναν άλλο καλύτερο σύντροφο, για να δημιουργήσουν την οικογένειά τους. Ο ψυχικός κόσμος του νέου ή της νέας με το βεβαρυμένο συναισθηματικό παρελθόν σέρνεται να πραγματοποιήσει μια καινούργια σχέση. Προχωρούν όμως οι νέοι με πολλές επιφυλάξεις, με πολλές αναστολές και με πολλούς φόβους. Ο ένας υποψήφιος ή ο άλλος μεταδίδουν τους φόβους τους ο ένας στον άλλο και έτσι δεν αποφασίζουν. Οι απαιτήσεις συν τω χρόνω μεγεθύνονται και ταυτόχρονα μεγαλώνει και η δυσκολία μιας εύκολης και απλής χαριτωμένης επικοινωνίας. Αμυντικοί ψυχολογικοί μηχανισμοί αναπτύσσονται στη συμπεριφορά του νέου ή της νέας, για να μην ξαναπονέσουν από μια νέα ενδεχόμενη αποτυχία. Ο ένας κλείνεται πιο πολύ από τον άλλον και δεν δίνουν ευκαιρίες ο ένας στον άλλο για γνωριμία αληθινή και ουσιαστική. Πάνω σ' αυτή τη δυσκολία έρχεται ο εύκολος λογισμός να προχωρήσουν σε σεξουαλική σχέση, μήπως και μέσω αυτού του τρόπου αρχίσουν να επικοινωνούν. Ο λογισμός εκβιάζεται από τα αναρίθμητα ποταπά τηλεοπτικά προγράμματα για να ενδώσουν στη σαρκική επιθυμία. Τα σύγχρονα τηλεοπτικά σούπερ μάρκετ πουλάνε άφθονο σεξ διάσπαρτο σ' όλα τα προγράμματα και εισάγουν τα ξένα υποπροϊόντα στη χώρα μας, επειδή βλέπουν τον άνθρωπο σαν ένα βιολογικό (ζώ)ον. Αν οι δύο υποψήφιοι για γάμο νέοι σπεύσουν να ολοκληρώσουν σαρκικά τις σχέσεις τους πριν επικοινωνήσουν ψυχικά, αρχίζει μια νέα περιπέτεια που δεν έχει τέλος. Φυσικά δεν ικανοποιούνται μόνο από τη σαρκική επαφή. Μπλέκονται οι συναισθηματικές και σαρκικές απαιτήσεις με τις υλικές (υλική υποδομή του γάμου). Προχωρούν οι υποψήφιοι για γάμο με κρύες καρδιές και με προοπτικές ρουτίνας. Αν καταφέρουν να φτάσουν στο γάμο, υπάρχει η ελπίδα να τους μεταποιήσει τη ρουτίνα σε αγάπη η χάρη του Θεού. Αν δεν καταφέρουν να φτάσουν στο γάμο, τότε άλλη μια τραυματική εμπειρία θα επιβαρύνει τις προοπτικές τους με αβέβαιο μέλλον. Κάποια στιγμή, οι κοινωνικές συγκυρίες μαζί με τις πιέσεις των γονέων, προωθούν τις σχέσεις στο γάμο. Αν έχουν προγαμιαίες εμπειρίες, δεν μπορούν εύκολα να ξεχωρίσουν μέσα τους αυτές τις προγαμιαίες αμαρτωλές εμπειρίες με τις ευλογημένες επαφές στο γάμο. Τα πάντα έχουν ισοπεδωθεί μέσα τους πριν καλά καλά ανθίσει η λεπτή και εσώψυχη αγάπη μέσα στο Γάμο. Διάφορα προβλήματα αναφύονται ανάμεσα στο νέο ανδρόγυνο. Συγκρούσεις, εγωισμοί, αντιπαραθέσεις σε διάφορα καθημερινά ζητήματα τεκμηριώνουν την ψυχική απόσταση και την αυξανόμενη απομάκρυνση. Τα πάρα πολλά διαζύγια επιβεβαιώνουν την καταστρατήγηση του Μυστηρίου του Γάμου από το ομιχλώδες βαρύ παρελθόν των προγαμιαίων σχέσεων. Όλα αυτά τα προβλήματα και πολλά άλλα λεπτότερα ή και σοβαρότερα είναι πολύ γνωστά στους γονείς, οι οποίοι τρέμουν και αγωνιούν, όταν τα παιδιά τους συνάψουν προγαμιαίες σχέσεις, κι ας μην το φανερώνουν, για να μη θεωρηθούν αναχρονιστικοί. Οι γονείς προικισμένοι από το Θεό (ή τη φύση, όπως λένε οι ορθολογιστές – κουλτουριάρηδες) ως επί το πλείστον με το αίσθημα της ευθύνης, ποτέ δεν εγκρίνουν τις επικίνδυνες ερωτικές περιπέτειες στα αγόρια τους, ούτε πολύ περισσότερο για τα κορίτσια τους, γιατί τόσο από προγενέστερες προσωπικές εμπειρίες τους, όσο και από τη βιώσα γενικευμένη πραγματικότητα ξέρουν τι σπάσιμο είναι στην ψυχή και στο χαρακτήρα οι ερωτικές αποτυχίες, που αρχή τους έχουν τις προγαμιαίες σχέσεις. Πιο πολύ γνωρίζουν οι υπεύθυνοι γονείς πόσο ευαίσθητη είναι η γυναικεία παρθενική ψυχολογία της κόρης τους και πόσο απορρυθμίζεται από τις προγαμιαίες σχέσεις. Τραγικές συγκρούσεις διαδραματίζονται στη γυναικεία ψυχολογία όταν συμβεί (όχι σπάνια) μία πρόωρη εξώγαμη εγκυμοσύνη που καταλήγει σε έκτρωση. Δυναμιτίζεται

όλο το ευαίσθητο μητρικό συναισθηματικό υλικό με απρόβλεπτες συνέπειες για ολόκληρη τη μετέπειτα ζωή της πρώιμα αποτυχημένης μητέρας. Όλοι οι ορθοφρονούντες έγγαμοι κληρικοί – πνευματικοί και οι αγιασμένοι άγαμοι πνευματικοί των ημερών μας, από τα πολλά ακούσματα των πολλαπλών εξομολογήσεων όλων των ηλικιών, γνωρίζουν τις εξαιρετικές παρθενικές προδιαγραφές που έχει ορίσει ο Δημιουργός μας στα αγαπημένα Του παιδιά. Επίσης γνωρίζουν τις καταστρεπτικές συνέπειες από την παραβίαση των αγίων εντολών του Τριαδικού Θεού για τον έρωτα. Ως υπεύθυνοι πνευματικοί πατέρες προσπαθούν να προλαμβάνουν τις πτώσεις, παρουσιάζοντας ζωντανή τη διδασκαλία του Κυρίου μας και τον αρχετυπικό παρθενικό τρόπο ζωής Του. Όταν βρίσκονται μπροστά στα συναισθηματικά ναυάγια, πριν το γάμο ή μετά από αυτόν, προσπαθούν με την αγάπη, την επιείκεια, την οικονομία και τη διάκριση να ανασύρουν από την άβυσσο τα συντρίμια και να ξανασυναρμολογήσουν τη διασπασμένη προσωπικότητα του κάθε ανθρώπου, που παρασύρθηκε από τις σειρήνες των προβοκατόρων των προγαμιαίων σχέσεων και του αλλοτριωτικού τρόπου ζωής. Δόξα τω Θεώ οικονομούνται και οι αγωνιζόμενοι χριστιανοί μας και οι λαβωμένοι από την αμαρτία, οι οποίοι μετανοούντες κερδίζουν με το άπειρο έλεος του Κυρίου μας τον χαμένο τους χρόνο και το χαμένο έδαφος της δημιουργίας γενικά και στα θέματα που σχετίζονται με τη δημιουργία της οικογένειάς τους. Επιτρέψτε μου μια προσωπική εξομολόγηση ως πνευματικού πατρός και ως εφημερίου που έχω διακονήσει σε εκατοντάδες Μυστήρια Γάμου. Οι νέοι μας έρχονται στην εξομολόγηση επηρεασμένοι από τη σεξομανία που εκπέμπεται από τις τηλεοπτικές επιχειρήσεις. Ως βαπτισμένοι και μυρωμένοι με τη χάρη του Αγίου Πνεύματος ακούνε το λόγο του Χριστού και της Εκκλησίας για εγκράτεια και παρθενικό τρόπο ζωής. Άλλοι καταφέρνουν με ακρίβεια να τηρούν τις εντολές του Χριστού και να χαίρονται που ζουν. Άλλοι πέφτουν και σηκώνονται, άλλοι τραυματίζονται, αλλά δεν εγκαταλείπουν τον τίμιο εν Χριστώ αγώνα. Αν δεν εγκαταλείψουν μέχρι τέλους τον αγώνα που ζητάει από όλους μας ο Χριστός, σ' όποια κατάσταση κι αν βρίσκονται, την ημέρα του Γάμου τους χαίρονται και πανηγυρίζουν, γιατί καταξιώνεται έστω και την ενδεκάτη ώρα ο αγώνας τους. Την ημέρα του Γάμου τους είναι ταπεινωμένοι (*Κύριος ταπεινοίς δίδωσι Χάριν*) και δέχονται τη δροσιά του Αγίου Πνεύματος, η οποία τους καθιστά οριστικά και αμετάκλητα συζύγους. Την ημέρα του Γάμου τους, οι νέοι που αγωνίστηκαν να εγκρατευθούν (και το πέτυχαν καθώς ηδύναντο) ακούνε τις ευχές και βιώνουν το Μυστήριο ως το πρώτο μεγαλειώδες θαύμα στη ζωή τους. Έτσι έχουν τις προϋποθέσεις για να κατανοήσουν ότι ο Χριστός είναι *«ο του Μυστικού και αχράντου Γάμου ιερουργός και του σωματικού νομοθέτης»*. Μπορούν να πιστέψουν ότι από εκείνη την οριακή ιερή ώρα αρχίζει η ενότητα των ψυχών και των σωμάτων. Έτσι μπορούν να αναμένουν την πραγματοποίηση των υποσχέσεων του Χριστού στη συζυγία τους: την καλλιτεκνία, την επάρκεια των υλικών δωρεών και την περίσσεια, για να προσφέρουν και στους άλλους που έχουν ανάγκη. Έτσι μπορούν να ελπίζουν ότι και οι δυο σύζυγοι «ζώντες» μέσα στην «εις αλλήλους» αγάπη και υπακοή θα λάμπουν σαν φωτεινά αστέρια στον Ουρανό ενώπιον του Θεού μαζί με τους καρπούς της Αγάπης, τα παιδιά τους. Αλλιώς, αν αμνηστεύσουμε τις προγαμιαίες σχέσεις εμείς οι ίδιοι οι ορθόδοξοι πιστοί και πολύ περισσότερο οι «πνευματικοί», φτάνουμε στην ασυγχώρητη βλασφημία του Αγίου Πνεύματος. Αμνηστεύοντας κοσμικά και αμαρτωλά τις προγαμιαίες σχέσεις φτάνουμε στην ύβρη, που ακόμα και οι αρχαίοι πρόγονοί μας στηλίτευαν και κατηγορούσαν. Με τα Καινοδιαθηκικά δεδομένα η αμνήστευση των προγαμιαίων σχέσεων αποτελεί βλασφημία του Αγίου Πνεύματος, γιατί υπονοείται η απουσία του Αγίου Πνεύματος ή η αδυναμία Του να

κραταιώνει τους νέους μας στη ζωή του Χριστού. Ο ίδιος ο Χριστός δεν συγχωρεί αυτή την ύβρη στο Άγιο Πνεύμα, αφού αυτό είναι πρόθυμο να μας χορηγεί την αληθινή θεανθρώπινη ζωή, την οποία όλως περιφρονητικά αποστρεφόμεστε με τη θέλησή μας. Δεν είναι καθόλου λίγες οι φορές που συναντάμε ως πνευματικοί νέους και νέες αλλόφρονες και εξουθενωμένους μετά από μακροχρόνιες προγαμιαίες σχέσεις. Ενέδωσαν αρχικά στις πιέσεις του ετέρου συντρόφου με την ελπίδα ότι οι προγαμιαίες σεξουαλικές σχέσεις θα διευκολύνουν τη διαδικασία προς το γάμο. Αντίθετα, απομυθοποιείται και ευτελίζεται πολύ γρήγορα ολόκληρη η ερωτική λειτουργία στη συνείδηση και του ενός και του άλλου ερωτικού συντρόφου, με αποτέλεσμα, δίχως άλλο, τη σταδιακή ψυχρότητα και τελικά το θάνατο της προγαμιαίας, χωρίς ευλογία, ερωτικής ομιλίας. Ποτέ, μα ποτέ δεν συναντήσαμε νέους δυστυχισμένους, οι οποίοι σεβάστηκαν και τήρησαν προγαμιαία τις εντολές του Χριστού και της Εκκλησίας. Υπάρχουν βέβαια και οι περιπτώσεις των νέων που αυταρχικά καταπιέστηκαν από τους γονείς τους και ακρωτηριάστηκαν συναισθηματικά και ερωτικά. Δεν εννοούμε ασφαλώς αυτού του είδους την εγκράτεια...

www.alopsis.gr

Η Ορθόδοξη «σεξουαλική αγωγή»

(Πρωτοπρεσβύτερος π. Γεώργιος Μεταλληνός Απόσπασμα από το βιβλίο "Το σώμα του Χριστού και ο κήπος των τέρψεων". (Εκδόσεις "ΕΓΡΗΓΟΡΣΗ").

Επίμονα προβάλλεται σήμερα η ανάγκη για «σεξουαλική αγωγή» των παιδιών μας, στο πλαίσιο μάλιστα της σχολικής τους παιδείας. Όπως σε πολλούς άλλους τομείς της ζωής μας μάθαμε να ακολουθούμε τυφλά την «πολιτισμένη» Δύση, έτσι και στο θέμα αυτό. Ο φόβος μας είναι πάντα να μην υστερήσουμε απέναντί της. Γι' αυτό αντιγράφουμε πάντα πρόθυμα τον προβληματισμό και τις μεθόδους της. Επόμενο, λοιπόν, να θεωρούμε απαραίτητο ο «διαφωτισμός» να προχωρήσει και στην προβληματολογία του «γενετησίου ενστίκτου». Βέβαια, το τι διδάσκει η Δύση σχετικά με το ζήτημα αυτό, δεν φαίνεται να θεωρείται πρωταρχικής σημασίας. Γιατί δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι η Δύση – και μεις μαζί της, αφού είμαστε κομμάτι της – κλυδωνίζεται σε μια λαίλαπα πανσεξουαλισμού. Ο «**φροϋδισμός**» έχει καταστεί κυρίαρχη ιδεολογία στην εποχή μας. Η προτεραιότητα δίνεται στο σεξουαλικό ένστικτο και στην κτηνώδη ορμή. Το ανθρώπινο σώμα κατήντησε υποτιμημένη αξία και αντικείμενο-όργανο ηδονής. Μέσα σ' αυτό το κλίμα διαμορφώνεται το περιεχόμενο της «σεξουαλικής» διαφώτισης του ευρωπαϊού ανθρώπου. Έρχεται όμως από τα βάθη των αιώνων η φωνή του ουρανοβάμονα και θεόπτη Απ. Παύλου να μας παρουσιάσει την «σεξουαλική αγωγή», όπως (πρέπει να) διδάσκεται στο Σώμα του Χριστού, στο «σχολείο» της Εκκλησίας. Παραθέτουμε το σχετικό κείμενό του: **Το σώμα, ναός του Αγίου Πνεύματος (Α΄ Κορ. 6:12-20)** Όλα μου επιτρέπονται, αλλά δεν συμφέρουν όλα. Όλα μου επιτρέπονται, αλλά εγώ δεν θα αφήσω τον εαυτό μου **να εξουσιασθεί** από τίποτα. Τα φαγητά είναι για την κοιλιά, και η κοιλιά για τα φαγητά· ο Θεός θα καταργήσει και αυτήν και εκείνα. Αλλά το σώμα δεν είναι για την **πορνεία**· είναι για τον Κύριο και ο Κύριος για το σώμα. Ο δε Θεός και τον Κύριο ανέστησε και εμάς θα αναστήσει δια της δυνάμεως Του. Δεν ξέρετε ότι τα σώματά σας είναι μέλη του Χριστού; Να πάρω λοιπόν τα μέλη του Χριστού και να τα κάνω μέλη πόρνης; Μη γένοιτο. Δεν ξέρετε ότι εκείνος που προσκολλάται στην πόρνη είναι ένα σώμα μ' αυτήν; Γιατί θα γίνουν, λέγει, οι δύο μία σάρκα. Εκείνος δε που προσκολλάται στον Κύριο είναι ένα πνεύμα μ' Αυτόν. Αποφεύγετε την πορνεία. **Κάθε άλλο αμάρτημα που κάνει ο άνθρωπος είναι έξω από το σώμα, εκείνος όμως που πορνεύει, αμαρτάνει προς το ίδιο του το σώμα.** Ή δεν ξέρετε ότι το σώμα σας είναι

ναός του Αγίου Πνεύματος που είναι μέσα σας και το οποίο έχετε από το Θεό, κι ότι δεν ανήκετε στους εαυτούς σας; Έχετε αγορασθεί αντί τιμήματος. Δοξάστε λοιπόν το Θεό με το σώμα σας και το πνεύμα σας, τα οποία ανήκουν στο Θεό.

Η ρίζα του προβλήματος. Η απάντηση του Παύλου αρχίζει περίεργα, αλλ' όχι ανεξήγητα, από την κοιλιόδουλεία. Γιατί οι «σαρκικές επαναστάσεις» έχουν ως βασική τους αιτία την γαστριμαργία. Από αυτήν γεννιέται το πάθος της πορνείας. Και ως «πορνεία» νοεί ο Απόστολος, και μαζί του οι Άγιοι Πατέρες μας, όχι φυσικά μόνο τη σαρκική σχέση με κάποια πόρνη, αλλά κάθε χρήση του γενετησίου ενστίκτου για σκοπούς έξω από το θέλημα του Θεού, που είναι η δημιουργία οικογένειας. Η διδασκαλία του **Απ. Παύλου** διαρθρώνεται κατά τον ακόλουθο τρόπο: α') Πόσοι δεν βλέπουν το σώμα τους ως όργανο ηδονής; Όχι, λέγει ο Παύλος. Το σώμα είναι δημιούργημα του Θεού και δεν πλάσθηκε για τις πορνικές σχέσεις, αλλά για να θεωθεί μαζί με την ψυχή, που είναι άρρηκτα δεμένη μαζί του. Θα αναστηθεί μαζί με την ψυχή, για να ζήσει αιώνια, ή στη «δόξα» του Θεού ή στην θέασή της ως «καυστικού πυρός» (πρβλ. Εβρ. 12:29), που είναι η κόλαση. Γι' αυτό δέχεται το σώμα μας τη χάρη του Θεού, ώστε να μεταβάλλεται σε «ναό του εν ημίν Αγίου Πνεύματος» αφού βέβαια καθαρισθεί πρώτα από τα πάθη του ο άνθρωπος. Πορεία δόξας είναι η ζωή του πιστού μέσα στο Σώμα του Χριστού. Να, λοιπόν, γιατί είναι πτώση και συντριβή η (οποιαδήποτε) πορνεία. Εκτροχιάζει το σώμα μας, αλλά και όλο τον άνθρωπο από τον αιώνιο προορισμό του. β') Τα σώματά μας με το βάπτισμα γίνονται μέλη του Χριστού. Όταν λοιπόν χρησιμοποιούμε τα μέλη του σώματός μας, για να διαπράξουμε οποιοδήποτε κακό, χρησιμοποιούμε μέλη του Χριστού για τη διάπραξη της αμαρτίας μας. Έτσι, κάνουμε τα «μέλη του Χριστού» να αμαρτάνουν. Υπάρχει χειρότερο και φοβερότερο από αυτό; Αν λ.χ. φονεύσω κάποιον, με το χέρι του Χριστού τον φονεύω. Όταν βρίζω κάποιον, με το στόμα του Χριστού τον βρίζω. Όταν αδικώ τους γύρω μου, με το χέρι του Χριστού τους αδικώ. Και όταν πορνεύω, με τα μέλη του Χριστού πορνεύω. Αυτή είναι η τραγικότητα και αφροσύνη της «πορνείας»! Αποσπώ τα μέλη μου από το σώμα του Χριστού και τα καταδικάζω σε θάνατο, καθιστώντας τα όργανα της αμαρτίας μου. Μέσα στον αληθινά εκκλησιαστικό γάμο, με το μυστήριο, την πίστη και τη σωφροσύνη του, το ζευγάρι εντάσσει στη χάρη του Θεού και τη σωματική του σχέση, που γίνεται «δια της τεκνογονίας» μέσο σωτηρίας. Έξω από το μυστήριο και τη χάρη του Θεού (και αυτό συμβαίνει σε κάθε άλλο είδος «γάμου») η σωματική σχέση παύει να είναι κοινωνία εν Χριστώ και γίνεται σχέση σαρκική, δηλαδή πορνεία, αποκοπή από το Σώμα του Χριστού, θάνατος. γ') Η ουσία της «πορνείας» παρουσιάζεται από τον Απόστολο και από μια άλλη οπτική γωνία. «Δικό μου είναι το σώμα και το κάνω ό,τι θέλω»! Αυτή είναι η πρόχειρη επιχειρηματολογία μας. Όχι, απαντά ο Παύλος. Δεν είναι δικό σας τίποτε, συνεπώς ούτε και το σώμα σας. Δεν ανήκετε στον εαυτό σας. Και ως δημιουργήματα του Θεού, αλλά και για ένα εξ ίσου σπουδαίο λόγο. Σας εξαγόρασε ο Χριστός με ατίμητο τίμημα, το πανάγιο αίμα Του. Είμαστε «εξαγορασμένοι σκλάβοι», κατά τον άγιο Νικόδημο τον Αγιορείτη. Δεν είναι δικά μας, λοιπόν τα σώματά μας, αλλά του Χριστού. Περισσότερο δε από κάθε άλλη αμαρτία η πορνεία μολύνει όλο μας το σώμα, σαρκικά και πνευματικά, και ισοδυναμεί με αυτοκτονία. Καταλαβαίνουμε, λοιπόν, γιατί με τόση αγωνία φωνάζει ο Παύλος; Φεύγετε (τρέξτε να σωθείτε από) την πορνεία! Τη βλέπει να καταδιώκει απειλητικά τον άνθρωπο: Καμιά αμαρτία δεν μας κυνηγά τόσο, όσο η σαρκική, γιατί είναι ριζωμένη μέσα μας. Παρατηρεί ο Άγ. Γρηγόριος Νύσσης: «... Όταν μορφή πορνική τοξεύη, νώτα διδόναι (να τρέπεται σε φυγή)... Κατατοξεύει γαρ κατ' οφθαλμών η πορνεία, έστι δε των άλλων πονηρευμάτων φοβερώτερον»!

Αναγκαία προϋπόθεση. Γίνεται, λοιπόν, φανερό, ότι η «σεξουαλική αγωγή» στο χώρο της Ορθοδοξίας δεν είναι παρά θεολογία του ανθρώπινου σώματος, μέρος της Ορθόδοξης ανθρωπολογίας. Δεν πρόκειται, συνεπώς, για μια «επιστημονική» ανάλυση και περιγραφή της σωματικής λειτουργίας ή για ηθικοκοινωνική καθοδήγηση, αλλά για θεώρηση του ανθρώπου μέσα από το πρίσμα της θείας αποκαλύψεως. Μια τέτοια αντίληψη, άρα, για τον άνθρωπο και το σώμα του δεν «διδάσκεται» θεωρητικά, ούτε, πολύ περισσότερο, επιβάλλεται! Εμπνέεται μονάχα στα πλαίσια της εν Χριστώ ζωής και του πνευματικού αγώνα της Ορθοδοξίας. Ο Χριστιανός νέος μαθαίνει κοντά στον Γέροντα-Πνευματικό του να ζει εν Χριστώ, με προσευχή και άσκηση, αγώνα και εγκράτεια, γνωρίζοντας ότι ο στόχος του είναι ο εν Χριστώ δοξασμός του σώματος και της ψυχής του.
https://www.youtube.com/watch?v=B6XR67_iv34&index=11&list=PLVSe3KRn8Oaf6uDTXgQLqIJcOiS_xrear0

Προ του γάμου και μετά τον γάμον ή περί αστείων πραγμάτων,

γνωστός φιλοσοφών θεολόγος, καθηγητής Ανωτάτης Σχολής, περιδεύων κατ' αυτός εν Κύπρω ηκούσθη εις δημόσιον συζήτησιν να λέγη και τα ακόλουθα:

«Ο γάμος δεν είναι μυστήριο, με την έννοιαν του αν κάνουμε έρωτα πέντε λεπτά πριν το γάμο είναι αμαρτία, ενώ αν κάνουμε έρωτα πέντε λεπτά αργότερα είμαστε εντάξει. Αστεία πράγματα!».

Το «αστεία πράγματα» το επανέλαβε με στόμφο τρεις φορές. Και συμπλήρωσεν:

«Ο γάμος είναι μυστήριο με την έννοια όχι του ότι έρχεται να νομιμοποιήσει τις σχέσεις δύο ανθρώπων, αλλά κατά το ότι δύο άνθρωποι γίνονται δεκτοί σαν συζευγμένοι μέσα στην κοινότητα της Εκκλησίας». Επειδή οι απόψεις αυτές εσκανδάλισαν πολλούς, παρακαλώ θερμώς τον «Ο. Τ.» να αναλάβη την ευθύνην να μας διαφωτίση περί του θέματος αυτού.

Με την εν Κυρίω αγάπη, Κύπριος θεολόγος

ΣΗΜ. «Ορθόδοξου Τύπου.»: Την παρούσαν επιστολήν εθέσαμεν υπ' όψιν του Αρχιμ. π. Επιφανίου Θεοδωροπούλου και τον παρεκαλέσαμεν να υποβληθή εις τον κόπον να απαντήσει εις τον επιστολογράφον μας. Ούτος μας έστειλε την κατωτέρω δημοσιευομένων απάντησιν η οποία τοποθετεί τα πράγματα εις την αρμόζουσαν θέσιν και δια την οποίαν τον ευχαριστούμεν.

Κύριε Διευθυντά·

ανταποκρινόμενος εις την παράκλησίν σας, απαντώ τα εξής, αφού πρώτον δηλώσω ότι ουδεμίαν ευθύνην έχω δια την ακρίβειαν του περιεχομένου της προς υμάς επιστολής του Κυπρίου θεολόγου. Γράφω ό,τι γράφω, λαμβάνων ως δεδομένον ότι αυτή αποδίδει εν ακρίβεια τα λεχθέντα.

Λοιπόν:

1. Εάν, ως διεκηρύχθη δημοσία, «ο γάμος είνε Μυστήριο με την έννοιαν όχι του ότι έρχεται να νομιμοποιήσει τις σχέσεις δύο ανθρώπων, αλλά κατά το ότι δύο άνθρωποι γίνονται δεκτοί σαν συζευγμένοι μέσα στην Κοινότητα της Εκκλησίας» (τότε, ούτε ολίγον ούτε πολύ, δεν έχομεν Μυστήριο! Έχομεν απλώς εκκλησιαστικήν τελετήν, ως π.χ. είνε η χειροθεσία του Πρεσβυτέρου εις Οικονόμον, ή, ακόμη προσφυέστερον, ως είνε η εγκαθίδρυσις του νέου Επισκόπου εις την Επισκοπήν του, δηλαδή η ενθρόνισις του εν τω Καθεδρικώ αυτής Ναώ. Εις τι χρειάζεται ολόκληρον Μυστήριο, δηλαδή μετάδοσις ειδικής χάριτος του Αγίου Πνεύματος, δια μίαν τόσον απλήν υπόθεσιν, ως είνε η εισδοχή εις την εκκλησιαστικήν Κοινότητα «δύο ανθρώπων σαν

συζευγμένων»; Και μία απλή γραφειοκρατική διαδικασία (π.χ. εγγραφή εις τον οικείον κατάλογον της Ενορίας) θα ήτο επαρκής. Έστω μία τελετή. Όχι όμως και αξιώσεις, δι' ειδικών επικλήσεων, καταπέμψεως του Αγίου Πνεύματος! Εάν, ως προελέχθη, ο νέος Επίσκοπος, ο πατήρ και η κεφαλή της Εκκλησιαστικής Κοινότητας, γίνεται δεκτός εις αυτήν όχι δια Μυστηρίου, αλλά δι' απλής τελετής, πώς είνε δυνατόν να απαιτήται τέλεσις Μυστηρίου δια να γίνουν δεκτοί εις αυτήν, «σαν συζευγμένοι», δύο απλοί πιστοί; Δεν θα ήτο τούτο όντως «αστεϊόν πράγμα»; (Σημειωτέον μάλιστα ότι ο Επίσκοπος ενδέχεται να μη έχη χειροτονηθή δια την Επισκοπήν, εις την οποίαν εγκαθίσταται, αλλά δι' έτερον, ως συμβαίνει εις τας περιπτώσεις μετατιθεμένων, ή εκλογής από σχολαζόντων ή τιτουλαρίων).

2. Εάν «ο γάμος είνε Μυστήριον με την έννοιαν όχι του ότι έρχεται να νομιμοποιήσει τις σχέσεις δύο ανθρώπων, αλλά κατά το ότι δύο άνθρωποι γίνονται δεκτοί σαν συζευγμένοι μέσα στην Κοινότητα της Εκκλησίας», τότε δεν είνε απαραίτητος δια τους συζύγους. Αφού ούτοι είνε ήδη μέλη της εκκλησιαστικής Κοινότητας ως άτομα, ως πρόσωπα, μεμονωμένως και κεχωρισμένως.

Τις η ανάγκη να γίνουν δεκτοί και από κοινού «σαν συζευγμένοι»; Δεν λέγω ότι δεν είνε καλόν να γίνη και αυτό. Καλόν είνε, δεν είνε όμως αναγκαίον. Οπότε; Απλούστατα, επαφίεται εις την κρίσιν των «συζύγων» να αποφασίσουν εάν θα είνε ούτοι «επισήμως γνωστοί» εις την εκκλησιαστικήν Κοινότητα ως κεχωρισμένα πρόσωπα, ή ως ηνωμένη «συζυγία»... Ούτως η τέλεσις του Μυστηρίου του γάμου καθίσταται προαιρετική και δι' αυτούς ακόμη τους «έγγαμους»!

3. Εάν «ο γάμος είνε Μυστήριον με την έννοιαν όχι του ότι έρχεται να νομιμοποιήσει τις σχέσεις δύο ανθρώπων, αλλά κατά το ότι δύο άνθρωποι γίνονται δεκτοί σαν συζευγμένοι μέσα στην Κοινότητα της Εκκλησίας», τότε ουδείς λόγος υπάρχει να συνδυάζεται ούτος χρονικώς με την συνοίκησιν και συμβίωσιν του ζεύγους και να μη γίνεται μετά 3 ή 5 ή και 10 έτη. Το τελευταίον τούτο θα είχε μάλιστα και δύο πλεονεκτήματα: Πρώτον: Εν περιπτώσει χωρισμού δεν θα απητείτο η χρονοβόρος, δαπανηρά και ουχί άμοιρος ταλαιπωριών διαδικασία εκδόσεως διαζυγίου. Δεύτερον; Αντί να γίνουν επισήμως δεκτοί εις την εκκλησιαστικήν Κοινότητα ως «συζυγία», θα εγίνοντο δεκτοί ως «οικογένεια», πράγμα ακόμη εντυπωσιακότερον και πανηγυρικώτερον...

Φαντάζεσθε ένα γάμον κατά τον οποίον το ζεύγος των συζύγων θα συνοδεύετο εις «τον χορόν του Ησαΐα» υπό τριάδος ή τετράδος ή και πεντάδος λευχειμονούντων και λαμπαδηφορούντων τέκνων του; Ωραιότατον θέαμα! Διατί λοιπόν να σπεύδωμεν; Καιρός όμως να αφήσωμεν τα όντως «αστεία» αυτά πράγματα και να σκεφθώμεν σοβαρώτερον, ή μάλλον εκκλησιαστικώτερον και θεολογικώτερον. Ήτοι:

4. Ακριβώς αυτή είνε η φύσις και η δύναμις και η αξία των Μυστηρίων. Να μεταβάλλουν πράγματα, να αλλοιώνουν καταστάσεις, να μεταμορφώνουν γεγονότα, να καθιστούν το αμαρτωλόν άγιον, το απηγορευμένον ευλογημένον, να υψώνουν το γεώδες εις τον ουρανόν. Ναι, «πέντε λεπτά» προ του γάμου είνε αμαρτία η σαρκική συνάφεια του ζεύγους· «πέντε λεπτά αργότερα» δεν είνε αμαρτία. «Πέντε λεπτά» προ της ευλογίας του Ιερέως έχομεν επί της αγίας Τραπέζης «ψωμάκι» και «κρασάκι» «πέντε λεπτά (γράφε, εν δευτερόλεπτον,) αργότερα» έχομεν αυτό τούτο το τεθεωμένον Σώμα και Αίμα του Κυρίου μας! «Πέντε λεπτά» προ της βαπτίσεως του κατηχουμένου είνε βαρύτατη αμαρτία ή μετάδοσις εις αυτόν της θείας Ευχαριστίας· «πέντε λεπτά αργότερα» η μετάδοσις είνε πράξις επιβεβλημένη και αγία. «Πέντε λεπτά» προ της χειροτονίας του εις Επίσκοπον ο «εψηφισμένος» είνε Πρεσβύτερος και δεν δύναται να τελέση χειροτονίαν Κληρικού· «πέντε λεπτά αργότερα», συνεχιζόμενης της δια την ιδικήν του χειροτονίαν τελούμενης θείας Λειτουργίας,

χειροτονεί Πρεσβύτερον και Διάκονον. Αλλά διατί να μείνωμεν εις τα θειότατα και υπερφυσικά, τουτέστιν εις τα Μυστήρια της Εκκλησίας μας; Μήπως και εις τα «καθ' ημάς», δηλ. τα ανθρώπινα, παρόμοια δεν ισχύουν; «Πέντε λεπτά» προ της υπογραφής του Συμβολαίου υπό του συμβολαιογράφου και των συμβαλλομένων και της σφραγίσεώς του, είνε τούτο απλούς χάρτης· «πέντε λεπτά αργότερα» είνε δημόσιον έγγραφον δημιουργούν αναμφισβήτητους νομικάς συνεπείας (δικαιώματα και υποχρεώσεις) απροσμετρήτου ενίοτε εκτάσεως. «Πέντε λεπτά» προ της υπογραφής της η διαθήκη ουδέν διαφέρει χάρτου περιτυλίγματος· «πέντε λεπτά αργότερα» έχει την δύναμιν να καθορίση την τύχην περιουσίας εκατοντάδων εκατομμυρίων. «Πέντε λεπτά» προ της ορκωμοσίας του ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας είνε απλούς πολίτης, εστερημένος οιασδήποτε ειδικής εξουσίας, «πέντε λεπτά αργότερα» δύναται να απολύση την Κυβέρνησιν και να διαλύση την Βουλήν...

5. Εάν το ζεύγος δύναται αναμαρτήτως να έχη σαρκικήν συνάφειαν προ του γάμου και, λόγω διαφωνιών, δεν φθάση τελικώς εις τον γάμον (πολλάκις εκχώρισαν μνηστευμένοι, ενώ είχαν ήδη αποστείλει και τας προσκλήσεις του γάμου των!...), τι θα πράξη; Προφανώς και εκείνος και εκείνη θα αναζητήσουν νέον «σύζυγον». Εάν και εις την νέαν «συζυγίαν» επαναληφθούν τα προηγηθέντα (σαρκοί σχέσεις, διαφωνίαι, χωρισμός προ του γάμου), θα κηρύξουν μήπως ισόβιον «κηρείαν»; Αναμφιβόλως όχι, θα αναζητήσουν και πάλιν αμφοτέροι νέον σύντροφον. Εάν το κακόν... «τριτώση», πράγμα όχι απίθανον, θα εξέλθουν και πάλιν εις αναζήτησιν ετέρου «συζύγου»... Αλλ' αυτή η κατάστασις τι διαφέρει κατ' ουσίαν του λεγομένου «ελευθέρου έρωτος»; Δυνάμεθα πλέον να ομιλώμεν περί συζυγίας «εν Χριστώ» ή έχομεν καθαράν σαρκολατρίαν, ή, αν θέλετε οξύμωρον έκφρασιν, «δωρεάν πορνείαν»;

6. Η Εκκλησία επισήμως και αυθεντικώς έχει εκφράσει εν προκειμένω την γνώμην της. Και έχει είπει σαφώς και κατηγορηματικώς ότι η σαρκική σχέσις του ζεύγους «πέντε λεπτά» προ του γάμου αποτελεί όχι απλώς αμαρτίαν, αλλ' αμαρτίαν μεγάλην. Τόσον μεγάλην, ώστε να συνιστά αύτη κώλυμα Ιεροσύνης! (Είνε γνωστόν ότι τα μικρά λεγόμενα αμαρτήματα δεν συνιστούν κωλύματα Ιεροσύνης· άλλως ουδείς θα εγίνετο Ιερεύς...). Ο υπό της **Πενθέκτης Οικουμενικής Συνόδου** επικυρωθείς ξθ' Κανών του Μ. Βασιλείου, λέγει: «Αναγνώστης, εάν τη εαυτού μνηστή προ του γάμου συναλλάξειεν, ενιαυτόν αργήσας, εις το αναγινώσκειν δεχθήσεται, μένων απρόκοπος», ήτοι, να μένη μεν εις τον βαθμόν του ο Αναγνώστης, ο μετά της μνηστής του προ του γάμου συνελθών σαρκικώς (αφού μάλιστα τιμωρηθή δι' ενός έτους αργίας), να μη προάγεται όμως περαιτέρω, δηλαδή να μη γίνεται ούτε Διάκονος ούτε Ιερεύς! Αυτά διδάσκει και αυτά νομοθετεί η υπό Πνεύματος Αγίου φερομένη Εκκλησία. Και ημείς τολμώμεν να χαρακτηρίζωμεν ως «αστεία πράγματα» τα θεόπνευστα εντάλματά της; Δεν αντιλαμβανόμεθα ότι ούτω δεν κινδυνεύομεν απλώς να γίνωμεν «αστείοι» ημείς, αντιπαρατάσσοντες τας ιδικάς μας «κοιλιοπνεύστους» θεωρίας εις τας αγιοπνευματικάς εμπειρίας Της (επιτέλους τούτο, δηλ. το να γίνωμεν «αστείου» ημείς, δεν θα ήτο και μέγα κακόν...), αλλά κινδυνεύομεν να ευρεθώμεν

θεομάχοι;

Μετά πολλής τιμής και αγάπης

εν Κυρίω Ιησού, Αρχιμ. π. Επιφανίος Θεοδωρόπουλος

<http://www.oodegr.com/oode/koinwnia/oikogeneia/asteia.htm>

Ερωτικές σχέσεις των νέων και αντιμετώπισή τους

Θα πρέπει κατ' αρχήν να έχουμε κατά νουν ότι στη διάρκεια της εφηβείας οι βιολογικές ορμές (γενετήσιες ή επιθετικές) μπορεί να είναι ισχυρότερες από κάθε

άλλη περίοδο της ζωής. Ένα μεγάλο και συχνά δύσκολο καθήκον σ' αυτά τα χρόνια, είναι να μπορέσει κανείς να ελέγξει αυτές τις ορμές και να τις εκφράζει, όταν χρειαστεί, με αποδεκτό τρόπο.

Το πρόβλημα στη μέση εφηβεία γίνεται οξύτερο, επειδή ο νεός δεν φαίνεται να διαθέτει ακόμη αυτούς τους μηχανισμούς αυτοελέγχου, και θα πρέπει εμείς να τον βοηθήσουμε να το πετύχει (ηθικές αρχές, όρια).

Πόσο όμως βοηθάει σήμερα το κοινωνικό περιβάλλον; Οι σχέσεις των ανθρώπων διέπονται πλέον από μια ελευθεριότητα και συχνά χυδαιότητα που είναι αποτέλεσμα της έκπτωσης των ηθικών αξιών της κοινωνίας μας. Παράλληλα έχουμε μια τηλεόραση που υποδαυλίζει όχι μόνο τις ορμές των νέων αλλά και των ενηλίκων και των γερόντων ακόμα! Ελεύθερος έρωτας, αχαλίνωτο σέξ, αλλά και διαστροφή πάσης φύσεως, προσπαθούν να μας καθηλώσουν στις οθόνες μας «πάση θυσία»...

Έπειτα έχουμε και τα περιοδικά. Όχι ένα και δύο, αλλά ολόκληρη η πρόσοψη και οι πλαϊνές πλευρές κάποιων περιπτέρων είναι γεμάτες από πορνογραφικά περιοδικά, που τα εξώφυλλα και μόνο να δεις φτάνει για να «κολαστείς», δεν είναι ανάγκη να τα αγοράσεις...

Κάτω απ' αυτές τις συνθήκες, και μάλιστα όταν υπάρχουν τηλεοπτικές εκπομπές που διαφημίζουν την ερωτική ζωή των εφήβων, έχουμε ένα πρόβλημα μεγάλων διαστάσεων και στην ελληνική κοινωνία.

Πάντως στην ηλικία αυτή συχνά το αντίθετο φύλο αντιμετωπίζεται σαν αντικείμενο σεξουαλικό και οι νέοι βλέπουν την ερωτική τους σχέση σαν ευκαιρία για κοινωνική επίδειξη και χειραφέτηση. Γι' αυτό ο βαθμός ελκυστικότητας αλλά και η φήμη του συντρόφου μετράει πολύ για την αυτοεκτίμηση του εφήβου.

Μερικοί έφηβοι μπορεί να έχουν πολλούς ερωτικούς συντρόφους την ίδια χρονική περίοδο ή να αλλάζουν συχνά το σύντροφό τους. Αυτό είναι σίγουρα παθολογική συμπεριφορά (όπως και σε έναν ενήλικα φυσικά) και δείχνει ότι ο έφηβος συναντάει ιδιαίτερες συναισθηματικές δυσκολίες στην ανάπτυξή του.

Για παράδειγμα, ένας έφηβος με χαμηλή αυτοεκτίμηση μπορεί να επιδιώκει να έχει πολλούς ερωτικούς συντρόφους, για να επιβεβαιώσει ότι είναι ελκυστικός, ή μια κοπέλα που δεν τα πάει καλά με το σπίτι της μπορεί να καυχάται για τις ερωτικές της επιτυχίες στην προσπάθειά της να ανταγωνιστεί τους γονείς της ή να αναπληρώσει συναισθηματικά κενά.

Με λίγα λόγια η σεξουαλική δραστηριότητα μπορεί να επιδιώκεται για λόγους μη σεξουαλικούς όπως επιθετικότητα, εξέγερση, αυτοκαταστροφή, κατάθλιψη ή μια γενικότερη ανάγκη του νέου για θαλπωρή και αγάπη, που λείπουν από το σπίτι.

Είναι φανερό λοιπόν πόσο μεγάλο θετικό ρόλο μπορεί να παίζει ένα ζεστό οικογενειακό κλίμα, γεμάτο κατανόηση και αγάπη προς τον έφηβο. Αντίθετα μπορεί η συμπεριφορά των γονιών και το οικογενειακό κλίμα να σπρώξουν τον έφηβο στις πρώιμες εξωοικογενειακές εμπειρίες πάσης φύσεως (σεξουαλικές, ναρκωτικά, καταστροφικές λατρείες, κλπ.)

π. Αντώνιου Ι. Στυλιανάκη <http://forum.athos.gr/index.php?topic=416.0>

+Πώς αναπτύσσεται μία αρμονική σχέση ανάμεσα στο ανδρόγυνο

Για να σταθεί ένας γάμος σωστά, ο στόχος δεν είναι το να λάβουμε, αλλά πρώτιστα να δώσουμε, όπως ο Χριστός στην Εκκλησία. Και φυσικά πρέπει να μάθουμε να ακούμε τον σύντροφό μας, πρώτιστα ως αγαπημένο ΠΡΟΣΩΠΟ.

Το θέμα το οποίο μου δόθηκε να πω λίγα λόγια, είναι η αρμονική σχέση του ανδρογύνου. Όντως είναι ένα πολύ σημαντικό θέμα, γιατί δεν είναι αρκετό κανείς να φέρει παιδιά εις τον κόσμο, αλλά πρέπει κι αυτά τα παιδιά να τα μεγαλώσει καλά και όμορφα. Αυτό βέβαια είναι αποτέλεσμα της σωστής σχέσης των δύο νέων μέσα στο

γάμο. Η σωστή σχέση των γονέων, η αρμονία του γάμου, της οικογένειας, θα φέρει την ισορροπία, την ψυχική και σωματική ισορροπία των παιδιών. Κι αυτά βέβαια, μεγαλώνουν, έρχονται στον κόσμο, παίρνουν τα πρώτα ερεθίσματα και όλα όσα απαρτίζουν τον ψυχοσωματικό τους κόσμο από τους γονείς τους...

Η προσπάθειά μας ως Εκκλησία είναι να δούμε τον άνθρωπο στην ουσία του προβλήματός του. Γιατί διαλύεται η οικογένεια; Γιατί υπάρχει αυτό το πρόβλημα; Όταν κανείς ερευνήσει τα πράγματα, θα δει πολύ εύκολα και πολύ γρήγορα, ότι στον τόπο μας το πρόβλημα έγκειται κυρίως και πρωτίστως σ' ένα μεγάλο παράγοντα. Κι ο μεγάλος αυτός παράγοντας είναι η αδυναμία της επικοινωνίας. Δυστυχώς στον τόπο μας δε μαθαίνουμε να επικοινωνούμε σωστά. Αυτό το πράγμα το διαπίστωσα στη συνέχεια και στην αγωγή στα σχολεία μας, τόσο στα μικρά παιδιά όσο και στα μεγαλύτερα. Είδα ότι όντως αρχίζει από πολύ νωρίς αυτή η έλλειψη σε μας και μεγαλώνοντας φέρνει δυστυχώς τους καρπούς της. Μαθαίνουμε από μικρά παιδιά να πηγαίνουμε στο σχολείο, να γίνουμε μορφωμένοι άνθρωποι, καλοί άνθρωποι και να μιλούμε σωστά και καλά. Μας το 'λεγαν κι οι γιαγιάδες μας: "Να μάθεις να μιλάς καλά. Να συμπεριφέρεσαι καλά. Να λες καλά λόγια. Να είσαι ευγενικός". Μαθαίνουμε πράγματι στο σχολείο να μιλούμε καλά, ευγενικά, στον πληθυντικό, όλα αυτά τα απαραίτητα.

Όμως ξεχάσαμε ότι η επικοινωνία δεν είναι μόνο να μιλάς καλά. Το σημαντικότερο της επικοινωνίας είναι να ακούς καλά. Κι αυτό το πράγμα, ποτέ κανένας δε μας το δίδαξε. Ενώ στον πολιτισμό μας, τον Ελληνορθόδοξο, το έχουμε. Αν διαβάσουμε κείμενα και αρχαίων Ελλήνων, άλλα και Πατέρων της Εκκλησίας και σύγχρονων ασκητών Πατέρων, θα δούμε τεράστια προσοχή των Πατέρων στο πώς ακούς τον άλλο άνθρωπο. Αν διαβάσουμε π.χ. ένα κείμενο του Αγίου Νικόδημου του Αγιορείτου, που έζησε τον 17ο-18ο αιώνα, στο Άγιο Όρος, βλέπουμε να μιλά εκεί στον πνευματικό και να του αναφέρει, ένας ασκητής ερημίτης, το πώς θα ακούει τον άλλο άνθρωπο. Πώς θα κάθεται στην καρέκλα. Πώς θα τον κοιτάζει. Πώς θα τον αντιμετωπίζει. Ακόμη και τι κινήσεις θα κάνει αυτός στο πρόσωπο του. Του λέει να προσέξει πάρα πολύ, να μην κάνει κινήσεις οι οποίες μπορεί να φέρουν τον άλλο άνθρωπο σε δύσκολη θέση. Ακόμα και πως να αναπνέει ο πνευματικός, την ώρα που ακούει τον άλλο άνθρωπο. Βλέπει κανείς μια θαυμαστή σοφία μέσα από την εμπειρία της Παράδοσης μας, στο πώς επικοινωνείς με τον άλλο άνθρωπο, που δυστυχώς στον αιώνα μας το χάσαμε. Μάθαμε μόνο να μιλάμε. Δεν έχουμε μάθει να ακούμε ποτέ...

Λέει κανείς: "Καλά, αυτή είναι μια θλιβερή διαπίστωση, μια πραγματικότητα. Τι κάνουμε όμως;" Αυτή την πραγματικότητα την επιβεβαιώνει το γεγονός ότι βλέποντας αυτά όλα τα ανδρόγυνα, όντως σας ομολογώ από την προσωπική επαφή που έχω και την πείρα, ότι το 90% των γάμων δε διαλύονται λόγω τρίτων προσώπων ή τουλάχιστον η πρωτογενής αιτία δεν είναι τα τρίτα πρόσωπα. Το αν θα υπάρξει άλλο πρόσωπο στη σχέση έρχεται αργότερα. Το πρώτο ρήγμα, η πρώτη κρούση είναι στο γεγονός ότι οι άνθρωποι, ο καθένας για δικούς του και δικαιολογημένους λόγους, κλείνεται στον εαυτό του. Αυτό, από την πείρα μας, το είδαμε να επαναλαμβάνεται σχεδόν πάντοτε. Ο άντρας να πέφτει με τα μούτρα στη δουλειά, να κάνει μια, δύο και τρεις εργασίες για να ανταποκριθεί φιλότιμα και αξιέπαινα στις ανάγκες της οικογενείας του, τις οικονομικές, των δανείων του, των σπιτιών που έχτισε, του αυτοκινήτου ή ό,τι άλλο. Να δουλεύει από το πρωί μέχρι το βράδυ, να εξουθενώνεται κυριολεκτικά. Το ίδιο και η σύζυγος. Αλλά το αποτέλεσμα είναι, ερχόμενοι και οι δύο στο σπίτι, να είναι τόσο κουρασμένοι και τόσο φορτισμένοι που, όχι μόνο δε μπορούν να επικοινωνήσουν, άλλα δυστυχώς αφήνουν τον εαυτό τους να βγάλει όλη

εκείνη την κούραση, όλη την ψυχοσωματική κόπωση, ο ένας επάνω στον άλλο. Όταν έχουν και παιδιά θεωρούν αρκετό το ότι: "Είμαι καλός πατέρας. Είμαι καλή μητέρα. Κάνω τα πάντα για το σπίτι μου, για τα παιδιά μου. Να μην τους λείψει τίποτα. Να μην στερηθούν κάτι. Να μην αισθανθούν ότι έχουν κάποια έλλειψη".

...Εκείνο που είναι απαραίτητο για τα παιδιά μας είναι αυτή η αρμονία που πρέπει να έχουμε στο σπίτι μας. Πώς μπορούμε να την αποκτήσουμε; Όλα αυτά τα ξέρουμε όλοι μας. Αλλά πώς μπορούμε να τα αποκτήσουμε; Είναι άσκηση ο γάμος. Δεν είναι εύκολο πράγμα. Ο γάμος είναι άσκηση μεγάλη. Τέχνη μεγάλη. Επιστήμη μεγάλη.

Πολλές φορές πάω στα Γυμνάσια και στα Λύκεια της πόλης μας, πηγαίνω σε όλα τα σχολεία της πόλης και επαρχίας μας. Αφού μιλήσω στα παιδιά, μετά μένουν οι τελειόφοιτοι και κάνουμε διάλογο. Ρωτούν τα παιδιά: "Πάτερ, γιατί είναι κακό να έχουμε σχέσεις μεταξύ μας δηλαδή προγαμιαίες σχέσεις; Γιατί η Εκκλησία είναι τόσο αυστηρή;" Λέω στα παιδιά ότι, ναι, η Εκκλησία είναι αυστηρή, όχι γιατί θέλει να καταργεί τις σχέσεις των ανθρώπων, αλλά γιατί θέλει να έχει τη σχέση στη σωστή της βάση. "Αν δε μάθεις από την εφηβική σου ηλικία να βλέπεις τον άλλο άνθρωπο όχι ως φύλο, με "ύψιλον", δηλαδή αν είναι άνδρας ή γυναίκα, αλλά ως πρόσωπο, ότι είναι ο Κώστας, η Ελένη, η Μαρία, ο Γιώργος, ο Αντρέας κ.τ.λ. και να αποδέχεσαι τον άλλο άνθρωπο ως πρόσωπο και να τον βλέπεις ως πρόσωπο, τότε και στο γάμο σου θα δημιουργήσεις προβλήματα. ...

...Βλέπετε, ο Χριστός, για να σώσει τον άνθρωπο, έγινε άνθρωπος ο ίδιος. Δεν έσωσε τον άνθρωπο στέλνοντας κάποιον άλλο ή δίδοντας εντολές ή κάνοντας ένα θαύμα και να σώσει τον άνθρωπο. Όχι. Έγινε άνθρωπος ο Ίδιος, ώστε να μπορέσει να σώσει τον άνθρωπο. Και μέσα στο γάμο, για να μπορέσει να σταθεί ο γάμος, πρέπει ο άνδρας να ταυτίσει τον εαυτό του με τον ψυχοσωματικό κόσμο της γυναίκας και η γυναίκα να καταλάβει απόλυτα τον ψυχοσωματικό κόσμο του ανδρός, ώστε ο ένας να απολαμβάνει από τον άλλον αυτό που έχει ανάγκη. Έτσι λειτουργεί το ανδρόγυνο. Παύει πλέον να είναι άνδρας, παύει πλέον να είναι γυναίκα, αλλά γίνονται "εις σάρκα μίαν", γίνεται ένας νέος άνθρωπος, που εμείς οι Έλληνες το λέμε πάρα πολύ ωραία και όμορφα "το ανδρόγυνο". Δεν είναι άνδρας μόνο, δεν είναι γυναίκα μόνο, είναι το ανδρόγυνο. Είναι οι δύο αυτοί άνθρωποι σε μια νέα πραγματικότητα, σε μια νέα υπόσταση.

Είναι ένας νέος άνθρωπος, τον οποίο ευλογεί ο Χριστός μέσα από το μυστήριο του γάμου και τον ενώνει αδιάσπαστα. Δε μπορεί να λειτουργεί ξεχωριστά. Κανένας δε μπορεί ποτέ να θεωρήσει τη γυναίκα του σαν κάτι άλλο, "αλλά έσονται οι δύο εις σάρκα μία". Αυτοί οι δύο άνθρωποι είναι διαφορετικοί εκ προοιμίου. Είναι διαφορετικό πράγμα ο άνδρας και διαφορετικό πράγμα η γυναίκα. Πολύ διαφορετικά όντα. Δεν είναι όμοια. Τελείως διαφορετικά. Ακριβώς αυτό είναι το ωραίο του ανδρογύνου, ότι ο ένας συμπληρώνει τον άλλο.

Δεν κατακτά ο ένας τον άλλο, δεν υποδουλώνει ο ένας τον άλλο, δεν απορροφά ο ένας τον άλλο. Δεν τον εξαφανίζει σαν άνθρωπο. Δεν του χάνει την προσωπικότητά του. Όχι, αλλά και οι δύο μαζί γίνονται ένας νέος άνθρωπος. Ο άνδρας δίδει τα ανδρικά χαρίσματα στη γυναίκα και η γυναίκα τα γυναικεία χαρίσματα στον άνδρα και οι δύο αυτοί μαζί αποτελούν πλέον το νέο άνθρωπο, τον ευλογημένο άνθρωπο του γάμου, το ανδρόγυνο, το οποίο θα φέρει στον κόσμο τα παιδιά. ..Το αποτέλεσμα της ένωσης των δύο ανθρώπων, της ψυχοσωματικής ένωσης, είναι τα παιδιά τους. Γι' αυτό και ο άνθρωπος στα παιδιά του βλέπει τον εαυτό του.

Το πιο μεγάλο δώρο που μπορούμε να κάνουμε στα παιδιά μας είναι την παρουσία μας. Είναι την αρμονία της οικογένειάς μας. Γι' αυτή την αρμονία πρέπει να θυσιάσουμε πράγματα τα οποία κάνουμε. Ακόμη και πράγματα τα οποία μπορεί να

μας φαίνονται απαραίτητα, γιατί πρέπει να καταλάβουμε ότι το πιο απαραίτητο πράγμα είναι αυτή η ειρήνη, αυτός ο πλούτος που δεν εξαρτάται από εξωτερικά πράγματα.

...Στην Εκκλησία η αγάπη "ου ζητεί τα εαυτής", λέει ο Απόστολος Παύλος. **Η αγάπη δε ζητεί τα του εαυτού της.** "Η αγάπη πάντα στέγει, πάντα δίδει, πάντα υπομένει, πάντα ελπίζει". Ο Κύριος ο Χριστός, αγάπησε τον κόσμο "εις τέλος", που κανένας ποτέ δε θα μπορέσει να αγαπήσει τον άνθρωπο όσο ο Χριστός. Φανέρωσε την αγάπη Του ως θυσία υπέρ του ανθρώπου. Μέσα στο γάμο οι άνδρες οφείλουν να αγαπούν τις εαυτών γυναίκας ως ο Χριστός την Εκκλησία. Δηλαδή στο γάμο πραγματώνεις την αγάπη σου, μεταδίδεις τον εαυτό σου ολόκληρο, χωρίς απαίτηση, χωρίς ανταλλάγματα, χωρίς να ζητήσεις κάτι για τον εαυτό σου. Τότε δίνεις το φιλότιμο στον άλλο άνθρωπο, να συγκινηθεί και να σου προσφέρει αυτό που έχει, όσο έχει και όσο μπορεί να σου δώσει ο άλλος άνθρωπος. Εδώ είναι το σημείο από το οποίο αρχίζει να στάζει η συζυγική σχέση και το όποιο αρχίζουν μετά τα πολλά προβλήματα.

Όμως ας αρχίσουμε από την ανάγκη να δώσουμε στο γάμο μας τον εαυτό μας ολόκληρο, άνευ όρων. Ας αρχίσουμε από τη διαπίστωση να μάθουμε να ακούμε τον άλλο. Για να ακούσεις πρέπει να σιωπήσεις. Πρέπει να κλείσεις τον εαυτό σου και να γίνεις όλο αυτιά και να ακούσεις τον άλλο άνθρωπο. Να ακούσει ο άνδρας τη γυναίκα και η γυναίκα τον άνδρα. Έτσι αυτοί οι δύο ενωμένοι θα δώσουν ό,τι καλύτερο για τα παιδιά τους, για τα οποία βέβαια έχει αυτή τη μεγάλη αγάπη και τη διάθεση, κάθε γονιός, να προσφέρει τα πάντα. Σας εύχομαι να είστε πάντα καλά, να χαίρεστε τις οικογένειές σας. Τα παιδιά σας να τα καμαρώνετε να προκόβουν, να μεγαλώνουν ευτυχισμένα κι ευλογημένα από τον Θεό. *Του Μητροπολίτη Λεμεσού Αθανασίου Απομαγνητοφωνημένη ομιλία που έγινε σε εκδήλωση της Τοπικής Επιτροπής Πολυτέκνων Λατσιών*

Ο ΔΕΚΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΣΥΖΥΓΩΝ

1. ΜΗΝ ΚΑΝΕΤΕ ΤΟΝ ΔΑΣΚΑΛΟ ΣΤΟΝ ΣΥΝΤΡΟΦΟ ΣΑΣ. Ο ΚΑΛΥΤΕΡΟΣ ΤΡΟΠΟΣ ΝΑ ΤΟΝ ΔΙΔΑΞΕΤΕ ΕΙΝΑΙ ΝΑ ΤΟΝ ΑΓΑΠΑΤΕ.
2. Ο ΓΑΜΟΣ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΔΙΑΡΚΗΣ ΑΛΛΑ ΩΡΑΙΑ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ, ΠΟΥ ΒΟΗΘΑΕΙ ΝΑ ΑΝΑΚΑΛΥΠΤΟΥΜΕ ΤΟΝ ΑΛΗΘΙΝΟ ΕΑΥΤΟ ΜΑΣ, ΤΟΝ ΨΥΧΙΚΟ ΚΟΣΜΟ ΤΟΥ ΣΥΝΤΡΟΦΟΥ ΜΑΣ ΚΑΙ ΝΑ ΓΝΩΡΙΖΟΥΜΕ ΤΟΝ ΘΕΟ.
3. ΤΟΝ ΣΥΝΤΡΟΦΟ ΜΑΣ ΤΟΝ ΑΠΟΔΕΧΟΜΑΣΤΕ ΟΠΩΣ ΕΙΝΑΙ, ΜΕ ΤΙΣ ΑΔΥΝΑΜΙΕΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΙΔΙΟΤΡΟΠΙΕΣ ΤΟΥ ΚΑΙ ΟΧΙ ΟΠΩΣ ΕΜΕΙΣ ΘΑ ΘΕΛΑΜΕ ΝΑ ΕΙΝΑΙ. Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΕΙΝΑΙ ΠΑΛΑΙΣΤΡΑ ΚΑΙ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΟ.
4. ΠΡΟΣΠΑΘΗΣΤΕ ΚΑΙ ΚΑΤΑΛΑΒΕΤΕ ΤΟΝ Ή ΤΗΝ ΣΥΖΥΓΟ ΣΑΣ. ΜΗ ΛΗΣΜΟΝΕΙΤΕ ΟΤΙ Ο ΑΝΔΡΑΣ ΣΚΕΦΤΕΤΑΙ ΜΕ ΤΗΝ ΣΤΕΝΗ ΛΟΓΙΚΗ ΕΝΩ Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ.
5. ΜΗΝ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΤΕ ΝΑ ΕΠΙΒΑΛΛΕΤΕ ΤΗΝ ΓΝΩΜΗ ΣΑΣ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΟΡΘΩΣΕΤΕ ΤΟΝ ΣΥΝΤΡΟΦΟ ΣΑΣ. ΦΡΟΝΤΙΣΤΕ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΝΑ ΔΙΟΡΘΩΣΕΤΕ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΣΑΣ. Η ΑΓΑΠΗ ΖΕΙ ΜΕ ΤΗΝ ΑΡΜΟΝΙΑ ΤΩΝ ΑΝΤΙΘΕΣΕΩΝ.
6. ΜΕ ΤΗΝ ΠΙΣΤΗ, ΤΗΝ ΥΠΟΜΟΝΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΖΟΝΤΑΙ ΝΙΚΗΦΟΡΑ ΟΛΕΣ ΟΙ ΔΥΣΚΟΛΙΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ.

7. Ο ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟΣ ΕΧΘΡΟΣ ΤΗΣ ΣΥΖΥΓΙΚΗΣ ΖΩΗΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΕΓΩΙΣΜΟΣ. ΔΕΝ ΣΑΣ ΣΩΖΕΙ Η ΕΠΙΘΕΣΗ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΣΥΝΤΡΟΦΟΥ ΣΑΣ ΑΛΛΑ Η ΕΠΙΘΕΣΗ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΕΓΩ ΣΑΣ.

8. ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ ΝΑ ΑΓΑΠΑΕΙ Ο ΠΑΤΕΡΑΣ ΤΗΝ ΜΗΤΕΡΑ ΤΟΥΣ ΚΑΙ Η ΜΗΤΕΡΑ ΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΤΟΥΣ.

9. ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΓΑΛΗΝΗΣ ΕΙΝΑΙ ΝΑ ΜΠΟΡΕΙ ΚΑΝΕΙΣ ΝΑ ΣΥΓΧΩΡΕΙ.

10. Ο ΓΑΜΟΣ ΕΙΝΑΙ « ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΜΕΓΑ » ΠΟΥ ΑΡΧΙΖΕΙ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΑΝΑΝΕΩΝΕΤΑΙ ΜΕ ΤΗΝ ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ.

ΚΑΙ ΠΡΟΣΟΧΗ: ΟΧΙ ΣΥΓΚΡΙΣΕΙΣ ΜΕΤΑ ΤΟ ΓΑΜΟ. ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΕΙΝΑΙ ΕΧΘΡΟΣ ΤΟΥ ΚΑΛΟΥ.

Από το βιβλίο « Εμπειρίες από τον αμίλητο κόσμο του Άθω », Νικόλαος Ζαχαριάδης , Τόμος Β΄

Σεξουαλικός εθισμός: η απελευθέρωση των '60s που έγινε αόρατη φυλακή

Από τους πρώτους ειδικούς που μίλησαν για το σεξουαλικό εθισμό ήταν ο Αμερικανός Patrick Carnes, όταν το 1983 εξέδωσε το βιβλίο του «Out of the Shadows: Understanding Sexual Addiction» (www.sexhelp.com) και χιλιάδες άνθρωποι έκτοτε έχουν βοηθηθεί να αναγνωρίσουν την καταστροφικότητα του εθισμού αυτού, να απεξαρτηθούν, να θεραπευτούν, να αποκτήσουν υγιείς σχέσεις και πληρότητα στη ζωή τους

Ο σεξουαλικός εθισμός δεν αναγνωρίζεται στην κοινωνία μας ως εξάρτηση, καθώς, σε κάποιες περιπτώσεις, παρουσιάζεται ως «προχωρημένη» ή «απελευθερωμένη» σεξουαλικότητα, ενώ, σε άλλες περιπτώσεις, κατακρίνεται ως «ανωμαλία», που στιγματίζει και καταδικάζει τον εθισμένο ως «άρρωστο». Και οι δύο προσεγγίσεις είναι ακατάλληλες και δεν βοηθούν.

Ο εθισμός στο σεξ έχει πολλά κοινά χαρακτηριστικά με άλλες εξαρτήσεις, όπως τα ναρκωτικά, το αλκοόλ, ο τζόγος κ.λπ. Όπως και στις άλλες εξαρτήσεις, οι σεξουαλικές πρακτικές χρησιμοποιούνται για την αποφυγή του εσωτερικού πόνου, για την ανακούφιση της μοναξιάς, για την απόδραση από το επώδυνο συναίσθημα αναξιοσύνης και για τη γρήγορη αλλαγή της διάθεσης (mood-altering quick fix). Όπως και στις άλλες εξαρτήσεις, οι πρακτικές αυτές μπορεί να προσφέρουν μια στιγμιαία φυγή και να αυξήσουν την αδρεναλίνη. Μακροπρόθεσμα όμως δεν δουλεύουν, καθώς τα συναισθήματα μοναξιάς, ντροπής κι αναξιοσύνης χειροτερεύουν μετά από κάθε επεισόδιο. Όπως στο αλκοόλ και τα ναρκωτικά, ο εθισμένος σταδιακά χρειάζεται όλο και πιο πολλές, πιο ακραίες, πιο σκληρές ή πιο επικίνδυνες πρακτικές, για να νιώσει κάποια διαφορά (εμφανίζει «ανοχή»), ενώ παράλληλα βιώνει όλο και πιο έντονη δυσφορία όταν δεν μπορεί να επιδοθεί στις πρακτικές αυτές (εμφανίζει «συμπτώματα στέρησης»).

Μια «δεύτερη» ζωή

Οι σεξουαλικά εθιστικές συμπεριφορές συχνά ξεκινούν με την πορνογραφία, η οποία γίνεται αντικείμενο εμμονής, τον καταναγκαστικό αυνανισμό, τις πολλαπλές σχέσεις, το σεξ με αγνώστους (είτε επί πληρωμή είτε χωρίς), την επιδειξιμανία, τις ψυχαναγκαστικές φαντασιώσεις, το σεξ υψηλού κινδύνου (π.χ. χωρίς προφυλάξεις,

σε κατάσταση μέθης, με άγνωστα άτομα, σε χώρους μη ασφαλείς, με βίαιες, σωματικά επικίνδυνες πρακτικές), το αποκλίνουν σεξ (π.χ. σαδομαζοχισμός), ενώ η σεξουαλική βία είναι συχνά στοιχείο κλιμάκωσης του σεξουαλικού εθισμού, είτε αυτή εμπεριέχεται στις φαντασιώσεις, είτε στην πορνογραφία, είτε στις σεξουαλικές πράξεις. Το άτομο δεν μπορεί να σταματήσει τις πρακτικές αυτές, οι οποίες γίνονται συνήθως μυστικά από την υπόλοιπη ζωή του, βιώνει καταναγκασμό να τις επαναλάβει ξανά και ξανά, σε όλο και πιο έντονη μορφή, παρά τις αρνητικές συνέπειες που μπορεί να έχουν για την οικογένεια, την εργασία, τις σχέσεις του ή την υγεία του. Το άτομο μπορεί να προχωρήσει σε σημείο να παρενοχλεί σεξουαλικά συναδέλφους, ρισκάροντας να απολυθεί ή να κινδυνεύει με σύλληψη γιατί η συμπεριφορά του αποτελεί ποινικό αδίκημα (π.χ. επιδειξιμανία). Μετά από κάποιο χρονικό διάστημα, ο περίγυρός του συχνά υποπτεύεται τη μυστική «δεύτερη» ζωή του, οι σχέσεις του υποφέρουν, ο εθισμός τον κάνει να μην μπορεί να συγκεντρωθεί στη δουλειά του, ενώ μπορεί να αφιερώνει και σημαντικά χρηματικά ποσά για την ικανοποίηση του εθισμού (συχνά για πορνογραφία ή πορνεία). Παρά την επιφανειακή του άρνηση (π.χ. «είμαι απελευθερωμένος και προχωρημένος στο σεξ, όλα τα άλλα είναι πουριτανισμοί»), το άτομο νιώθει όλο και χειρότερα, νιώθει βαθιά ντροπή, μοναξιά κι απόγνωση. Τα συναισθήματα αυτά, μαζί με την καταδίκη από τους άλλους, καθώς και τις ενοχές για τον πόνο που προκαλεί στους οικείους του τον οδηγούν σε ένα φαύλο κύκλο ακόμη μεγαλύτερης εξάρτησης. Το άτομο δεν μπορεί να ξεφύγει: αυτό που ήταν «απελευθερωμένη» συμπεριφορά, έχει γίνει τώρα η φυλακή του.

Η κουλτούρα των ΜΜΕ

Δυστυχώς, πολλές φορές σήμερα, η επικρατούσα κουλτούρα των ΜΜΕ προωθεί, διαφημίζει το σεξουαλικό εθισμό, σε άνδρες και γυναίκες, ως «cool», ως «συναρπαστικό», ως «μαγκιά». Δεν προειδοποιεί για τις αρνητικές επιπτώσεις που έχουν μακροπρόθεσμα οι συμπεριφορές αυτές. Βομβαρδίζει με μηνύματα σεξουαλικής βίας ή πώς να χρησιμοποιούμε τον άλλον ως σεξουαλικό αντικείμενο για τις δικές μας «ανάγκες», αλλά δεν εξηγεί ότι, εν τέλει, αυτό που κάνουμε σε κάποιον άλλον το κάνουμε πρωτίστως στον εαυτό μας. Αν, μέσω του σεξ, ταπεινώνουμε και χρησιμοποιούμε τον άλλον, έτσι θα νιώσουμε αργότερα και για τον εαυτό μας: ταπεινωμένοι κι ανάξιοι. Αν, αντίθετα, το σεξ είναι ο αγωγός για την έκφραση αγάπης κι εκτίμησης προς τον άλλον, αυτό το συναίσθημα θα πολλαπλασιαστεί και για τον εαυτό μας.

Η εγγύτητα στην ερωτική σχέση, το να εκθέσει κανείς και να μοιραστεί τον αληθινό του εαυτό στο σύντροφο, χωρίς κρυφές περιοχές για τις οποίες νιώθει ντροπή, εμπεριέχει ρίσκο: μπορεί να πληγωθεί, να υποστεί απόρριψη. Στο σεξουαλικό εθισμό αποφεύγεται πάση θυσία αυτό το ρίσκο: το άλλο σώμα χρησιμοποιείται ως αντικείμενο ικανοποίησης, κρατώντας το άτομο «ασφαλές και μόνο». Όμως, μόνο μέσω της εγγύτητας μπορεί να υπάρξει ουσιαστική πληρότητα στην ερωτική σχέση, αλλά και στη ζωή γενικότερα. Μόνο η εγγύτητα μπορεί να καλύψει το κενό της μοναξιάς, που οποιαδήποτε σεξουαλική πρακτική, όσο ακραία ή συχνή κι αν είναι, δεν μπορεί να ανακουφίσει. Και η εγγύτητα είναι δυνατή για όλους τους ανθρώπους, όταν αποφασίσουν να δουν τον εαυτό τους κατάματα και να δεχτούν βοήθεια.

Γράφει η ΒΙΚΤΩΡΙΑ ΠΡΕΚΑΤΕ, ψυχολόγος - συγγραφέας, άρθρο στην Ελευθεροτυπία
<http://misha.pblogs.gr/2010/01/sexoyalikos-ethismos-h-apeleftherwsh-twn-60s-poy-egine-aorath-fy.html>

Ο Θεός μας έδωσε τα γεννητικά όργανα για να γεννιούνται παιδιά. Κάθε λάθος χρήση τους δημιουργεί προβλήματα (μεγάλα ή μικρά), ακόμα και μέσα στον γάμο. (σήμερα οι άνθρωποι θέλουν μόνο ηδονή και όχι ευθύνες, και όταν δεν ικανοποιούνται οι επιθυμίες του ατόμου ψάχνει αλλού να ικανοποιηθεί, με αποτέλεσμα να αυξάνονται τα προβλήματα).

Ο Ιερός Χρυσόστομος λέει, «έγινε ο γιός σου 17 ετών; Πάντρεψέ τον για να μην πάει στις πόρνες». Αυτό ήταν κάτι το φυσιολογικό, το να παντρεύονται νωρίς οι άνθρωποι, στις κλειστές αγροτοκτηνοτροφικές κοινωνίες. Η νύφη δεν είχε πολλές απαιτήσεις. Ένα πιάτο παραπάνω στο τραπέζι και η δουλειά ήταν έτοιμη στο σπίτι ή στο χωράφι ή στα ζωα. (σήμερα για να παντρευτεί κανείς πρέπει να σπουδάσει, να βρει δουλειά, να ζήσει την ζωούλα του και μετά βλέπουμε. Πώς να τηρήσουν οι άνθρωποι το «ου πορνεύσεις»; Αυτό το πετυχαίνουν μόνο όσοι ζουν ως μοναχοί εν τω κόσμω με την βοήθεια του πνευματικού τους. Δυστυχώς, η επιστήμη έβγαλε τις μηχανές και οι άνθρωποι έφυγαν από τα χωράφια και πήγαν στις πόλεις, στα διαμερίσματα, στα εργοστάσια και τις υπηρεσίες και αυτό τους απομάκρυνε από την χαρά της ζωής κοντά στην φύση. Αφού βρίσκουν και βόσκουν γιατί να παντρευτούν; Αφού μπορούν να έχουν την ηδονή χωρίς από την τεκνογονία και τα βάρη του γάμου γιατί να παντρεύονται νωρίς; Σε όλα, όμως, υπάρχει και το τίμημα. Η βιολογία θέτει όρια στην τεκνοποίηση, και οι αρρώστιες, ψυχικές και σωματικές, που συνοδεύουν την μοιχεία και την πορνεία είναι πολλές).

Ο Ιερός Χρυσόστομος λέει πως η ηδονή είναι σαν το δόλωμα. Ποιος θα παντρευόταν αν δεν υπήρχε η ηδονή της ενώσεως ανδρός και γυναικός; Έτσι, ο γάμος ήταν υπόθεση όχι μόνο του ατόμου αλλά και της κοινωνίας. Με τον γάμο ικανοποιείται ο νέος και η νέα από βιολογικής πλευρας αλλά και από κοινωνικής. Και η κοινωνία «νιώθει ασφαλής» διότι τα παιδιά που θα γεννηθούν θα είναι ασφαλισμένα μέσα στην οικογένεια (όχι την πυρηνική αλλά την ευρύτερη) και τα χωράφια θα συνεχίσουν να καλλιεργούνται και η ζωή θα συνεχιστεί. (σήμερα μόνο το 4% των ανθρώπων ασχολούνται με την γεωργία. Είναι ευκολότερο να γίνη κανείς αστροναύτης, που λέει ο λόγος, παρά να επιστρέψη στη γη, επειδή με τα μηχανήματα και τα λιπάσματα ένας αγρότης καλλιεργεί τα χωράφια που καλλιεργούσαν παλαιότερα 100 αγρότες. Επομένως οι 99 περισσεύουν).

Ο γονέας και ο γαμπρός θεωρούσε δεδομένο ότι η νύφη θα είναι παρθένα, διαφορετικά θα υπήρχε πρόβλημα στο «τίνος παιδιά θα κοιτάξουμε». Φυσικά και η Εκκλησία υπενθύμιζε το θέλημα του Θεού σχετικά με αυτό το ζήτημα.

Προφυλάξεις δεν έπαιρνε το ζευγάρι και όσα παιδιά έρχονταν ήταν καλοδεχούμενα. Άλλωστε και τα παιδιά από νωρίς είχαν απασχόληση στα χωράφια και στα ζωα και «έτρωγαν το ψωμί τους με τον ιδρώτα του προσώπου τους». (σήμερα οι γυναίκες εργάζονται, υπάρχει οικονομική κρίση, δεν χωράνε πολλά παιδιά στο διαμέρισμα και έτσι το ζευγάρι παίρνει προφυλάξεις. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα να αυξάνονται οι πειρασμοί. Αφού παίρνουν προφυλάξεις γιατί να μην πανε και παραπέρα; Αφού είναι όλοι στρεσαρισμένοι γιατί να μην χαλαρώσουν και κάπου αλλού; Μετά είναι και οι συγκρίσεις με άλλους, παλαιότερους έρωτες και πάει λέγοντας).

Τα διαζύγια ήταν σπάνια όχι μόνο επειδή το απαγόρευε η Εκκλησία αλλά και για πρακτικούς λόγους. Που θα πάει η γυναίκα αν φύγει από τον άντρα της; Έτσι έκανε υπομονή και η αγάπη νικούσε τα όποια προβλήματα. (σήμερα η γυναίκα έχει το πορτοφόλι της, οπότε ο χωρισμός είναι κάτι πολύ εύκολο. Οι άνθρωποι θέλουν να ζουν μια αιώνια εφηβεία, χωρίς πολλές υποχρεώσεις και με όσα δικαιώματα γίνεται περισσότερα).

Οι άνθρωποι ήταν πιο ευτυχισμένοι γιατί ζούσαν κατά φύσιν. Βέβαια, δεν ήταν όλα τέλεια, αφού δεν ήταν απαλλαγμένοι και τότε οι άνθρωποι από το προπατορικό αμάρτημα. Ήταν, όμως, ταπεινοί και συγχωρούσαν πιο εύκολα ο ένας τον άλλο και ήταν πιο δεμένοι, όχι μόνο λόγω Εκκλησίας αλλά και λόγω των συνθηκών που απαιτούσαν την αλληλοβοήθεια. (σήμερα υπάρχει ατομοκρατία και σ' αυτό βοηθά ο κοινωνικοοικονομικός περίγυρος. Όμως, ο άνθρωπος είναι κοινωνικό όν και καλλίτερα περνανε αυτοί που έχουν παρέα - οικογένεια, παιδιά - και όχι οι μοναχικοί τύποι).

Ποια είναι η θεραπεία αυτών των προβλημάτων, με δεδομένο ότι είναι ουτοπία η επιστροφή στις κλειστές αγροτοκτηνοτροφικές κοινωνίες; Η θεραπεία βρίσκεται στη ζωή της Εκκλησίας. Στην Εκκλησία διατηρείται το ανθρώπινο πρόσωπο, υπάρχει η προοπτική του μέλλοντος αιώνος, υπάρχει η προσευχή και η μυστηριακή ζωή που μας ενώνει με τον Θεό και τον συνάνθρωπο, υπάρχει η ευθύνη του καθενός μας απέναντι στον Θεό, τον συνάνθρωπο, τον εαυτό μας και την φύση - που προέρχεται από την ελευθερία του προσώπου -, υπάρχει η πνευματική χαρά και όχι η ευχαρίστηση από τις ηδονές - τις οποίες διαδέχονται οδυύνες -, υπάρχει η νοηματοδότηση της ύπαρξής μας που φέρνει αρμονία μέσα μας και έξω μας, υπάρχει η αλήθεια για ό,τι μας αφορά και αυτό μας δίνει δύναμη να αντιμετωπίζουμε και τον γάμο και τα προβλήματά του αποτελεσματικά, με την βοήθεια πάντοτε του Χριστού και των Αγίων. Αμήν.

https://www.youtube.com/watch?v=hLLJSl6Aw14&index=10&list=PLVSe3KRn8Oaf6uDTXgLqIJcOiS_xrear0

http://apologhtika.blogspot.gr/2015/09/blog-post_30.html

ΤΟ ΠΡΟΦΥΛΑΚΤΙΚΟ ΕΙΝΑΙ ΕΦΙΑΛΤΗΣ!!!

Μπορεί οι άντρες να αποφεύγουν το προφυλακτικό, όπως ο διάολος το λιβάνι, ωστόσο σύμφωνα με πρόσφατη έρευνα που έγινε στο πλαίσιο μιας νέας μελέτης που δημοσιεύεται στην επιθεώρηση Journal of Sex Research, από τις 25 σεξουαλικά ενεργές γυναίκες ηλικίας 18-24 ετών, μόνο 2 δήλωσαν ότι είναι σημαντικό για εκείνες να χρησιμοποιούν συστηματικά προφυλακτικό στο σεξ.

Ναι καλά διαβάσετε ανάμεσα πάντως στους λόγους που ανέφεραν συμπεριλαμβάνονται και οι παρακάτω!

Πολλές από αυτές πιστεύουν πως το σεξ είναι πολύ πιο απολαυστικό χωρίς προφυλακτικό μιας και οι δύο σύντροφοι έρχονται σε άμεση επαφή χωρίς κάτι να τους... χωρίζει!

Άλλες πάλι δήλωσαν πως τους δημιουργεί διάφορους ερεθισμούς στον κόλπο ακόμα και ουρολοίμωξη.

Μερικές δε, προέβαλαν την δικαιολογία πως όταν η σχέση δεν είναι εφήμερη, το προφυλακτικό δεν χρειάζεται μιας και ο καθένας γνωρίζει καλά τον άνθρωπο που έχει δίπλα του.

Τέλος, μερικές είπαν πως είναι αναγκαίο μόνο τις γόνιμες μέρες του κύκλου, αφού τις υπόλοιπες το να προκύψει μία εγκυμοσύνη είναι κάτι σπάνιο.

http://www.star.gr/Pages/Ygeia.aspx?art=320163&artTitle=tesseris_logoi_pou_oi_gynaikes_apofevgoun_to_profylaktiko

ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ ΤΩΝ ΑΝΩΤΕΡΩ. Μία αντίφαση: από τη μια κάθε μέρα βομβαρδίζουν τους ανθρώπους (από το νηπιαγωγείο) την αναγκαιότητα των προφυλακτικών και από την άλλη παραδέχονται ότι είναι εφιάλτης για άνδρες και γυναίκες!

Και ενώ θα έπρεπε να είναι όλοι υπέρ του γάμου και των μονογαμικών σχέσεων, όλοι σχεδόν κάνουν ό,τι μπορούν για να εκφυλιστεί το σύμπαν!

Να, λοιπον, που είναι κόλαση και όχι παραδεισος ο ελεύθερος έρωτας, ο οποίος έκανε την εμφάνισή του μόλις τα τελευταία 40-50 χρόνια στην Ελλάδα.

Η ΟΜΟΦΥΛΟΦΙΛΙΑ ΕΙΝΑΙ ΔΑΙΜΟΝΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

Η ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑ: Η Αμερικανική Ψυχιατρική Εταιρία, για πρώτη φορά, δεν συμπεριλαμβάνει στον κατάλογο με τις ψυχικές ασθένειες την ομοφυλοφιλία.

ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ: ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ, Η ΟΜΟΦΥΛΟΦΙΛΙΑ ΕΙΝΑΙ ΨΥΧΙΚΗ ΑΡΡΩΣΤΕΙΑ ΚΑΙ ΜΕ ΤΗΝ ΕΝΝΟΙΑ ΤΩΝ ΔΑΙΜΟΝΩΝ. ΠΟΛΛΕΣ ΦΟΡΕΣ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΥΓΧΥΣΗ ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΕ ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΨΥΧΟΠΑΘΕΙΣ. ΤΙΣ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΕΣ ΦΟΡΕΣ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ ΕΝΑΣ ΨΥΧΟΠΑΘΗΣ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΟΣ Ή Ο ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΟΣ ΝΑ ΟΔΗΓΕΙ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΨΥΧΟΠΑΘΕΙΑ. Η ΑΜΑΡΤΙΑ ΟΤΑΝ ΠΟΛΥΚΑΙΡΙΣΕΙ, ΓΙΝΕΤΑΙ ΠΑΘΟΣ, ΤΟ ΠΑΘΟΣ ΜΕ ΤΗΝ ΣΕΙΡΑ ΤΟΥ ΦΕΡΝΕΙ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΨΥΧΙΚΑ, ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ, ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΥΓΕΙΑΣ ΣΩΜΑΤΙΚΗΣ ΚΑΙ Η ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΞΕΚΙΝΑ ΠΡΩΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΚΑΘΑΡΙΣΜΑ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΜΕΤΑΝΟΙΑ-ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΗ.

ΑΦΟΥ ΣΤΙΣ ΗΜΕΡΕΣ ΜΑΣ Η ΨΥΧΙΑΤΡΙΚΗ ΕΔΩΣΕ "ΑΦΕΣΗ" ΣΤΗΝ ΟΜΟΦΥΛΟΦΙΛΙΑ ΚΑΙ ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΑΝΤΙ ΝΑ ΠΗΓΑΙΝΟΥΝ ΓΙΑ ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΗ ΠΗΓΑΙΝΟΥΝ ΣΤΟΥΣ ΨΥΧΟΛΟΓΟΥΣ ΚΑΙ ΨΥΧΙΑΤΡΟΥΣ, ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΠΩΣ Η ΝΟΣΟΣ ΕΓΙΝΕ ΑΝΙΑΤΗ...<http://www.sansimera.gr/almanac/1712>

http://apologhtika.blogspot.gr/2015/12/blog-post_16.html

Ο ΘΕΙΟΣ ΟΜΗΡΟΣ

ΑΝΘΟΛΟΓΙΟ ΑΠΟ ΕΝΑ ΑΡΘΡΟ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ:

Μετά την διασφάλιση της επιβίωσης, το δεύτερο σημαντικό μέλημα στη ζωή ενός ομηρικού ήρωα ήταν ο Έρωτας.

ΦΥΣΙΚΑ! ΟΛΟΙ ΟΙ ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΚΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΠΟΧΩΝ ΒΛΕΠΟΥΝ ΤΗΝ ΑΥΤΟΠΡΑΓΜΑΤΩΣΙ ΤΟΥΣ ΣΤΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ (ΕΞΑΙΡΟΥΝΤΑΙ ΟΙ ΜΟΝΑΧΟΙ ΠΟΥ ΖΟΥΝ ΑΠΟ ΔΩ ΤΟΝ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟ ΟΠΟΥ «ΟΥ ΓΑΜΟΥΣΙΝ ΟΥΔΕ ΕΚΓΑΜΙΖΟΝΤΑΙ»)

Η Ναυσικά, παρ' όλο τον ενθουσιασμό της, δείχνει αρκετά πεπειραμένη και σέβεται το τι θα πει ο κόσμος αν την δούν μ' έναν άγνωστο (Οδ. ζ, 285). Δεν θέλει ν' ακουστούν γι' αυτήν τα κουτσομπολιά που η ίδια ομολογεί ότι κάνει για τις άλλες, που «ανδράσι μίσγεται, πριν γ' αμφάδιον γάμον ελθείν», δηλαδή: **«που δίχως του πατέρα τους τη γνώμη και της μάνας / και πριν ακόμη παντρευτούν με τα παλικάρια σμίγουν»**. (Οδ. ζ, 288).

ΠΟΣΕΣ ΣΗΜΕΡΙΝΕΣ ΚΟΠΕΛΕΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΣΚΕΦΤΟΝΤΑΙ ΕΤΣΙ; ΜΗΠΩΣ ΣΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ ΗΤΑΝ ΠΟΛΥ ΠΙΟ ΗΘΙΚΟΙ ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ;

...Ο γάμος με μια γυναίκα, τη νόμιμη σύζυγο, έπαιζε έναν ξεχωριστό και σημαντικό ρόλο στη ζωή των Ομηρικών ανθρώπων. Στην **απόφαση για ένα γάμο**, έστω και ελεύθερου ανθρώπου, φαίνεται πως παρενέβαιναν και άλλοι παράγοντες, εκτός από τους συναισθηματικούς, αν υπήρχαν κι αυτοί πιθανόν οικονομικοί, ταξικοί που είναι το ίδιο. Ο **Αχιλλέας** περιμένει να τον παντρέψει ο πατέρας του (Ιλ. Ι, 393-99): «Γιατί», λέει, «εμένα, αν γυρίσω σπίτι μου, μια φορά ο Πηλέας έπειτα θα με παντρέψει ο ίδιος... Εκεί που βρισκόμουν ακόμα, πάρα πολύ το τραβούσε η ψυχή μου να παντρευτώ γυναίκα με στεφάνι. Μια που να μου ταιριάζει».

ΕΝΩ ΣΗΜΕΡΑ Ο ΓΑΜΟΣ ΕΓΙΝΕ ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΥΠΟΘΕΣΙ. ΠΑΝΤΡΕΥΟΝΤΑΙ ΜΟΝΟΙ ΤΟΥΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑ, ΙΣΩΣ ΚΑΝΟΥΝ ΤΗΝ ΧΑΡΙ ΣΤΟΥΣ ΔΙΚΟΥΣ ΤΟΥΣ, ΝΑ ΠΑΝΕ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ.

Τη γυναίκα το στεφάνι του γάμου την καθιστούσε πρόσωπο σοβαρό, που έπρεπε να έχει ξεχωριστή εκτίμηση. ..**«Ο γνωστικός άντρας πρέπει ν' αγαπάει τη γυναίκα του, κι αν ακόμα την άρπαξε στον πόλεμο».** Η απουσία της γυναίκας τους τούς κόστιζε πολλαπλώς: «Γιατί κι ένα μόνο μήνα μένοντας κανείς μέσ' το πολύκουπο καράβι του μακριά από τη γυναίκα του στενοχωριέται» (Ιλ. Β, 292)...Τέλος μian έντονη επιθυμία ν' αποκτήσουν γυναίκα, και μάλιστα όμορφη, είχαν και οι δούλοι (Οδ. ξ, 63). Σπίτι και γυναίκα υπόσχεται ο Οδυσσέας στον Εύμαιο και τον Φιλοίτιο αν τον βοηθούσαν να ξεκάνει τους Μνηστήρες (Οδ. φ, 213)...(Οδ. ζ, 182): **«Γιατί δεν έχει πιο όμορφο παρ' όταν με μια γνώμη αγαπημένο αντρόγυνο, φροντίζει για το σπίτι».**

ΣΗΜΕΡΑ ΕΧΟΥΜΕ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ. ΜΕ ΤΙΣ ΠΡΟΓΑΜΙΑΙΕΣ ΚΑΙ ΕΞΩΓΑΜΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΑΝΗΚΟΥΝ ΣΕ ΠΟΛΛΟΥΣ...

...στον **Όμηρο** δεν αναφέρεται καμία περίπτωση διαζυγίου ή αποπομπής συζύγου...

ΑΥΤΟ ΜΑΣ ΘΥΜΙΖΕΙ ΟΤΙ ΣΥΝΕΒΑΙΝΕ ΣΤΑ ΜΕΡΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ 1000 ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑ.

... **«Άλλο πιο άπονο θεριό δεν έχει από τη γυναίκα»** μας διαβεβαιώνει ο Αγαμέμνων (Οδ. λ, 426), και ίσως με το δίκιο του. Γι' αυτό και συμβουλεύει: «Γι' αυτό ποτέ σου μη σταθείς καλός πια σε γυναίκα / μήτε να της εμπιστευτείς το μυστικό που ξέρεις / μόν' άλλα να της λες, κι άλλα στο νου να κρύβεις». (Οδ. λ, 441-3)

ΣΩΣΤΑ!

... «Με την Ήρα δεν συγκύζομαι τόσο ούτε θυμώνω, γιατί πάντα συνηθίζει να εναντιώνεται σ' ό,τι κι αν πω», καταλήγει απελπισμένος ο Δίας (Ιλ. Ε, 407).

ΥΠΗΡΧΑΝ ΚΑΙ ΤΟΤΕ ΤΑ ΣΥΖΥΓΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ!

...Εκτός των αρετών που αναφέρθηκαν πάρα πάνω, και **η παρθενία** ήταν ένας συντελεστικός παράγων στην κοστολόγηση μιας γυναίκας (Ιλ. Ι, 132). ...

...γιατί είναι καλό να συνευρίσκεται κανείς με γυναίκα που αγαπά. (Ιλ. Ω, 130) ...Από την αποφυγή της παράθεσης τέτοιων λεπτομερειών, μπορούμε να συμπεράνουμε ότι τα Έπη, στη μορφή τουλάχιστον που τα κληρονομήσαμε, προορίζονταν για **συντηρητικό ακροατήριο**.

...Στα Ομηρικά Έπη **αποφεύγουν να θίξουν το θέμα της ομοφυλοφιλίας**, κι αυτό μας επιτρέπει να υποθέσουμε ότι το γνώριζαν, αλλά δεν το ευλογούσαν.

Τάκης Μαύρος.

Δελτίο Ιστορικών Μελετών Ναυπλίου, τ. 111-114, Μηνιαία έκδοση Δήμου Ναυπλιέων, 1997.

<http://argolikivivliothiki.gr/>

http://apologhtika.blogspot.gr/2015/11/blog-post_11.html

ΟΙ ΑΝΩΜΑΛΟΙ ΚΑΙ ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Ο μακαριστός Γέροντας Σωφρόνιος του Έσσεξ λέει κάπου πως, αν όλοι οι άνθρωποι γινόντουσαν Μοναχοί, τότε θα «αναγκάζαμε» τον Θεό να κάνει την Β΄ Παρουσία και να λάβει τέλος αυτός ο Κόσμος.

Σήμερα το σύστημα με το να δίνει προνόμια στους ανώμαλους δείχνει πως ετοιμάζει την μείωση του παγκόσμιου πληθυσμού - οι ανώμαλοι δεν γεννανε, μόνο δουλεύουνε -. Αργότερα, όταν σταθεροποιηθεί ο παγκόσμιος πληθυσμός, θα φτιάχνουν κατά παραγγελία όσους ανθρώπους χρειάζονται.

Για πόσο καιρό ο Θεός θα ανέχεται την εκφυλισμένη ανθρωπότητα;

http://apologhtika.blogspot.gr/2015/12/blog-post_23.html

ΜΙΑ ΟΨΙ ΤΟΥ ΒΙΑΣΜΟΥ

ΚΟΙΤΑΞΤΕ ΤΙ ΛΕΕΙ Η ΚΟΠΕΛΑ: <http://www.typos.com.cy/cat/1/article/17674> «Του έλεγα "σταμάτα, σταμάτα", αλλά ίσως δεν φώναζα αρκετά. Έπρεπε να τον είχα χτυπήσει, έπρεπε να είχα ουρλιάξει...»....ΔΗΛΑΔΗ, ΣΥΝΕΙΔΗΤΑ Ή ΑΣΥΝΕΙΔΗΤΑ Η ΚΟΠΕΛΑ ΙΣΩΣ ΠΡΟΚΑΛΕΣΕ ΤΟΝ ΒΙΑΣΜΟ. ΣΤΟ ΤΕΛΟΣ ΛΕΕΙ: Αποδεικνύεται ότι αυτό που είναι πραγματικά μια απίστευτα κοινή αντίδραση, είναι να θέλεις το αγόρι που σε βίασε να σου φερθεί καλά μετά, σαν να θέλεις να τα διορθώσεις εκ των υστέρων», είπε στην ιστοσελίδα Broadly. ΙΣΩΣ ΔΙΑΒΑΣΕ ΣΤΗΝ ΠΑΛΑΙΑ ΔΙΑΘΗΚΗ ΤΟ: Αν κάποιος βρει μια νέα παρθένα, μη αρραβωνιασμένη, και την πιάσει και κοιμηθεί μαζί της, και βρεθούν· τότε, ο άνθρωπος που κοιμήθηκε μαζί της θα δώσει στον πατέρα της νέας 50 σίκλους ασήμι, κι αυτή θα είναι γυναίκα του, επειδή την ταπείνωσε, δεν μπορεί να την αποβάλει όλες τις ημέρες τής ζωής του.(Δευτ/μιον, 22: 23-29).

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ: ΟΤΑΝ ΕΝΩΝΟΝΤΑΙ ΕΝΑΣ ΑΝΤΡΑΣ ΚΑΙ ΜΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ ΣΩΜΑΤΙΚΑ, ΑΥΤΟ ΛΕΓΕΤΑΙ ΓΑΜΟΣ, ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΑΝ ΘΑ ΠΑΝΤΡΕΥΤΟΥΝ ΜΕΤΑ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ. ΕΠΙΣΗΣ, ΑΥΤΟ ΔΕΙΧΝΕΙ ΟΤΙ ΟΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΕΣ ΚΟΠΕΛΕΣ ΣΗΜΕΡΑ ΕΙΝΑΙ ΖΩΝΤΟΧΗΡΕΣ, ΑΦΟΥ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΤΟΣΕΣ ΠΡΟΓΑΜΙΑΙΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ, ΓΙ'ΑΥΤΟ ΚΑΙ ΟΤΑΝ ΚΑΠΟΙΑ ΣΤΙΓΜΗ ΘΕΛΗΣΟΥΝ ΝΑ ΠΑΝΤΡΕΥΤΟΥΝ "Ο ΕΝΑΣ ΜΥΡΙΖΕΙ ΚΑΙ Ο ΑΛΛΟΣ ΞΥΝΙΖΕΙ"...ΚΑΙ ΓΙ'ΑΥΤΟ ΠΟΛΛΟΙ ΝΕΟΙ ΠΑΡΑΞΕΝΕΥΟΝΤΑΙ ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΒΡΟΥΝ ΓΥΝΑΙΚΑ ΝΑ ΠΑΝΤΡΕΥΤΟΥΝ...

<http://apologhtika.blogspot.gr/2015/10/httpwww.html>

ΦΑΓΗΤΟ-ΣΕΞ-ΘΕΟΣ

Θα κάνουμε μία ερμηνεία του πως ο Αδάμ απομακρύνθηκε από τον Θεό και θα φτάσουμε στο συμπέρασμα ότι το φαγητό οδηγεί στο σεξ και το σεξ απομακρύνει από τον Θεό!

Ο Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος λέει για τον Αδάμ: ἐὰν δὲν εἶχε νικηθῇ ἀπὸ τὴν κοιλία, δὲν θὰ ἐρχόταν σὲ σαρκικὴ σχέσι μὲ τὴν σύζυγό του (ΚΛΙΜΑΞ, ΛΟΓΟΣ ΔΕΚΑΤΟΣ ΠΕΜΠΤΟΣ, Περὶ ἀγνείας), και συνεχίζουμε εμεις και λέμε «δεν θα απομακρυνόταν από τον Θεό, δεν θα έβγαινε έξω από τον Παράδεισο».

Στην Γένεση βλέπουμε ότι η Εύα δεν άκουσε από πρωτο χέρι την εντολή του Θεου «να μην φατε από το δέντρο της γνώσεως του καλου και του κακου». Στην πρώτη αφήγηση διαβάζουμε:

Γεν. 1 ,26 καὶ εἶπεν ὁ Θεός· ποιήσωμεν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα ἡμετέραν καὶ καθ' ὁμοίωσιν, καὶ ἀρχέτωσαν τῶν ἰχθύων τῆς θαλάσσης καὶ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῶν κτηνῶν καὶ πάσης τῆς γῆς καὶ πάντων τῶν ἔρπετῶν τῶν ἔρπόντων ἐπὶ γῆς γῆς.

Γεν. 1,26 Ἐν συνεχείᾳ ὁ Τριαδικός Θεός εἶπε καθ' εαυτόν· “ας δημιουργήσωμεν τώρα τὸν ἄνθρωπον, σύμφωνα με τὴν ἰδικὴν μας εἰκόνα, και να ἔχη τὴν δυνατότητα να ομοιάσῃ με ἡμᾶς. Αυτοί, ἄνδρας και γυναίκα, ας εἶναι ἄρχοντες και κύριοι τῶν ἰχθύων τῆς θαλάσσης, τῶν πτηνῶν τοῦ οὐρανοῦ, τῶν κτηνῶν και ὅλης τῆς γῆς και ὅλων ὅσα ἔρπου ἐπάνω εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς”.

Γεν. 1,27 καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον, κατ' εἰκόνα Θεοῦ ἐποίησεν αὐτόν, ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς.

Γεν. 1,27 Και πράγματι ὁ ἀπειροτέλειος Θεός ἐδημιούργησε τὸν ἄνθρωπον, τὸν ὁποῖον ἐπροίκισε με ἰδικά του χαρακτηριστικὰ γνωρίσματα, ὥστε να εἶναι με αὐτὰ εἰκόν του Θεοῦ. Ἐδημιούργησεν ἀπ' ἀρχῆς ἄνδρα και γυναίκα.

Γεν. 1,28 καὶ εὐλόγησεν αὐτούς ὁ Θεός, λέγων· αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε καὶ πληρώσατε τὴν γῆν καὶ κατακυριεύσατε αὐτῆς καὶ ἄρχετε τῶν ἰχθύων τῆς θαλάσσης

καὶ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ καὶ πάντων τῶν κτηνῶν καὶ πάσης τῆς γῆς καὶ πάντων τῶν ἑρπετῶν τῶν ἑρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς.

Γεν. 1,28 Καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς λέγων· “αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε, γεμίσατε ὅλην τὴν γῆν καὶ γενήτε κύριοι αὐτῆς· σας δίδω τὴν δύναμιν νὰ εἰσθε κύριοι καὶ ἐξουσιασταὶ τῶν ἰχθύων τῆς θαλάσσης καὶ τῶν πτηνῶν τοῦ οὐρανοῦ, ὅλων τῶν κτηνῶν καὶ ὅλης τῆς γῆς καὶ ὅλων ὅσα, ὡς ἑρπετά, σύρονται ἐπάνω εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς”.

Γεν. 1,29 καὶ εἶπεν ὁ Θεός· ἰδοὺ δέδωκα ὑμῖν πάντα χόρτον σπόριμον σπεῖρον σπέρμα, ὃ ἐστὶν ἐπάνω πάσης τῆς γῆς, καὶ πᾶν ξύλον, ὃ ἔχει ἐν ἑαυτῷ καρπὸν σπέρματος σπορίμου, ὑμῖν ἔσται εἰς βρώσιν·

Γεν. 1,29 Καὶ ἐν συνεχείᾳ εἶπεν ὁ Θεός· “ἰδοὺ ἔχω δώσει ὑπὸ τὴν κυριότητά σας καὶ εἰς ἐξυπηρέτησίν σας ὅλα τὰ εἶδη τοῦ χόρτου, τὰ ὁποῖα ἔχουν ἐν ἑαυτοῖς σπέρματα καὶ εἶναι ἀπλωμένα εἰς ὁλόκληρον τὴν γῆν, καὶ κάθε δένδρον, το ὁποῖον φέρει καρπὸν πρὸς τροφήν σας καὶ σπέρμα πρὸς πολλαπλασιασμόν καὶ διαιώνισίν του. Ὅλα αὐτά, χόρτα τῆς γῆς καὶ καρποὶ τῶν δένδρων, θὰ εἶναι εἰς διατροφήν σας.

Βλέπουμε δηλαδή ὅτι δεν ἀκούει τὸ ζευγάρι καμία ἐντολή ἀπαγορευτική γιὰ τὴν βρῶση τοῦ καρποῦ τοῦ δέντρου τῆς γνώσεως τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ κακοῦ.

Στὴν ἐπόμενη διήγηση διαβάζουμε γιὰ τὴν δημιουργία τοῦ Ἀδάμ, τοῦ Παραδείσου καὶ τὴν ὑπαρξὴ τοῦ δέντρου τῆς γνώσεως τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ κακοῦ:

..... Γεν. 2,7 καὶ ἔπλασεν ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον, κοῦν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἐνεφύσησεν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πνοὴν ζωῆς, καὶ ἐγένετο ὁ ἄνθρωπος εἰς ψυχὴν ζῶσαν.

Γεν. 2,7 Ὁ Θεὸς ἐπλασε τὸν ἄνθρωπον με χώμα ἀπὸ τὴν γῆν (χοϊκόν) καὶ ἐνεφύσησεν στὸ πρόσωπον αὐτοῦ πνεῦμα ζῶν, τὴν ἀθάνατον ψυχὴν· ἐτσι δε ἐγένετο ὁ ἄνθρωπος ζῶσα υλικοπνευματικὴ ὑπαρξις.

Γεν. 2,8 Καὶ ἐφύτευσεν ὁ Θεὸς παράδεισον ἐν Ἑδέμ κατὰ ἀνατολὰς καὶ ἔθετο ἐκεῖ τὸν ἄνθρωπον, ὃν ἔπλασε.

Γεν. 2,8 Διέταξε δε ὁ Θεὸς καὶ ἐφύτρωσε καὶ ἐβλάστησεν εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Ἑδέμ πρὸς ἀνατολὰς κήπος, ὁ παράδεισος, καὶ ἐκεῖ ἐτοποθέτησε τὸν ἄνθρωπον, τὸν ὁποῖον ἐπλασε.

Γεν. 2,9 καὶ ἐξανέτειλεν ὁ Θεὸς ἔτι ἐκ τῆς γῆς πᾶν ξύλον ὡραῖον εἰς ὄρασιν καὶ καλὸν εἰς βρώσιν καὶ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς ἐν μέσῳ τοῦ παραδείσου καὶ τὸ ξύλον τοῦ εἰδέναί γινωστὸν καλοῦ καὶ πονηροῦ.

Γεν. 2,9 Ἐκαμε δε ὁ Θεὸς νὰ βλαστήσουν ἀπὸ τὴν γῆν ὅλα τὰ εἶδη τῶν δένδρων, τὰ ὁποῖα εἶναι ὡραῖα εἰς τὴν ὄρασιν, εὐχάριστα εἰς τὴν γεύσιν καὶ θρεπτικά, καθὼς ἐπίσης διέταξε καὶ ἐφύτρωσε τὸ δένδρον τῆς ζωῆς ἐν μέσῳ τοῦ παραδείσου καὶ τὸ δένδρον τῆς γνώσεως τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ κακοῦ.

Καὶ ἐδῶ διαβάζουμε τὴν ἐντολὴν ποὺ δίνει ὁ Θεὸς στὸν Ἀδὰμ νὰ μὴ φάει ἀπὸ τὸ δέντρο τῆς γνώσεως τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ κακοῦ. Ἡ Εὐὰ, ὅμως, δεν ἔχει ἐρθεῖ ἀκόμα στὴν ζωὴ:

..... Γεν. 2,15 Καὶ ἔλαβε Κύριος ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον, ὃν ἔπλασε, καὶ ἔθετο αὐτὸν ἐν τῷ παραδείσῳ τῆς τρυφῆς, ἐργάζεσθαι αὐτὸν καὶ φυλάσσειν.

Γεν. 2,15 Ἐλαβε Κύριος ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον, τὸν ὁποῖον ἐδημιούργησε, καὶ ἔθεσεν αὐτὸν στὸν παράδεισον τῆς χαρὰς καὶ τῆς τέρψεως, διὰ νὰ ἐργάζεται εἰς αὐτὸν καὶ νὰ τὸν φυλάσσει.

Γεν. 2,16 καὶ ἐνετείλατο Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Ἀδὰμ λέγων· ἀπὸ παντὸς ξύλου τοῦ ἐν τῷ παραδείσῳ βρώσει φαγῇ,

Γεν. 2,16 Εδωσε δε εντολήν Κυριος ο Θεός στον Αδάμ λέγων· “από όλα τα καρποφόρα δένδρα που υπάρχουν στον παράδεισον, σας δίδω το δικαίωμα να τρώγετε.

Γεν. 2,17 ἀπὸ δὲ τοῦ ξύλου τοῦ γινώσκειν καλὸν καὶ πονηρόν, οὐ φάγεσθε ἀπ’ αὐτοῦ· ἢ δ’ ἂν ἡμέρα φάγητε ἀπ’ αὐτοῦ, θανάτῳ ἀποθανεῖσθε.

Γεν. 2,17 Από το δένδρον όμως της γνώσεως του καλού και κακού δεν πρέπει ποτέ να φάγετε από αυτό. Κατά δε την ημέραν κατά την οποίαν θα φάγετε από τον καρπὸν του, θα χάσετε το δικαίωμα της αθανασίας, θα αποθάνετε σωματικῶς και θα χωρισθῆτε ἀπὸ ἐμέ, που σας ἔδωσα την ζωήν”.

Αφου ἔδωσε την εντολή στον Αδάμ ο Θεός να μην φάει ἀπὸ το δέντρο της γνώσεως του καλου και του κακου, δημιουργει και την Εύα:

Γεν. 2,18 Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεός· οὐ καλὸν εἶναι τὸν ἄνθρωπον μόνον· ποιήσωμεν αὐτῷ βοηθὸν κατ’ αὐτόν.

Γεν. 2,18 Ο δε Τριαδικός Θεός εἶπε καθ' εαυτόν· “δεν εἶναι καλόν να μείνη μόνος του ο άνθρωπος. Ας δημιουργήσωμεν προς χάριν αὐτοῦ βοηθόν του, πλάσμα ὅμοιον με αὐτόν”.

..... Γεν. 2,21 καὶ ἐπέβαλεν ὁ Θεὸς ἑκστασιν ἐπὶ τὸν Ἀδὰμ, καὶ ὑπνωσε· καὶ ἔλαβε μίαν τῶν πλευρῶν αὐτοῦ καὶ ἀνεπλήρωσε σὰρκα ἀντ’ αὐτῆς.

Γεν. 2,21 Τότε ο Θεός, δια να αναπληρώση την ἑλλειψιν αὐτήν, ἔφερεν ἑκστασιν στον Αδάμ, ο οποίος και κοιμήθη βαθύτατα. Ελαβε τότε μίαν ἀπὸ τας πλευράς του Αδάμ και συνεπλήρωσε δια σαρκός το κενόν της αναιρεθείσης αὐτῆς πλευράς.

Γεν. 2,22 καὶ ὠκοδόμησεν ὁ Θεὸς τὴν πλευράν, ἣν ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ Ἀδὰμ, εἰς γυναῖκα καὶ ἤγαγεν αὐτήν πρὸς τὸν Ἀδὰμ.

Γεν. 2,22 Και κατεσκεύασε και εμορφοποίησε την πλευράν, την οποίαν ἔλαβεν ἀπὸ τον Αδάμ, εἰς γυναῖκα, την οποίαν και ἔφερε προς αὐτόν.

Γεν. 2,23 καὶ εἶπεν Ἀδὰμ· τοῦτο νῦν ὀστοῦν ἐκ τῶν ὀστέων μου καὶ σὰρξ ἐκ τῆς σαρκός μου· αὕτη κληθήσεται γυνή, ὅτι ἐκ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἐλήφθη αὕτη·

Γεν. 2,23 Όταν δε ο Αδάμ ἐξύπνησε και εἶδε την γυναῖκα εἶπεν· “αὐτό εἶναι πλέον οστούν ἀπὸ τα οστά μου και σαρξ ἀπὸ την σάρκα μου. Αὕτη θα ονομασθῇ γυνή (ανδρίς), διότι ἐγένεν ἀπὸ τον ἀνδρα αὐτῆς.

Γεν. 2,24 ἔνεκεν τούτου καταλείπει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.

Γεν. 2,24 Ενεκα του στενοῦ τούτου συνδέσμου του ἀνδρός προς την γυναῖκα, στο μέλλον κάθε ἀνὴρ θα ἀφήνῃ τον πατέρα και την μητέρα του και θα συνδέεται στενότερα με την γυναῖκα του, ὥστε οἱ δύο να γίνουν πλέον μία σαρξ δια της συζυγίας”.

Γεν. 2,25 καὶ ἦσαν οἱ δύο γυμνοί, ὃ τε Ἀδὰμ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἦσχύνοντο.

Γεν. 2,25 Ἦσαν δε και οἱ δύο γυμνοί, ο Αδάμ και η γυναῖκα αὐτοῦ, και δεν εντρέποντο ο ἕνας τον ἄλλον, διότι ἦσαν ἀγνοί και αθῶοι.

Αμέσως μετὰ την δημιουργία της Εύας κάνει την εμφάνισή του ο Διάβολος με την μορφή φιδιου και την εξαπατα και αὕτη με την σειρά της τον Αδάμ:

Γεν. 3,1 Ὁ δὲ ὄφεις ἦν φρονιμώτατος πάντων τῶν θηρίων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς, ὧν ἐποίησε Κύριος ὁ Θεός. καὶ εἶπεν ὁ ὄφεις τῇ γυναικί· τί ὅτι εἶπεν ὁ Θεός, οὐ μὴ φάγητε ἀπὸ παντὸς ξύλου τοῦ παραδείσου;

Γεν. 3,1 Ο ὄφεις ἦτο το ευφυέστερον και επινοητικώτερον ἀπὸ ὅλα τα ζῶα, τα οποία εἶχε δημιουργήσει Κυριος ο Θεός ἐπὶ της γῆς. Ο ὄφεις (ο διάβολος ὑπὸ

μορφήν όφεως) ηρώτησε την Ευαν και της είπε· “διατί ο Θεός απηγόρευσε να φάγετε από τους καρπούς όλων των δένδρων, που υπάρχουν στον παράδεισον;”

Γεν. 3,2 καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ τῷ ὄφει· ἀπὸ καρποῦ τοῦ ξύλου τοῦ παραδείσου φαγούμεθα,

Γεν. 3,2 Η Ευα απήντησεν στον όφιν· “από τους καρπούς κάθε δένδρου του παραδείσου ημπορούμεν να φάγωμεν.

Γεν. 3,3 ἀπὸ δὲ τοῦ καρποῦ τοῦ ξύλου, ὃ ἐστὶν ἐν μέσῳ τοῦ παραδείσου, εἶπεν ὁ Θεός, οὐ φάγεσθε ἀπ’ αὐτοῦ, οὐ δὲ μὴ ἄψησθε αὐτοῦ, ἵνα μὴ ἀποθάνητε.

Γεν. 3,3 Από τον καρπόν όμως του δένδρου, που υπάρχει εν τω μέσω του παραδείσου, έδωσεν εντολήν ο Θεός λέγων· δεν θα φάγετε από τον καρπόν αυτού ούτε και θα εγγίσετε αυτό, δια να μη αποθάνετε”.

Γεν. 3,4 καὶ εἶπεν ὁ ὄφις τῇ γυναικί· οὐ θανάτῳ ἀποθανεῖσθε·

Γεν. 3,4 Είπε δε τότε ο όφης προς την γυναίκα· “δεν θα αποθάνετε· κάθε άλλο.

Γεν. 3,5 ἦδει γὰρ ὁ Θεός, ὅτι ἡ ἂν ἡμέρᾳ φάγητε ἀπ’ αὐτοῦ, διανοιχθήσονται ὑμῶν οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ ἔσεσθε ὡς θεοί, γινώσκοντες καλὸν καὶ πονηρόν.

Γεν. 3,5 Σας απηγόρευσεν ο Θεός να φάγετε από το δένδρον αυτό, διότι εγνώριζεν ότι κατά την ημέραν, κατά την οποίαν θα φάγετε, θα ανοιχθούν τα μάτια σας και θα είσθε και σεις σαν θεοί, όμοιοι με αυτόν, γνωρίζοντες καλόν και πονηρόν”.

Γεν. 3,6 καὶ εἶδεν ἡ γυνή, ὅτι καλὸν τὸ ξύλον εἰς βρώσιν καὶ ὅτι ἀρεστὸν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἰδεῖν καὶ ὠραῖόν ἐστι τοῦ κατανοῆσαι, καὶ λαβοῦσα ἀπὸ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ ἔφαγε· καὶ ἔδωκε καὶ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς μετ’ αὐτῆς, καὶ ἔφαγον.

Γεν. 3,6 Τοτε η Εύα παρετήρησε προσεκτικότερα το απηγορευμένον δένδρον, είδε τον καρπόν του ωραίον εις την όψιν και εσκεφθη ότι ευχάριστον θα ήτο να δοκιμάση αυτόν. Και λοιπόν έλαβεν από τον καρπόν του δένδρου αυτού, έφαγεν αυτή, και έδωσε και στον άνδρα της, και έτσι έφαγον και οι δύο.

Γεν. 3,7 καὶ διηνοιχθήσαν οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν δύο, καὶ ἔγνωσαν ὅτι γυμνοὶ ἦσαν, καὶ ἔρραψαν φύλλα συκῆς καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς περιζώματα.

Γεν. 3,7 Και ήνοιξαν τα μάτια των δύο πρωτοπλάστων, εκατάλαβαν ότι ήσαν γυμνοί σωματικώς και ψυχικώς, εντράπηκαν την γυμνότητά των και έκοψαν φύλλα συκής, τα έρραψαν προχείρως και με αυτά σαν ποδιές εκάλυψαν την γυμνότητά των.

Με το που έφαγαν από τον καρπό του δέντρου της γνώσεως του καλου και του κακου κατάλαβαν ότι ηταν γυμνοί και ο Αδάμ λέει στον Θεό ότι φταίει η γυναικα που του 'δωσε και η Εύα έρριξε το φταίξιμο στο φίδι. (Δηλαδή, ο Αδάμ αντί να κάνει υπακοή στον Θεό, έκανε στην γυναικα του):

..... Γεν. 3,11 καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Θεός· τίς ἀνήγγειλέ σοι ὅτι γυμνὸς εἶ, εἰ μὴ ἀπὸ τοῦ ξύλου, οὗ ἐνετειλάμην σοι τούτου μόνου μὴ φαγεῖν, ἀπ’ αὐτοῦ ἔφαγες;

Γεν. 3,11 Ηρώτησε δε ο Θεός αυτόν· “ποίος σου ανήγγειλεν ότι είσαι γυμνός; Μηπως και έφαγες από το δένδρον, από το οποίον και μόνον σου απηγόρευσα να φάγης;”

Γεν. 3,12 καὶ εἶπεν ὁ Ἀδάμ· ἡ γυνή, ἣν ἔδωκας μετ’ ἐμοῦ, αὕτη μοι ἔδωκεν ἀπὸ τοῦ ξύλου, καὶ ἔφαγον.

Γεν. 3,12 Ο Αδάμ έσπευσε να δικαιολογηθή και είπε· “αυτή η γυναίκα, την οποίαν συ μου έδωκες ως σύντροφον και βοηθόν μου, αυτή μου έδωσε από τον καρπόν του απηγορευμένου δένδρου και έφαγον”.

Γεν. 3,13 καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς τῇ γυναικί· τί τοῦτο ἐποίησας; καὶ εἶπεν ἡ γυνή· ὁ ὄφις ἠπάτησέ με, καὶ ἔφαγον.

Γεν. 3,13 Είπε δε τότε Κύριος ο Θεός προς την γυναίκα, την Εύαν· “διατί έκαμες αυτό;” Η Εύα απήντησεν· “ο όφιος με εξηπάτησε και έφαγον”.

.....

Με το που βγαίνουν έξω από τον Παράδεισο αρχίζει να λειτουργει το γενετήσιο ένστικτο:

Γεν. 4,1 Αδὰμ δὲ ἔγνω Εὕαν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκε τὸν Κάϊν καὶ εἶπεν· ἔκτησάμην ἄνθρωπον διὰ τοῦ Θεοῦ.

Γεν. 4,1 Ο Αδάμ εγνώρισεν ως σύζυγον την γυναίκα αυτού την Εύαν, η οποία έμεινεν έγκυος και εγέννησε τον Καϊν. Γεμάτη δε χαράν ανεφώνησε· “με την δύναμιν του Θεού εγέννησα άνθρωπον” !

Συμπέρασμα: ή Θεός ή σεξ! Γι' αυτό και οι έφηβοι απομακρύνονται από την Εκκλησία, γι' αυτό υπάρχει η παροιμία που λέει «πίσω από κάθε έγκλημα κρύβεται η γυναίκα», γι' αυτό ο Απόστολος Παυλος λέει πως όποιος νυμφευτεί θα έχει «θλιψη στην σάρκα», γι' αυτό ο Άγιος Κοσμας ο Αιτωλος λέει πως μοναδικός σκοπός του σεξ πρέπει να είναι η τεκνογονία, γι' αυτό η συντριπτική πλειοψηφία των Αγίων δεν είναι έγγαμοι, γι' αυτό ο Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος λέει: 40.

«Πάν ἁμάρτημα, ὃ ἐὰν ποιήσῃ ἄνθρωπος, ἐκτὸς τοῦ σώματος ἐστίν, ὃ δὲ πορνεύων εἰς τὸ ἴδιον σῶμα ἁμαρτάνει» (Α΄ Κορ. ς΄ 18). Αὐτὸ ὅπωςδήποτε λέγεται, διότι μολύνουμε τὸ ἴδιο τὸ σῶμα μας, μὲ τὴν ρεῦσι, πράγμα ποὺ εἶναι ἀδύνατον νὰ συμβῇ μὲ ἄλλη ἁμαρτία. Ἐγὼ ἐρευνῶ γιὰ ποιὸν λόγο συνηθίσαμε νὰ λέγωμε, προκειμένου γιὰ ὅποιαδήποτε ἁμαρτία, μόνο ὅτι σφάλλουν οἱ ἄνθρωποι, ἐνῶ ὅταν ἀκούσωμε πὼς κάποιος ἐπόρνευσε, λέγομε μὲ ὀδύνη: ὁ τάδε ἔπενε....44. Κάποιος γνωστικός μου ἔθεσε ἓνα δυσχερέστατο πρόβλημα. «Ποια ἁμαρτία, μου εἶπε, εἶναι βαρύτερη ἀπ' ὅλες, ἐξαιρέσει τοῦ φόνου καὶ τῆς ἀρνήσεως»; Καὶ ὅταν ἐγὼ τοῦ ἀπῆντησα «το νὰ πέση κανεῖς σε αἵρεση», ἐκεῖνος με ξαναρώτησε: «Καὶ πὼς ἡ Ορθόδοξος Εκκλησία δέχεται τοὺς αἰρετικούς, καὶ μετὰ τὸν εἰλικρινή ἀναθεματισμὸ τῆς αἵρέσεώς των, τοὺς ἀξιῶναι τῆς Θείας Μεταλήψεως, ἐνῶ ὅποιον ἐπόρνευσε τὸν δέχεται μὲν μετὰ τὴν ἐξομολόγησί του καὶ τὴν διόρθωσί του, ἀλλὰ τὸν στερεῖ ἐπὶ χρόνους τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων, σύμφωνα με τὶς διατάξεις τῶν Αποστολικῶν Κανόνων»; Καὶ ἐνῶ ἐγὼ ἔμεινα κατάπληκτος με τὴν ἐρώτησι, τὸ ἄλυτο πρόβλημα παρέμεινε ἄλυτο. (ΠΕΡΙ ΑΓΝΕΙΑΣ)

Αυνανισμός. Με τον όρο αυνανισμός αναφερόμαστε στην διέγερση των ιδίων γεννητικών οργάνων με στόχο την πρόκληση οργασμού και αυτοϊκανοποίηση της γενετήσιας ορμής και ηδονής χωρίς συνουσία με άλλο πρόσωπο.

Η λέξη προέρχεται από το όνομα του βιβλικού προσώπου Αυνάν, απογόνου του Ιακώβ μέσω του Ιούδα. Ο Αυνάν δεν αυνανιζόταν με τη σημερινή έννοια του όρου αλλά —παραβαίνοντας την υποχρέωση που είχε αναλάβει συνάπτοντας ανδραδελφικό γάμο— είχε διακεκομμένη συνουσία (coitus interruptus) με τη γυναίκα του (και χήρα του αδελφού του, ο οποίος ονομαζόταν Ηρ), καθώς δεν επιθυμούσε να αποκτήσει απόγονο που θα συνέχιζε την οικογενειακή γραμμή του νεκρού αδελφού του αλλά απέβλεπε στην απόκτηση της κληρονομιάς των πρωτοτοκίων του. (Γένεση 38:2-10).

[Ο άγιος Νικόδημος, στο Εξομολογηταριο, την αυτοϊκανοποίηση την αναφέρει ως "μαλακία" και όχι ως αυνανισμο...]

<http://el.wikipedia.org/wiki/%CE%91%CF%85%CE%BD%CE%B1%CE%BD%CE%B9%CF%83%CE%BC%CF%8C%CF%82>

Ο Μητροπολίτης Λεμεσού Αθανάσιος, δίνει ένα γενικό ορισμό της αμαρτίας: "αμαρτία είναι ό,τι κάνουμε στη ζωή μας που δεν είναι προς δόξαν Θεού". Μπορείς εσύ τώρα να φανταστείς ότι η συγκεκριμένη πράξη είναι προς δόξαν Θεού;

Ο αυνανισμός είναι εκτόνωση της επιθυμίας για συνουσία, όταν αυτή δεν είναι εφικτή για διαφόρους λόγους. Συνήθως χρησιμοποιείται, για να ενισχύσει την πράξη αυτή, και η φαντασία ερωτικών εικόνων. Όλα αυτά είναι μάλλον νοσηρά και προφανώς πολύ απέχουν απ' το στόχο. Η σωστή στάση, όταν ο άνθρωπος δεν μπορεί να έχει φυσιολογική εντός γάμου ερωτική σχέση, είναι η εγκράτεια.

Δεν είναι θέμα κανόνων. Είναι θέμα στάσης και τρόπου ζωής. Η αγάπη μας για τον Κύριο είναι το κριτήριο για κάθε μας πράξη, για όλη μας τη ζωή. Ένα καλό κριτήριο για ό,τι κάνουμε είναι αυτό : "φαντάσου σε κάθε τι που κάνεις ότι ο Κύριος είναι παρών".

http://klassikoperiptosi.blogspot.gr/2012/03/blog-post_7762.html

Πιστεύω ότι πρέπει να καταλάβουμε όλοι ένα πράγμα: ό,τι είμαστε και δεν είμαστε το κανονίζει ο Θεός και η θέλησή μας. Πιστεύω ότι τα λόγια "ό,τι είναι αδύνατο για τον άνθρωπο είναι δυνατό για το Θεό" σημαίνουν ακριβώς την αδυναμία μας χωρίς την επέμβασή Του και την ευλογία Του. Με αυτά τα λόγια ο Θεός μας ξεκαθαρίζει ότι από μόνος του ο άνθρωπος είναι ανήμπορος να τηρήσει τις επιθυμίες του Θεού, ό,τι καλό έχουμε, ό,τι εγκράτεια έχουμε και όσο φιλότιμο έχουμε δεν είναι δικό μας, μας τα έχει χαρίσει ο Κύριος. Ο αυνανισμός και το sex όπως και όλες οι αμαρτίες είναι πράξεις ή σκέψεις που στεναχωρούν τον Κύριο. Εάν για κάποιο πάθος μας πούμε "έλα μωρέ, άνθρωπος είμαι και ο Θεός το ξέρει αυτό, δεν πειράζει", τότε πιστεύω κάνουμε εν μέρη λάθος, ξεχνάμε πως ό,τι είναι αδύνατο να κάνουμε εμείς μπορεί να το κάνει ο Κύριος και ότι μπορεί να μας δώσει με τη Χάρη Του όλα τα καλά και την εγκράτεια, όπως την έδωσε σε τόσους Αγίους, που διψούσαν και είχαν λαχτάρα για αυτήν. Αν μέσα στη μάχη μας για ένα πάθος, το φιλότιμο που μας έχει χαρίσει ο Θεός το διαθέσουμε στην προσευχή μας και του πούμε "Κύριε, πάρε από πάνω μου αυτό το πάθος, γιατί χωρίς την ευλογία σου είμαι ανίκανος για οτιδήποτε καλό και δεν θέλω να σε στεναχωρώ με την αδυναμία μου και το πέσιμό μου αυτό", τότε με την χάρη Του είμαστε πια ικανοί, όχι μόνο να εγκρατευόμαστε αλλά και να μην το σκεφτόμαστε καν. Αυτή τη χάρη ίσως να μην μας τη δώσει αμέσως, για να διψάσουμε περισσότερο για αυτήν και για να δείξουμε περισσότερο θέληση για αυτήν χωρίς να απελπιστούμε και να τα παρατήσουμε. Διάβασα τα λόγια κάποιου Αγίου. Ο Άγιος αυτός έλεγε πως ο Θεός, ενώ τον είχε σκεπάσει με τη Θεία Χάρη Του και δεν είχε ούτε ένα κακό λογισμό, ήταν τελείως εγκρατής και δεν τον άγγιζε κανένα πάθος ούτε καν στην σκέψη του, κάποια στιγμή, ο Θεός, του παίρνει τη Θεία Χάρη από πάνω του και άρχισαν πάλι για εκείνον οι κακοί λογισμοί και οι ανθρώπινες αδυναμίες του. Αυτό ο Κύριος το έκανε για να τον ταπεινώσει ακόμα περισσότερο και να καταλάβει ακόμα περισσότερο, πως χωρίς την Χάρη Του Κυρίου ο άνθρωπος είναι απλά ένα μηδενικό ανήμπορο για οτιδήποτε. Γι' αυτό πιστεύω ότι πρέπει για το κάθε πάθος μας, ακόμα και αν δεν είμαστε σίγουροι, να μην σκεφτόμαστε την εναλλακτική μέθοδο ή τον παράδρομο για να βολέψουμε την ανθρώπινη αδυναμία μας, αλλά να σκεφτούμε με φιλότιμο ότι ίσως με αυτό να στεναχωρούμε το Κύριο και με θέληση και επιμονή να του ζητάμε την επέμβασή του, και αν με αυτό ο Κύριος στεναχωριέται, τότε θα το πάρει από πάνω μας.

<http://athos.edo.gr/modules.php?name=Forums&file=viewtopic&t=1086&postdays=0&postorder=asc&start=30>

...Το ενα κακο ειναι πως επειδη ειναι μια μορφη αυτοερωτισμου, εγκλωβιζει τον ανθρωπο στον εαυτο του και τον καθιστα προιοντος του χρονου ανικανο να σχετισθει, δλδ τον μεταλλασει σε αυτιστικο κατα καποιο τροπο.

το άλλο κακό είναι πως ο άνθρωπος μπαίνει σε διαδικασία φαστ φουντ....τι θελω να φάω? πάω στα ταχυφαγεία.. τι θελω? ? αυτοικανοποιουμαι, και εκπαιδευεται σαν τον σκυλο του Παβλοφ, να κυνηγα την ηδονη με τον ευκολο τροπο ...το σημαντικότερο είναι πως ο άνθρωπος χάνει την επαφή του με τη Χάρη του Θεού και μπερδεύεται, όπως έλεγε ο π.Πορφυριος και μετά το ένα μπερδεμα φερνει το άλλο.

Πρακτικά μέτρα. Ποια είναι τα μέτρα αυτά που πρέπει να πάρω στη συγκεκριμένη περίπτωση, ίσως ρωτήσεις. Αυτά δεν μπορούμε να τα ξέρουμε ακριβώς, επειδή αγνοούμε τις πραγματικές συνθήκες της ζωής σου. Μπορείς όμως εσύ να τα εντοπίσεις, αν υποβάλλεις στον αυτό σου μερικές ερωτήσεις σαν κι αυτές:

Πότε παρασύρομαι στην κακή αυτή συνήθεια; Όταν νιώθω στεναχωρημένος, όταν είμαι απογοητευμένος, όταν είμαι αργόσχολος, όταν νιώθω ανία;

Ποιες ώρες γίνεται συνήθως αυτό; Το πρωί όταν, λόγω αργίας δεν χρειάζεται να ξυπνήσω νωρίς για να πάω στη σχολή μου, ή στη δουλειά μου; Τα μεσημέρι μετά από μια ή δύο ώρες ύπνου; Το βράδυ όταν πέφτω νωρίς στο κρεβάτι, επειδή δεν έχω κάτι να κάνω;

Επίσης, κάτω από ποιες συνθήκες γίνεται συνήθως; Όταν διαβάζω ή βλέπω κάτι στην τηλεόραση που με ερεθίζει σεξουαλικά; Όταν φαντάζομαι κάτι;

Η απάντηση σε τέτοιες ερωτήσεις θα σε βοηθήσουν να πάρεις ορισμένα πρακτικά μέτρα, ώστε να μην υποκύψεις εύκολα στον πειρασμό αυτό. Για παράδειγμα, αν γίνεται όταν είσαι στεναχωρημένος ή απογοητευμένος από κάτι, φρόντισε να αντιμετωπίσεις την απογοήτευση σου με τρόπο θετικό, όπως είναι μια τηλεφωνική συνομιλία με κάποιο έμπιστο σε σένα άτομο για να συμμαριστείς την αιτία της απογοήτευσής σου και να ζητήσεις τη συμβουλή του.

Αν συμβαίνει καθώς βλέπεις τηλεόραση κάτι που σε ερεθίζει άλλαξε αμέσως κανάλι. Δεν πρέπει ποτέ να επιτρέψουμε στον εαυτό μας να βρεθεί σε μια κατάσταση υψηλού κινδύνου σε σχέση με την αδυναμία μας. Τα απλά αυτά μέτρα ή οτιδήποτε άλλο που μπορεί να ενεργήσει σαν ένας φραγμός για σένα, μπορεί να σε προφυλάξουν από παγίδες του εχθρού.

Ας μη ξεχνούμε ότι από τη στιγμή που έρχεται μια κακή επιθυμία μέσα μας μέχρι τη εκτέλεσή της, παρεμβάλλονται συνήθως μερικοί ή άλλοτε πιο πολλοί κρίκοι μιας αλυσίδας σκέψεων, αποφάσεων ή πράξεων. Σπάζοντας έναν από τους κρίκους αυτούς και προτιμότερο από τους πρώτους, εμποδίζουμε την περαιτέρω πορεία μας προς την εκτέλεση της κακής επιθυμίας μας.

Μην πεις αυτό που συχνά λένε άλλοι νέοι: «Ο πειρασμός αυτός είναι πολύ μεγάλος. Ξεπερνάει τη δύναμή μου. Δεν μπορώ να αντισταθώ». Έχεις τη δύναμη να αντισταθείς, επειδή η δύναμη της θέλησής μας που μας έχει χάρισει ο Θεός είναι πολύ μεγάλη. Ας υποθέσουμε το εξής: « Αν τη στιγμή που εσύ είσαι έτοιμος να ενδώσεις στον πειρασμό της αυτοϊκανοποίησης, εμφανιστεί μπροστά σου ένας άντρας με ένα πιστόλι στο χέρι και σου πει: Αν ενδώσεις στον πειρασμό αυτό θα σου τινάξω τα μυαλά στον αέρα, τι λες; Θα βρεις ή όχι τη δύναμη να μην υποκύψεις στον πειρασμό;

Η θέλησή μας είναι μια ισχυρή δύναμή που μπορεί να αντιτεθεί σε κάθε πειρασμό, ιδιαίτερα για μας που ακολουθούμε το Θεό.

<http://search.pathfinder.gr/cached.php?docId=123463&u=www.jesuslovesyou.gr/Youth/Articles/Y4.htm&q=ΑΥΝΑΝΙΣΜΟΣ>

ΑΓΝΕΙΑ Ή ΑΓΝΟΙΑ; Πρόσκληση Γνωριμίας με την αλήθεια. Του Αρχιμ. Πάμφιλου Γιαπιτζάκι.

Ηρωική χαρακτηρίζεται στις μέρες μας η προσπάθεια να κρατάς την αγνότητα σου. Ιδιαίτερα όταν είσαι νέος. Βλέπεις την ατμόσφαιρα γύρω σου να σε προκαλεί με χυδαιότητα και τρομάζει. Χωρίς να θέλεις είσαι "υποχρεωμένος" να λερώνεις τα μάτια σου με αισχρές εικόνες που παρουσιάζονται εντελώς ξαφνικά μπροστά σου. Αιφνιδιάζεσαι και αναρωτιέσαι... Γιατί; Γιατί χωρίς να σε ρωτήσουν οδηγούν τη σκέψη σου στην πορνεία; Γιατί με τέτοια έμφαση την διαφημίζουν; Τηλεόραση, αφίσες, περιοδικά, διαφημίσεις, συζητήσεις, όλα περιστρέφονται γύρω από την πορνεία. Και όταν λέμε πορνεία εννοούμε το κάθε τι που έχει σχέση μαζί της. Αισχροί λογισμοί, αισχρολογία, ανήθικες πράξεις, προγαμιαίες σχέσεις, μοιχεία κ.τ.ό. Η ΑΓΝΟΤΗΤΑ ΣΤΙΣ ΜΕΡΕΣ ΜΑΣ ...Βλέπεις σήμερα τους περισσότερους ν' αγωνίζονται και να ζουν για τις σαρκικές ηδονές. Να έχουν κάνη την πορνεία σκοπό ζωής. Είναι φυσικό κάπου να κλονίζεσαι ... Επώνυμοι "άρχοντες" και "επιστήμονες", μιλούν μετά πειθούς για την αναγκαιότητα της πορνείας! Και αν δεν μιλούν, πράττουν Λέγει ο άγιος Ιωάννης ο Σιναΐτης: "Όσον άφθαρτος και ασώματος είναι ο Κύριος, τόσο ευφραίνεται με την αγνότητα και αφθαρσία του σώματος μας. Αντιθέτως οι δαίμονες, καθώς ισχυρίζονται μερικοί, με κανένα άλλο δεν χαίρονται τόσο, όσο με την δυσωδία της πορνείας, και με κανένα άλλο πάθος, όσο με τον μολυσμό του σώματος" (Λόγος ΙΕ', 32). Εξαρτάται λοιπόν από την ελεύθερη επιλογή μας ποιόν θέλουμε να ευχαριστούμε. Τον Κύριο μας με την αγνότητα μας, ή τον δαίμονα με την πορνεία; Αγνεία η χαρά του Θεού και των Αγγέλων. Πορνεία η χαρά των δαιμόνων. Ως πρώτο και βασικό δεδομένο έχουμε το ότι η αγνεία αρέσει στον Κύριο μας. Ευφραίνεται υπερβαλλόντως με αυτήν την αγιοποιόν αρετή. Και όσο αγωνιζόμαστε για να την κρατήσουμε, τόσο περισσότερο συγκινείται μαζί μας, συμπαθεί και συντρέχει με την θεία βοήθεια και προστασία Του, αρκεί να βλέπει συνειδητή προσπάθεια ... Γι' αυτό το βλέμμα μας στραμμένο πάντα σ' Αυτόν. ΤΙ ΕΙΝΑΙ Η ΑΓΝΕΙΑ; Τι είναι όμως η αγνεία; Αγνεία είναι η αποχή από την πορνεία. Η προσπάθεια να μείνει καθαρή η ψυχή μας και το σώμα μας από τα προϊόντα της πορνείας. Ο αγώνας μέχρις αίματος για να μη μας λερώσει θανάσιμα με τα ιοφόρα χέρια της η βδελυκτή αρχόντισσα του σκότους. Αγνεία είναι η νίκη και η λύτρωση μετά το περιπετειώδες περπάτημα σε ναρκοπέδιο... Και το περπάτημα αυτό για τον φιλότιμο αγωνιστή είναι καθημερινότητα ... Αγνεία είναι η εγκράτεια, η παρθενία, η αγγελική πολιτεία. Το σώμα μας είναι Ναός του Αγίου Πνεύματος (Α' Κορ. 6,19) και η καρδιά μας ο σάρκινος θρόνος όπου αναπαύεται ο Κύριος. Πόση προσπάθεια χρειάζεται για να προσέχουμε και να κρατάμε αγνό, καθαρό και άγιον αυτόν τον Ναό.. Και το σώμα μένει αγνό, όταν είναι καθαρισμένη η ψυχή από τα πάθη. Υπάρχει ανισορροπία όταν το σώμα κλινικά είναι αγνό ενώ η ψυχή με τις αισχρές σκέψεις (με τις κατά διάνοιαν αμαρτίες) γίνεται καταγώγιο ακολουσίας... Φεύγει τότε η αγνότητα, γιατί ο χώρος είναι ακατάλληλος και αφύσικος για την διαμονή της. Η αγνεία λοιπόν όταν αγωνιζόμαστε, λούζει και στολίζει αστραφτερά όλη την ύπαρξη μας. Αγία Αγνεία! Δεν υπάρχει τίποτα πιο ωραίο, πιο παραδεισένιο από το φωτισμένο βλέμμα ενός αγνού νέου. Βλέπεις τον ουρανό. Βλέπεις τον Θεό. Γιατί η αγνότητα είναι η καθαρότητα της ψυχής που δέχεται την επίσκεψη της Αγίας Τριάδος. "Αγνεία σημαίνει ζηλευτό σπίτι του Χριστού", λέει ο άγιος Ιωάννης ο Σιναΐτης. "Αγνότητα είναι, απ' όλα τα χαρίσματα το πολυτιμότεο αστέρι του Χριστού, που φέγγει και λάμπει λαμπρά". (Μεθόδιος Ολύμπου). Η αγνότητα είναι το εκλεκτό χάρισμα του Θεού. Είναι το δώρο του για την υπακοή μας σ' Αυτόν. Είναι πηγή προσωπικής ευτυχίας και αγιότητας. Είναι η ολόλαμπρη στολή του αγώνα των Αγίων, που φοράει όποιος μάχεται γι' αυτήν. Είναι το δάφνινο στεφάνι της νίκης των Παρθένων. Είναι η λάμψη, ο γλυκασμός και η χαρά των Αγγέλων. Είναι βίωμα αγγελικό. Η αγνότητα είναι αγιότητα. Πρόγευσι Παραδείσου.

Πηγή ακόρεστης πνευματικής ηδονής. Αγκαλιά Θεού. Θείος έρωτας. "Αγνός είναι εκείνος, που με τον ένα έρωτα απέκρουσε τον άλλον έρωτα και έσβησε το υλικό με το άυλο πυρ". (Ιω. Κλ. ΙΕ', 2). Η αγνότητα είναι ο θείος έρωτας που λαβώνει την ψυχή και την μεταμορφώνει σ' ένα αηδόνι του Παραδείσου ... Η αγνεία είναι πρόκληση σχηματισμού ηρωικού φρονήματος. Πρόσκληση λύτρωσης παθών. Τρόπος ζωής. Φρουρός στα τείχη της καρδιάς. Φως μεταμόρφωσης, ολόλαμπρο και διαλυτικό του σκοταδιού της αμαρτίας. "Στην αγνεία κατοικεί ολόλαμπρο φως και χαρά και ειρήνη και υπομονή. Ενώ με την πορνεία έχουν συνδεθεί λύπη και ψυχική κατάπτωση και αχόρταστος ύπνος και σκοτάδι πυκνό". (Εφραίμ ο Σύρος). Η αγνεία είναι λοιπόν διώκτης του άγχους και της οδύνης της συνείδησης. Ο φόβος και ο τρόμος των δαιμόνων. Η αγνεία είναι μίμηση της διαγωγής των Αγγέλων. Αγνεία είναι η αδελφοποίησή μας με τους Αγγέλους. Ο αγνός έχει πάντα δίπλα του τον φύλακα Άγγελο του, που τον προστατεύει από κάθε παγίδα του εχθρού. Η αγνότητα είναι η ασπίδα που αναχαιτίζει επιτυχώς τις ύπουλες επιθέσεις του Πονηρού. Είναι ο μαγνήτης που έλκει με δύναμη τη χάρη του Θεού. Είναι μίμηση Χριστού "καθώς Εκείνος αγνός εστί". (Α Ιω. 3,3). Η αγνεία είναι θέμα ταυτότητας. 'Η είμαστε Χριστιανοί και πιστεύουμε στην αγνότητα προσπαθώντας να την κρατήσουμε με νύχια και με δόντια ή δεν είμαστε χριστιανοί και δεν πιστεύουμε στο Θεό και το Λόγο του, που λέει καθαρά "σεαυτον αγνόν τηρει". (Α' Τιμ. 5,22). Στην αγνεία δεν χωρά η άγνοια. Γιατί άγνοια σημαίνει θάνατος. Θάνατος ψυχικός και σωματικός. Υπάρχει, εκ κατασκευής, φυτεμένη συνείδησι μέσα μας, που μας πληροφορεί έντονα γι' αυτό. Και μια ανθρώπινη συνείδηση, που κρατά ακόμα την ευαισθησία της, διαμαρτύρεται και αντιδρά αυτόματα μέσα στον μυστικό χώρο της προσωπικότητας, όταν η φόνισσα πορνεία καταφέρει ν' αγγίξει ιερούς χώρους, όπως είναι ο νους και το σώμα ... ΓΙΑΤΙ ΑΓΝΟΣ; Μια νεανική συντροφιά επισκέφθηκε ένα καλοκαιρινό απόγευμα κάποιο μοναστήρι. Στη συζήτηση που ξεκίνησαν στην ησυχία της αυλής, κάποιος νέος ρώτησε τον γέροντα, γιατί η αγνεία να είναι αρετή. Ο γέροντας απάντησε ότι η αγνεία είναι αρετή γιατί είναι αγώνας, γιατί η αγνεία είναι προσπάθεια. Και όπως κάθε αρετή για να κατακτηθεί θέλει ικανή προσπάθεια, έτσι χρειάζεται και ο αγώνας για την απόκτηση της αγνότητας. - Και γιατί να προσπαθώ γι' αυτή την αρετή; Γιατί να μείνω αγνός; Συνέχισε ο νέος. Και ο γέροντας απάντησε:

- Μένω αγνός γιατί μ' αρέσει ο Θεός. Γιατί αγαπώ το Θεό και θέλω να του αρέσω. Όπως δηλαδή συμβαίνει με κάποιον που αγαπά πολύ ένα πρόσωπο και προσπαθεί με κάθε τρόπο να αρέσει σ' αυτό, κάνοντας ίσως και μερικά πράγματα (θυσίες) που δεν αρέσουν στον ίδιο, και αυτό επειδή έχει άμεση ανάγκη από την αγάπη του άλλου, έτσι λοιπόν συμβαίνει και με το Θεό. Επειδή τον αγαπώ πολύ, και θέλω να βρίσκομαι κοντά Του, κάνω αυτά που Του αρέσουν. Και Του αρέσει να μένω αγνός. Ξέρει ότι για να το επιτύχω αυτό θα παλέψω σκληρά και γι' αυτό δεν μ' αφήνει ν' αγωνίζομαι μόνος μου... Σ' αυτή μου την προσπάθεια ο Κύριος είναι ο ουσιαστικός Βοηθός. Όσοι παλεύουν για την μεγάλη αυτή αρετή ξέρουν ότι οι νίκες είναι κατορθωτές χάρη στην, πολλαπλάσια εν σχέσει με την δική μας προσπάθεια, δύναμη και βοήθεια του Θεού. Αγωνίζομαι λοιπόν, και μένω αγνός επειδή αγαπώ... "Είναι βαρύ η άσκηση και δυσβάστακτο η εγκράτεια, αλλά τίποτα δεν είναι πιο γλυκό από τον επουράνιο νυμφίο", λέει ο Μέγας Πατέρας μας Αθανάσιος. Και για να είμαστε ειλικρινείς με τον εαυτό μας, όλοι το ξέρουμε ότι αυτά που λέει ο Κύριός μας αν τα ερευνήσουμε, και αποδεχόμενοι καλοπροαίρετα τα βιώσουμε, είναι οι καλύτερες επιλογές που θα μπορούσαμε να κάνουμε για την ζωή μας. Πράγματι, ο Λόγος του Θεού είναι πάντα ο καλύτερος δρόμος που μας γλιτώνει από τον χαμό. Αποδεδειγμένο πάλιν και πολλάκις. Πολλοί είναι οι μάρτυρες αυτής της αλήθειας, που μετά από αρκετές

"προσωπικές" περιπέτειες βρήκαν τη λύση της εγκράτειας, ως την πιο ενδεδειγμένη για τις προσωπικές τους αναζητήσεις και επιδιώξεις ... Μα είναι ποτέ δυνατόν ο Πατέρας μας, που είναι και ο Κατασκευαστής του σώματος και της ψυχής μας, να μην ξέρη τι λέει, όταν μας παραγγέλλει να "αγνίζουμε εαυτούς"; Ας συνέλθουμε λοιπόν απέχοντας από την ζάλη των αισχρών αναθυμιάσεων, που αποθέτουν χοιρινοειδώς την γλίτσα τους στην ψυχή μας και ας αναπνεύσουμε ελεύθερα το οξυγόνο της χάριτος του Θεού, ώστε να ξενυστάξουν οι αισθήσεις της ψυχής. Και τότε να είμαστε βέβαιοι ότι θα αηδιάσουμε από την βρώμα του βούρκου. Τότε, χάριτι Θεού, θα καταλάβουμε ότι αυτό που μας "αρέσει", η πορνεία, είναι η λάσπη που αρέσει στο γουρούνι. Και είναι βέβαιο πως κανείς μας δεν θα ήθελε να ονομάζεται και να φέρεται ως γουρούνι... Και εφ' όσον ο λόγος περί μυρωδιάς ας ακούσουμε τι μας λέει ο άγιος Εφραίμ ο Σύρος: "Όπως το θυμίαμα ευφραίνει την αίσθησι της οσφρήσεως, έτσι ευφραίνεται το Άγιον Πνεύμα με την αγνεία και κατοικεί στον άνθρωπο που την έχει. Όπως πάλι το γουρούνι χαίρεται να κυλιέται στο βούρκο, έτσι και οι δαίμονες διασκεδάζουν με τη δυσωδία της πορνείας". ΜΑ, ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΟΝ; Πώς όμως θα κατορθώσουμε ν' αποκτήσουμε την υπέροχη αυτή αρετή της αγνείας, ζώντας μέσα σ' έναν σαρκολάτρη κόσμο; Α) Να ζούμε μέσα στον κόσμο χωρίς να γινώμαστε κόσμος. Να μη συμβιβάζομαστε με το φρόνημα του κόσμου. Πρώτα ας αγωνιστούμε να απέχουμε από τις εστίες της πορνείας. Από εκεί παίρνουμε την πρώτη ύλη για την κατασκευή πορνικών λογισμών και κατόπιν αφού ρίχνουμε ασταμάτητα βενζίνη στη φωτιά, είναι φυσικό η φωτιά να φουντώνει ... Εστίες πορνείας σήμερα είναι: η τηλεόραση, ο περιοδικός τύπος και όποια άλλα πρόσωπα, αντικείμενα ή χώροι έχουν σχέση με αυτήν την μιαρή φόνισσα της αγνείας. Άλλη εστία πορνείας είναι η αισχρολογία. Ακούς τ' ανήκουστα... απ' όλες δυστυχώς τις ηλικίες. Μερικοί μάλιστα δεν έχουν άλλο θέμα στη σκέψι τους και άλλες λέξεις στην "ομιλία" τους παρά μόνο αισχροότητες. Δεν θα μπορούσε να βρη καλύτερους συνεργάτες ο διάβολος ώστε να διαφημίζει και να ρίχνη τόσο άκοπα την "πραμάτεια του" στις καρδιές των ανθρώπων. Το χειρότερο είναι ότι οι ταλαίπωροι αυτοί άνθρωποι θεωρούνται "έξυπνοι" από τις παρέες, που τους κουρδίζουν για να εκφράζονται χυδαία και έτσι με αυτή την προκλητική συμμετοχή τους γίνεται μαζική η απώλεια των ψυχών. Επίσης υπάρχει και άλλη εστία. Είναι οι διάφορες "σοβαρές" συζητήσεις και συνεντεύξεις, όταν διάφοροι "επιστήμονες" παρουσιάζουν βαρύγδουπες ανοησίες, προσωπικά κατασκευάσματα του χώρου των επιθυμιών τους, σαν απόψεις της επιστήμης. Τι να πει κανείς όταν την επιστήμη την καπηλεύεται ο διάβολος κηρύσσοντας διαφορετικά απ' αυτά που λέει ο Θεός; Πόσο πραγματικά ανόητη είναι η προσπάθεια να θεμελιωθεί θεωρητικά η άποψι ότι η αγνεία βλάπτει την υγεία, την φυσιολογία, κ.λπ.* Και μάλιστα όταν υπάρχει άπειρο πλήθος περιπτώσεων, θυμάτων της πορνείας ... Απ' όλες αυτές τις θανατηφόρες και δαιμονικές εστίες... Μακριά... Μακριά... Μακριά... Β) Μα θα με πούνε τρελό, θα με κοροϊδεύουν αν πω ότι πιστεύω στην αγνότητα... Και δεν χαίρεσαι;... Τι πιο τιμητικό από το να με πούνε τρελλό επειδή εγκρατεύομαι; Και τον Χριστό μας τρελό τον λέγανε στην εποχή του οι άλλοι. Και μη ξεχνάμε αυτό που ο Ίδιος είπε: "Μακάριοι είστε όταν σας κοροϊδέψουν και σας καταδιώξουν και σας κακολογήσουν εξ' αιτίας μου. Να χαίρετε και να αγάλλεσθε γιατί η ανταμοιβή σας στους ουρανούς θα είναι μεγάλη". Αλλά και ο άγιος Αντώνιος ο Μέγας που έζησε πριν 17 αιώνες, προφήτεψε ότι στα τελευταία χρόνια "ο άνθρωποι θα γίνουν τρελοί και αν βλέπουν κανένα που δεν θα είναι, θα ορμούν εναντίον του λέγοντας του, ότι εσύ είσαι τρελός, επειδή δεν θα είναι όμοιος τους".

Γ) Αγνός είναι εκείνος που αγωνίζεται να μην αμαρτάνει και να κρατάει καθαρή την ψυχή του και τον δερμάτινο χιτώνα (σώμα)του. Είναι η ωραιότερη θυσία, το

καλύτερο δώρο που μπορούμε να προσφέρουμε στον Κύριο μας. Αγνός πριν από το Γάμο σου και αγνός μετά το Γάμο σου. Για τον Θεό λογίζεται αγνός όχι μόνο εκείνος που φυλάγεται για να μην έχει προγαμιαίες σχέσεις, αλλά και εκείνος που κρατάει τον Γάμο του αγνό και αμόλυντο από τα προϊόντα της μοιχείας. Έτσι λοιπόν φρόντισε να είσαι πάντα αγνός και τώρα και μετά το Γάμο σου.

Δ) Ας φυλάξουμε λοιπόν την αγνότητα μας μέσα στην Εκκλησία. Μόνο στην Εκκλησία, που είναι ο χώρος του Χριστού μπορεί να γίνη σοβαρή και υπεύθυνη εργασία... Είπαμε ότι η αγνεία είναι αρετή. Δηλαδή προσπάθεια, αγώνας. Και όπως για κάθε σοβαρό αθλητή προκειμένου να επιτύχει στο άθλημα χρειάζεται απαραίτητα και καλός προπονητής, έτσι και για την αγνότητα, που είναι σοβαρό και δύσκολο άθλημα, χρειάζεται οπωσδήποτε ο κατάλληλος προπονητής. Και αυτός μέσα στην Εκκλησία (που είναι στάδιο αρετών) είναι ο Πνευματικός πατέρας. Αυτόν πρέπει να ψάξουμε να βρούμε, και αυτός είναι ο πιο κατάλληλος για την ξεχωριστή προσωπικότητα του καθενός μας, ώστε ανάλογα με την περίπτωση να δώσει τις κατάλληλες συμβουλές. Και όπως λέει ο Άβας Μάρκος: "Εκείνος που θέλει να νικήσει τους πειρασμούς χωρίς προσευχή, υπομονή και εξομολόγηση, τίποτα δεν κατορθώνει. Αντί να τους απομακρύνει, περισσότερο περιπλέκεται σ' αυτούς". Ας διαβάσουμε όμως και το παρακάτω περιστατικό που είναι παρμένο από τον Ευεργετινό και αναφέρεται στην υπομονή και την καθαρή εξομολόγηση.

"Κάποτε ένας νέος πολεμήθηκε από τον δαίμονα της πορνείας. Αν και νύχτα σηκώθηκε και πήγε σ' ένα Γέροντα Πνευματικό και εξομολογήθηκε το λογισμό του. Ο Πνευματικός τον παρηγόρησε με λόγους πνευματικούς. Ο νέος ωφελήθηκε πολύ και γύρισε στο σπίτι του. Αμέσως όμως του επιτέθηκε ο διάβολος ξανά. /Αυτός τότε δεν αμέλησε, αλλά έτρεξε πάλι στον Γέροντα. Αφού τον παρηγόρησε ο Πνευματικός επέστρεψε στο σπίτι του. Πάλι τον ενοχλούσε ο δαίμονας της πορνείας και πάλι δεν δίσταζε να τρέξει στον Πνευματικό του. Ο Πνευματικός πρόθυμα τον δεχόταν και τον στήριζε με τις νουθεσίες του. Του έλεγε να μη χάνη το θάρρος του, να μην απελπίζεται, αλλά πάντοτε, όταν τον πολεμά ο διάβολος να έρχεται σ' αυτόν. Γιατί τίποτα δεν φυγαδεύει τον δαίμονα παρά μόνο η καθαρή και ταπεινή εξομολόγηση. Ο Θεός που είδε την υπομονή του νέου, αλλά και την μακροθυμία του Πνευματικού φυγάδευσε τον πόλεμο του νέου".

ΓΙΑ ΟΣΟΥΣ ΠΡΟΣΠΑΘΟΥΝ

Για την απόκτηση της αγνότητας "προπάντων βοηθά η ταπείνωσι της ψυχής (ταπεινοφροσύνη), χωρίς την οποία ούτε την πορνεία, ούτε άλλο πάθος μπορεί κανείς να νικήση, λέει ο άγιος Κασσιανός ο Ρωμαίος. Πρώτα - πρώτα λοιπόν πρέπει με κάθε προσοχή να φυλάη κανείς την καρδιά του από ρυπαρούς λογισμούς. Γιατί από την καρδιά βγαίνουν - όπως είπε ο Κύριος - λογισμοί πονηροί, φόντοι, μοιχείες, πορνείες κ.λπ. (Ματθ. ιε' 19)". Μιλώντας για τους κακούς λογισμούς ο γνωστός σύγχρονος πατέρας μας Γέροντας Παΐσιος, που κοιμήθηκε πριν από 2 χρόνια, λέει ότι "οι λογισμοί είναι σαν τα αεροπλάνα, που πετούν στον αέρα. Αν δεν τους δώσεις σημασία, δεν υπάρχει πρόβλημα. Εμείς πρέπει να προσέχουμε να μην δημιουργούμε μέσα (στην καρδιά) μας αεροδρόμιο και προσγειώνονται!". Και τελειώνοντας τον λόγο περί αγνείας ας αναφέρουμε- μια πολύ παραστατική συμβουλή του αββά Ιωάννου του Κολοβού από το Γεροντικό: "Όταν με πολεμούν πονηροί λογισμοί, έλεγε, κάνω ό,τι θα έκανε ο διαβάτης που θα έβλεπε ξαφνικά στην ερημιά που περπατεί, να τον κυνηγά κάποιο θηρίο. Βρίσκει ένα δέντρο και σκαρφαλώνει επάνω για να σωθή. Κι εγώ καταφεύγω στο Θεό με την προσευχή και γλυτώνω από την επίθεσί τους". Ο

Θεός πάντα να μας φωτίζει και να μας εξαγνίζει.

Δεν εξετάζουμε την αγνότητα από πλευράς υγείας, φυσιολογίας, κ.λπ. Είναι τοις πάσι σοβαροίς γνωστό, ότι η επιστήμη συμφωνεί και αποδεικνύει την άποψη της Εκκλησίας. Η επιστήμη λέει: ότι "η εγκράτεια είναι ισχυρό στοιχείο ισορροπίας, απόλυτα φυσιολογικής ανάπτυξης, ωρίμανσης της προσωπικότητας". Εάν υπάρχουν μερικοί ψευδοεπιστήμονες που κηρύσσουν διαφορετικά ως ανατρέξουν στις πηγές και την εμπειρία της επιστήμης για να πληροφορηθούν σωστά περί του θέματος. Μη τους δίνουμε σημασία. Να τους αγνοήσουμε. Προσωπικά κόμπλεξ και πάθη εκφράζουν, ντύνοντας τα με τον μανδύα της επιστήμης. Πάθη δαιμονικά, αισχρά, που τους κατευθύνουν ώστε να έρχονται σε αντιπαλότητα με τον αιώνια αληθινό Λόγο και το θέλημα του Θεού. Ας προσευχηθούμε θερμά για την μετάνοια τους...

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ ΛΟΓΟΥ (ΙΕ') ΠΕΡΙ ΑΓΝΕΙΑΣ
του αγίου Ιωάννου της Κλίμακος

"Μην εμπιστευθείς στην ζωή σου το πηλινό σώμα, και μη ξεθαρρέψεις μαζί του, μέχρις ότου συνάντησης τον Χριστό".(13)

"Ελεεινός όποιος πέφτει. Ελεεινότερος όμως όποιος παρασύρει και άλλον στην πτώσι. Διότι και των δύο πτώσεων την ενοχή και την εφάρμартη ηδονή, τα παίρνει πάνω του". (19)

"Μην προσπαθείς με εύλογα επιχειρήματα και αντιρρήσεις να απόκρουσης τον δαίμονα της πορνείας, γιατί εκείνος έχει με το μέρος του τις ευλογοφανείς προφάσεις, αφού μας πολεμάει με σύμμαχο τη φύσι μας". (20)

"Ανάθεσε στον Κύριο την ασθένεια της φύσεως σου, αναγνωρίζοντας πλήρως τη δική σου αδυναμία, και τότε θα λαβής το χάρισμα της σωφροσύνης χωρίς να το καταλάβης". (22)

"Εκείνος που προσπάθησε να σταματήσει τον πόλεμο της πορνείας μόνο με την εγκράτεια, είναι όμοιος μ' εκείνον που κολυμπώντας με το ένα χέρι αγωνίζεται να βγη από το πέλαγος. Να σύζευξης με την εγκράτεια την ταπείνωσι, διότι χωρίς την δεύτερη, η πρώτη αποδεικνύεται ανωφελής". (38)

"Μου περιέγραψε κάποιος ένα παράδοξο και υψηλότατο βαθμό αγνότητας: "Κάποιος, μου είπε ατενίζοντας σωματικό κάλλος, παρακινούμενος από αυτό εδοξολόγησε τον Δημιουργό. Και μόνο από την θέα του κινήθηκε σε αγάπη προς τον Θεό και σε ακατάπαυστα δάκρυα. Και σε κατελάμβανε θαυμασμός να βλέπης τον βόθρο του ενός να γίνεται με υπερφυσικό τρόπο αιτία στεφάνων στον άλλο". Εάν πάντοτε αυτός ο άνθρωπος σε αυτού του είδους τα θέματα έχει την ίδια αίσθησι και αντιμετώπισι αναστήθηκε άφθαρτος πριν την κοινή ανάστασι". (58)

"Ισχυρίζονται ωρισμένοι πως είναι αδύνατον να ονομάζεται κανείς αγνός μετά την γεύσι της αμαρτίας. Εγώ όμως αντικρούοντας αυτούς αποφάινομαι: "Είναι δυνατόν και εύκολο σ' όποιον θέλει να μετακεντρίση την αγριελιά σε ήμερη". Εάν τα κλειδιά της βασιλείας των ουρανών είχαν δοθή σ' έναν Παρθένο, ίσως οι προαναφερθέντες να είχαν δίκιο στην γνώμη τους. Εφ' όσον όμως δεν συμβαίνει αυτό, ας τους αποστόμωση εκείνος που και πεθερά απέκτησε και αγνός έγινε και τα κλειδιά της βασιλείας κρατεί στα χέρια του!" (66)

Έκδοσις

Ιεράς Μητροπόλεως Μονεμβασίας και Σπάρτης

ΜΙΑ ΑΝΑΦΟΡΑ ΤΗΣ Π. ΔΙΑΘΗΚΗΣ ΣΤΗΝ ΠΟΡΝΕΙΑ - ΜΟΙΧΕΙΑ

Παρ. 7,1 Υιέ, φύλασσε έμοὺς λόγους, ...ἵνα σε τηρήσῃ ἀπὸ γυναικὸς ἀλλοτρίας καὶ πονηρᾶς, ἐάν σε λόγοις τοῖς πρὸς χάριν ἐμβάλλῃται.

Παρ. 7,5 δια να σε προφυλάξῃ και σε διατηρήσῃ καθαρὸν ἀπὸ ξένην πονηράν και φαύλην γυναῖκα, ὅταν αὐτὴ με γλυκόλογα θα σου επιτίθεται. ἀπὸ γὰρ θυρίδος ἐκ τοῦ οἴκου αὐτῆς εἰς τὰς πλατείας παρακύπτουσα, Διότι αὐτὴ σκύβει διαρκῶς ἀπὸ το παράθυρον της οικίας της και παρατηρεῖ εἰς τας πλατείας.

ὃν ἂν ἴδῃ τῶν ἀφρόνων τέκνων νεανίαν ἐνδεῇ φρενῶν, Οποῖον δε τυχόν θα ἰδῇ ἀπὸ τους νεαροὺς ἀπερισκέπτους, κανένα ἄμυαλον νεανίαν, παραπορευόμενον παρὰ γωνίαν ἐν διόδοις οἴκων αὐτῆς καὶ λαλοῦντα να διέρχεται ἀπὸ τον δρόμον και την γωνίαν του σπιτιοῦ της, να σιγοτραγουδῇ και να μονολογῇ

ἢ δὲ γυνὴ συναντᾷ αὐτῷ, εἶδος ἔχουσα πορνικόν, ἢ ποιεῖ νέων ἐξίπτασθαι καρδίας. τότε αὐτὴ ἡ γυναῖκα πηγαίνει να τον συναντήσῃ με προκλητικόν πορνικόν στολισμόν και τρόπον. Ετσι δε σκανδαλίζει και ἐξάπτει τας πονηράς ἐπιθυμίας της καρδίας των νέων.

ἀνεπτρωμένη δὲ ἐστὶ καὶ ἄσωτος, ἐν οἴκῳ δὲ οὐχ ἡσυχάζουσιν οἱ πόδες αὐτῆς· Κινεῖται δε σαν να ἔχη πτερά ἡ ἄσωτος αὐτὴ γυναῖκα, δια να αρπάσῃ τα θύματά της. Τα πόδια της ποτέ δεν ἡσυχάζουν στο σπίτι της, διότι πάντοτε τρέχει εἰς ἀναζήτησιν των θυμάτων της.

χρόνον γάρ τινα ἔξω ῥέμβεται, χρόνον δὲ ἐν πλατείαις παρὰ πᾶσαν γωνίαν ἐνεδρεύει. Ἀλλοτε μεν ρεμβάζει και καταστρώνει δόλια σχέδια, ἄλλοτε δε πάλιν ἐνεδρεύει εἰς κάθε γωνίαν, δια να συλλάβῃ τα θύματά της.

εἶτα ἐπιλαβομένη ἐφίλησεν αὐτόν, ἀναιδεῖ δὲ προσώπῳ προσεῖπεν αὐτῷ· Καὶ αφοῦ συναντήσῃ τον ασύνετον νεαρόν, τον ἀγκαλιάζει, τον φιλεῖ με μεγάλην ἀδιαντροπιάν και λέγει πρὸς αὐτόν·

θυσία εἰρηνικὴ μοί ἐστὶ, σήμερον ἀποδίδωμι τὰς εὐχάς μου·

“Σήμερα, ἐπειδὴ εἰσηκούσθησαν αἱ προσευχαί μου, προσέφερα θυσίαν ευχαριστίας πρὸς τον Θεόν και ἐξεπλήρωσα ἔτσι τα τάματά μου.

ἔνεκα τούτου ἐξῆλθον εἰς συνάντησίν σοι, ποθοῦσα τὸ σὸν πρόσωπον εὖρηκά σε.

Δια τούτο ἐβγήκα ἀπὸ το σπίτι μου να σε συναντήσω. Επειδὴ ἐπόθησα το ωραῖον πρόσωπόν σου και ἰδοὺ σε ευρήκα.

κειρίαις τέτακα τὴν κλίνην μου, ἀμφιτάποις δὲ ἔστρωκα τοῖς ἀπ’ Αἰγύπτου·

Με κορδέλλες ἔχω στολίσῃ το κρεβάτι μου, το ἔχω στρώσει με κροσσωτούς, και ἀπὸ τας δύο πλευράς, τάπητας της Αἰγύπτου.

διέρραγκα τὴν κοίτην μου κροκίνῳ, τὸν δὲ οἶκόν μου κινναμώμῳ·

Με αρωματικόν ἐρυθροκίτρινον κρόκον ἔχω ραντίσει το κρεβάτι μου και ὅλην μου την οικίαν την ἐρράντισα με το ἄρωμα της κανέλλας.

ἐλθὲ καὶ ἀπολαύσωμεν φιλίας ἕως ὄρθρου, δεῦρο καὶ ἐγκυλισθῶμεν ἔρωτι·

Ελα, λοιπόν, να ἀπολαύσωμεν την φιλίαν μας ἕως εἰς τα ξημερώματα. Ελα να κυλισθῶμεν μέσα στον ἔρωτά μας.

οὐ γὰρ πάρεστιν ὁ ἀνὴρ μου ἐν οἴκῳ, πεπόρευται δὲ ὁδὸν μακράν

Ο σύζυγός μου ἀπουσιάζει, δεν εὐρίσκεται στο σπίτι. Ἐχει ἀναχωρήσει για μακρινὸ ταξίδι.

ἐνδεσμον ἀργυρίου λαβὼν ἐν χειρὶ αὐτοῦ, δι’ ἡμερῶν πολλῶν ἐπανήξει εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.

Επῆρε εἰς τα χέρια του βαλάντιον γεμάτο χρήματα και ὕστερα ἀπὸ πολλὰς ἡμέρας θα ἐπανέλθῃ στο σπίτι του”.

ἀπεπλάνησε δὲ αὐτὸν πολλῇ ὁμιλίᾳ βρόχοις τε τοῖς ἀπὸ χειλέων ἐξώκειλεν αὐτόν. Ἔτσι δε ἡ δολία καὶ φαύλη αὐτὴ γυναῖκα τον ἀπεπλάνησε με τα παραπλανητικὰ γλυκόλογά της. Ὡσάν με δίκτυα, που βγήκαν ἀπὸ τα χεῖλη της, ἐξεγέλασε τον ἀνόητον νέον καὶ τον ἔκαμε νὰ ἐξωκείλῃ πρὸς το κακόν, ὅπως πέφτει ἐξω το πλοῖον καὶ ναυαγεί εἰς την βραχώδη ἀκτὴν.

ὁ δὲ ἐπηκολούθησεν αὐτῇ κεπρωθεὶς, ὥσπερ δὲ βούς ἐπὶ σφαγὴν ἄγεται καὶ ὥσπερ κύων ἐπὶ δεσμοῦς

Αὐτός δέ, ὡσάν το ἡλίθιον θαλασσοπούλι κέπφος που παρασύρεται ἀπὸ τον ἀνεμον, την ἠκολούθησεν ἀνοήτως. Ἔτσι δε σύρεται ὁ ταλαίπωρος ὡσάν το βόϊδι που οδηγεῖται πρὸς το σφαγεῖον, καὶ ὡσάν το σκυλί το δεμένο ἀπὸ την αλυσίδα του.

ἢ ὡς ἔλαφος τοξεύματι πεπληγὼς εἰς τὸ ἦπαρ, σπεύδει δὲ ὥσπερ ὄρνεον εἰς παγίδα, οὐκ εἰδὼς ὅτι περὶ ψυχῆς τρέχει.

Ἡ ὡσάν ἐλάφι, το ὁποῖον ἐπληγώθη με τόξον στο συκῶτι, σπεύδει ὁ ταλαίπωρος αὐτός νέος, ὡσάν το πτηνόν εἰς την παγίδα, χωρὶς νὰ γνωρίζῃ ὅτι διατρέχει ἀμεσον τον κίνδυνον νὰ χάσῃ καὶ ζωὴν καὶ ψυχὴν.

νῦν οὖν, υἱέ, ἄκουέ μου καὶ πρόσεχε ῥήμασι στόματός μου·

Τώρα, λοιπόν, παιδί μου, ἀκουσέ με, πρόσεξε τα λόγια του στόματός μου.

μὴ ἐκκλινάτω εἰς τὰς ὁδοὺς αὐτῆς ἡ καρδία σου,

Ἀς μὴ παρασυρθῇ καὶ ἀς μὴ ἀκολουθήσῃ ἡ καρδία σου τους δρόμους της φαύλης αὐτῆς γυναικός.

πολλοὺς γὰρ τρώσασα καταβέβληκε, καὶ ἀναρίθμητοὶ εἰσιν οὓς πεφόνευκεν·

Διότι αὐτὴ πολλοὺς, ἀφού τους ἐπλήγωσε, τους ἔρριξε κάτω. Ἀναρίθμητοι δε εἶναι ἐκεῖνοι, τους ὁποίους ἔχει φονεύσει.

ὁδοὶ ἄδου ὁ οἶκος αὐτῆς κατάγουσαι εἰς τὰ ταμιεῖα τοῦ θανάτου.

Το σπίτι της εἶναι δρόμος του ἄδου, που κρημνίζει τα θύματά της εἰς τας σκοτεινὰς περιοχὰς του θανάτου.

Avoid loose women

7 ,1 My son, keep my words;...5 so she might guard you against the mysterious woman, from the foreign woman who flatters you. When from the window of my house, from behind the screen, I gazed down, I looked among the naive young men and noticed among the youth, one who had no sense. He was crossing the street at her corner and walked down the path to her house in the early evening, at the onset of night and darkness. All of a sudden a woman approaches him, dressed like a prostitute and with a cunning mind. She is noisy and defiant; her feet don't stay long in her own house. She has one foot in the street, one foot in the public square. She lies in wait at every corner. She grabs him and kisses him. Her face is brazen as she speaks to him: "I've made a sacrifice of well-being; today I fulfilled my solemn promises. So I've come out to meet you, seeking you, and I have found you. I've spread my bed with luxurious covers, with colored linens from Egypt. I've sprinkled my bed with myrrh, aloes, and cinnamon. Come, let's drink deep of love until morning; let's savor our lovemaking. For my husband isn't home; he's gone far away. He took a pouch of money with him; he won't come home till full moon." She seduces him with all her talk. She entices him with her flattery. He goes headlong after her, like an ox to the slaughter, like a deer leaping into a trap, [a] until an arrow pierces his liver, like a bird hurrying to the snare, not aware that it will cost him his life. Now children, listen to me, and pay attention to my speech. Don't turn your heart to her ways; don't wander down her paths. She has caused many corpses to fall; she has killed many people. Her house is a path to the grave, [b] going down to the chambers of death.

Proverbs 7:22 Heb uncertain

b.Proverbs 7:27 Heb Sheol

ΟΥ ΜΟΙΧΕΥΣΕΙΣ

Παρ. 5,1 Υιέ, ἐμὴ σοφία πρόσεχε, ἐμοῖς δὲ λόγοις παράβαλλε σὸν οὖς,

Παιδί μου, δώσε προσοχήν εἰς τὰς ἰδικὰς μου σοφὰς συμβουλὰς. Κλίνει καὶ τέντωσε
το αὐτί σου εἰς τὰ λόγια μου,

Παρ. 5,2 ἵνα φυλάξης ἔννοιαν ἀγαθὴν· αἰσθησὶς δὲ ἐμῶν χειλέων ἐντέλλεται σοι.

δια να πάρης ἔτσι καὶ διατηρήσης ὀρθὴν καὶ ωφέλιμον γνώσιν. Ἡ ὀρθὴ καὶ ωφέλιμος
αὕτη γνώσις, που ἐξέρχεται ἀπὸ τὰ χεῖλη μου, σου δίδει τὴν ἐντολήν·

Παρ. 5,3 μὴ πρόσεχε φαύλη γυναικί· μέλι γὰρ ἀποστάζει ἀπὸ χειλέων γυναικὸς
πόρνης, ἢ πρὸς καιρὸν λιπαίνει σὸν φάρυγγα,

Μη δίδης προσοχήν εἰς φαύλην καὶ ἀνήθικον γυναῖκα, διότι ἀπὸ τὰ δόλια χεῖλη τῆς
πόρνης γυναικὸς στάζει μέλι, τὸ ὁποῖον πρὸς στιγμὴν μόνον γλυκαίνει τὸν φάρυγγά
σου·

Παρ. 5,4 ὕστερον μέντοι πικρότερον χολῆς εὐρήσεις καὶ ἠκονημένον μᾶλλον
μαχαίρας διστόμου.

ἐπεὶτα ὅμως θα εὕρῃς αὐτὸ πικρότερον ἀπὸ τὴν χολήν καὶ ἀκονισμένον
περισσότερον ἀπὸ δίκοπον μαχαίρι, ὥστε νὰ σφάζῃ τοὺς ἀσυνέτους.

Παρ. 5,5 τῆς γὰρ ἀφροσύνης οἱ πόδες κατάγουσι τοὺς χρωμένους αὐτῇ μετὰ
θανάτου εἰς τὸν ᾄδην, τὰ δὲ ἵχνη αὐτῆς οὐκ ἐρείδεται·

Διότι τὰ πόδια τῶν ἀφρόνων ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι συγχρωτίζονται με τὴν γυναῖκα
αὐτήν, τοὺς οδηγοῦν στὸν θάνατον καὶ στὸν ᾄδην. Τὰ βήματά τῶν δὲν εἶναι ἀσφαλὴ,
ἀλλὰ διαρκῶς γλυστροῦν στὸν κατήφορον τοῦ κακοῦ.

Παρ. 5,6 ὁδοὺς γὰρ ζωῆς οὐκ ἐπέρχεται, σφαλεραὶ δὲ αἱ τροχιαὶ αὐτῆς καὶ οὐκ
εὖγνωστοι.

Διότι ἡ ἀφροσύνη δὲν ἀκολουθεῖ καὶ δὲν οδηγεῖ εἰς δρόμους ζωῆς καὶ σωτηρίας. Τὰ
δε μονοπάτια τῆς εἶναι εἰς ἐσφαλμένας κατευθύνσεις, δυσδιάκριτα δε ἀπὸ ἐκείνους,
που τὰ ἀκολουθοῦν.

Παρ. 5,7 νῦν οὖν, υἱέ, ἄκουέ μου καὶ μὴ ἀκύρους ποιήσης ἐμοὺς λόγους.

Συ, λοιπόν, παιδί μου, ἀκουσε τῶρα τὰς σύμβουλὰς μου· μὴ θεωρήσης καὶ μὴ
καταφρονήσης ὡς ἀναξίους προσοχῆς καὶ σημασίας τοὺς λόγους μου.

Παρ. 5,8 μακρὰν ποίησον ἀπ' αὐτῆς σὴν ὁδόν, μὴ ἐγγίσης πρὸς θύραις οἴκων αὐτῆς,
Απομάκρυνε ἀπὸ τὴν πονηρὰν αὐτὴν γυναῖκα τὴν πορείαν σου. Μὴ πλησιάσης ποτέ
εἰς τὰς θύρας τοῦ οἴκου τῆς,

Παρ. 5,9 ἵνα μὴ πρόη ἄλλοις ζωὴν σου καὶ σὸν βίον ἀνελεήμοσιν·

δια να μὴ παραδώσης τὴν ζωὴν σου εἰς ξένους καὶ τὴν περιουσίαν σου εἰς τὰ χέρια
ἀσπλάγχων.

Παρ. 5,10 ἵνα μὴ πλησθῶσιν ἀλλότριοι σῆς ἰσχύος, οἱ δὲ σοὶ πόνοι εἰς οἴκους
ἀλλοτρίων ἔλθωσι

Δια να μὴ πλουτήσουν καὶ χορτάσουν ξένοι ἀπὸ τὴν ἰδικὴν σου δύναμιν καὶ να μὴ
περιέλθουν οἱ καρποὶ τῶν κόπων σου εἰς οἶκον ξένων ἀνθρώπων.

Παρ. 5,11 καὶ μεταμεληθήσῃ ἐπ' ἐσχάτων, ἡνίκα ἂν κατατριβῶσι σάρκες σώματός
σου,

Καὶ δια να μὴ μεταμεληθῇς ἀνωφελῶς στὸ τέλος τῆς ζωῆς σου, ὅταν πλέον θα ἔχουν
κατατριβῇ καὶ φθαρῇ αἱ σάρκες τοῦ σώματός σου ἀπὸ τὴν παραστρατημένην ζωὴν.

Παρ. 5,12 καὶ ἐρεῖς· πῶς ἐμίσησα παιδείαν, καὶ ἐλέγχους ἐξέκλινεν ἡ καρδιά μου;

Καὶ θα εὐρεθῇς τότε εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ εἴπῃς· “πῶς ἐμίσησα τὴν παιδαγωγίαν τοῦ
Κυρίου καὶ ἡ καρδιά μου παρεξέκλινεν ἀπὸ τοὺς δικαίους καὶ σωτηρίου ἐλέγχους;

Παρ. 5,13 οὐκ ἤκουον φωνὴν παιδεύοντός με καὶ διδάσκοντός με, οὐδὲ παρέβαλλον τὸ οὖς μου·

Δεν ἤκουα και δεν υπήκουα εις την φωνήν του παιδαγωγού μου και του διδασκάλου μου. Δεν ἐκλίνα και δεν ἐπλησίαζα το αὐτί μου εις τας συμβουλὰς του.

Παρ. 5,14 παρ' ὀλίγον ἐγενόμην ἐν παντὶ κακῷ ἐν μέσῳ ἐκκλησίας καὶ συναγωγῆς.

Ὀλίγον ἔλλειψε να φθάσω εις την πληρότητα ὅλων των κακῶν, να ἐκτεθῶ εις την αποδοκιμασίαν ἐνώπιον συναθροίσεως πολλοῦ λαοῦ, ἐν μέσῳ συναγωγῆς ἀνθρώπων”!

Παρ. 5,15 πῖνε ὕδατα ἀπὸ σῶν ἀγγείων καὶ ἀπὸ σῶν φρεάτων πηγῆς.

Παιδί μου, πῖνε νερό ἀπὸ τα ἰδικὰ σου δοχεῖα και ἀπὸ το νερό, που βγαίνει ἀπὸ το ἰδικόν σου φρέαρ. Ζήσε την ζωὴν σου με σωφροσύνην με την νόμιμον σύζυγόν σου.

Παρ. 5,16 μὴ ὑπερεκκεῖσθω σοι ὕδατα ἐκ τῆς σῆς πηγῆς, εἰς δὲ σὰς πλατείας διαπορευέσθω τὰ σὰ ὕδατα·

Ἀς μη ὑπερεκχειλίζουν και χύνωνται τα νερά της ἰδικῆς σου πηγῆς εις ξένας περιοχάς, ἀλλὰ εις τας ἰδικὰς σου πλατείας ας περνούν και ας ποτίζουν τα νερά σου. Μη τρέχης εις ξένας γυναῖκας, ἀλλὰ ἀπόλαυσε την χαράν της ζωῆς σου στο σπίτι σου με την νόμιμον σύζυγόν σου.

Παρ. 5,17 ἔστω σοι μόνῳ ὑπάρχοντα, καὶ μηδεὶς ἀλλότριος μετασχέτω σοι·

Τα ὑπάρχοντά σου ας ἀνήκουν εις σε και μόνον, κανένας δε ἄλλος ας μη γίνεται μέτοχος των ἀγαθῶν της οικογενειακῆς σου ζωῆς. Πρόσεχε να μη σε ἐκμεταλλεύωνται φαῦλαι γυναῖκες και πονηροὶ ἄνθρωποι.

Παρ. 5,18 ἡ πηγὴ σου τοῦ ὕδατος ἔστω σοι ἰδία, καὶ συνευφραίνου μετὰ γυναικὸς τῆς ἐκ νεότητός σου.

Ἡ πηγὴ του νεροῦ σου ας ἀνήκη εις σε και μόνον και να ευφραίνεσαι με την γυναῖκα, που ἐπήρες ως σύζυγον ἐκ νεότητός σου.

Παρ. 5,19 ἔλαφος φιλίας καὶ πῶλος σῶν χαρίτων ὁμιλείτω σοι· ἡ δὲ ἰδία ἡγείσθω σου καὶ συνέστω σοι ἐν παντὶ καιρῷ, ἐν γὰρ τῇ ταύτης φιλίᾳ συμπεριφερόμενος πολλοστὸς ἔσῃ.

Ὡς προς ἀξιαγάπητον ἔλαφον και χαριτωμένον πουλαράκι ας εἶναι ἡ ἀγάπη σου και ἡ ἀναστροφή σου προς αὐτήν. Αὐτήν και μόνην να θεωρῆς ἀνωτέραν ἀπὸ οἰανδήποτε ἄλλην και ας εἶναι μαζὴ σου εις ὅλας τας περιστάσους βίου σου, διότι ζων με τον σύνδεσμον της ἀγάπης σου προς αὐτήν, θα γίνης μέγας και ευτυχής.

Παρ. 5,20 μὴ πολὺς ἴσθι πρὸς ἀλλοτρίαν, μηδὲ συνέχου ἀγκάλαις τῆς μὴ ἰδίας·

Μη συναναστρέφεσαι και μη υποδουλώνεσαι εις ἄλλην γυναῖκα, μη καταδεχθῆς να σε σφίγγουν αι ἀγκάλαι γυναικός, που δεν σου ἀνήκει.

Παρ. 5,21 ἐνώπιον γὰρ εἰσι τῶν τοῦ Θεοῦ ὀφθαλμῶν ὁδοὶ ἀνδρός, εἰς δὲ πάσας τὰς τροχιάς αὐτοῦ σκοπεύει.

Διότι ὅλαι αι πράξεις και οι δρόμοι της ζωῆς του κάθε ἀνδρός εὐρίσκονται ολοφάνεροι ἐνώπιον των ὀφθαλμῶν του Θεοῦ. Ὁ Θεός παρατηρεῖ με ἀκρίβειαν ὅλας τας ἐνεργείας του κάθε ἀνθρώπου.

Παρ. 5,22 παρανομίαι ἄνδρα ἀγρεύουσι, σειραῖς δὲ τῶν ἑαυτοῦ ἁμαρτιῶν ἕκαστος σφίγγεται·

Αἱ παρανομίαι παγιδεύουν και συλλαμβάνουν, σαν μέσα σε δίκτυον, τον κακόν ἄνδρα. Καθε δε πονηρὸς ἄνθρωπος περισφίγγεται συνεχῶς ἀπὸ τας ἐπαναλαμβανομένας ἁμαρτίας του, αι ὁποῖαι καταντούν δι' αὐτόν τυραννικόν πάθος.

Παρ. 5,23 οὗτος τελευτᾷ μετὰ ἀπαιδευτῶν, ἐκ δὲ πλήθους τῆς ἑαυτοῦ βιότητος ἐξερρίφη καὶ ἀπώλετο δι' ἀφροσύνην.

Ο ανήθικος θα αποθάνη και θα συγκαταταχθή με τους ακαλλιεργήτους ψυχικώς ανθρώπους. Εξ αιτίας δε του πλήθους των σφαλμάτων της εξάλλου ζωής του ερρίφθη έξω από την μακαρίαν ζωήν και εχάθηκε δια την αφροσύνην του.

Avoid the mysterious woman⁵ My son, pay attention to my wisdom. Bend your ear to what I know, so you might remain discreet, and your lips might guard knowledge. The lips of a mysterious woman drip honey, and her tongue is smoother than oil, but in the end she is bitter as gall, sharp as a double-edged sword. Her feet go down to death; her steps lead to the grave. She doesn't stay on the way of life. Her paths wander, but she doesn't know it. Now children, listen to me, and don't deviate from the words of my mouth. Stay on a path that is far from her; don't approach the entrance to her house. Otherwise, you will give your strength to others, your years to a cruel person.¹⁰ Otherwise, strangers will sap your strength, and your hard work will end up in a foreigner's house. You will groan at the end when your body and flesh are exhausted, and you say, "How I hated instruction! How my heart despised correction! I didn't listen to the voice of my instructor. I didn't obey my teacher. I'm on the brink of utter ruin in the assembled community."¹⁵ Drink water from your own cistern, gushing water from your own well.¹⁶ Should your fountains flood outside, streams of water in the public squares?¹⁷ They are yours alone, not for you as well as strangers.¹⁸ May your spring be blessed. Rejoice in the wife of your youth.¹⁹ She is a lovely deer, a graceful doe. Let her breasts intoxicate you all the time; always be drunk on her love.²⁰ Why, my son, should you lose your senses with a mysterious woman and embrace the breasts of a foreign female?²¹ The LORD's eyes watch over every person's path, observing all their ways.²² The wicked will be caught by their own evil acts, grabbed by the ropes of their own sin.²³ Those without instruction will die, misled by their own stupidity.

Παρ. 30,16 ἄδης καὶ ἔρως γυναικὸς καὶ γῆ οὐκ ἐμπιπλαμένη ὕδατος καὶ ὕδωρ καὶ πῦρ οὐ μὴ εἴπωσιν· ἀρκεῖ·

Ετσι αχόρταστος είναι ο άδης, ο έρως της γυναικός και η ξηρά γη, η οποία δεν χορταίνει από το νερό της βροχής. Οπως επίσης η θάλασσα και η φωτιά ποτέ δεν θα πουν· Φθάνει, η μεν δια το νερό, η δε δια την καύσιμον ύλην.

There are three things that are never satisfied, four that never say, "Enough!":¹⁶ the grave[a] and a barren womb, a land never filled with water, and fire that doesn't say, "Enough!"

Παρ. 30,18 τρία δέ ἐστι ἀδύνατά μοι νοῆσαι, καὶ τὸ τέταρτον οὐκ ἐπιγινώσκω·

Τρία πράγματα μου είναι αδύνατον να τα εννοήσω. Το δε τέταρτον ακόμη περισσότερο μου μένει ακατάληπτον.

Παρ. 30,19 ἴχνη αἰτοῦ πετομένου καὶ ὁδοὺς ὄφεως ἐπὶ πέτρας καὶ τρίβους νηὸς ποντοπορούσης καὶ ὁδοὺς ἀνδρὸς ἐν νεότητι.

Πρώτον τα ίχνη του αετού, που πετά στον αέρα, τον δρόμον του φιδιού που σέρνεται εις τις πέτρες, τους δρόμους του πλοίου που πλέει εις την θάλασσαν, και το περισσότερο ακατάληπτον τας εκτροπάς του νέου ανθρώπου.

Παρ. 30,20 τοιαύτη ὁδὸς γυναικὸς μοιχαλίδος, ἥ, ὅταν πράξη, ἀπονισαμένη, οὐδέν φησι πεπραχέναι ἄτοπον.

Τέτοιος είναι ο δρόμος και ο τρόπος της μοιχαλίδος γυναικός, η οποία, όταν διαπράξει το αμάρτημα, νίπτεται και διαλαλεί, ότι τίποτε το άτοπον δεν έχει διαπράξει.

Three things are too wonderful for me, four that I can't figure out:¹⁹ the way of an eagle in the sky, the way of a snake on the rock, the way of a ship out on the open sea, and the way of a man with a young woman.²⁰ This is the way of an

adulterous woman: she eats and wipes her mouth, and she says, "I've done nothing wrong!"

Παρ. 31,3 μὴ δῶς γυναιξὶ σὸν πλοῦτον, καὶ τὸν σὸν νοῦν καὶ βίον εἰς ὑστεροβουλίαν.

Μη παραδώσης και μη εμπιστευθῆς τον πλούτον σου εις γυναίκα, διότι ὕστερα θα μεταμεληθῆς πικρά δια την κατασώτευσιν του νου και της περιουσίας σου.

Don't give your strength to women,

Παρ. 31,30 ψευδεῖς ἀρέσκειαι καὶ μάταιον κάλλος γυναικός· γυνὴ γὰρ συνετὴ εὐλογεῖται, φόβον δὲ Κυρίου αὕτη αἰνεῖτω.

Αι φιλαρέσκειαι της γυναικός είναι ψεύτικα πράγματα και το κάλλος της είναι προσωρινόν και παροδικόν. Διότι μόνον η συνετή και φρονιμος γυναίκα ευλογεῖται από τον Θεόν. Ας υμνά δε αυτή και ας δοξάζη τον φόβον του Κυρίου.

Charm is deceptive and beauty fleeting, but a woman who fears the Lord is to be praised.

Παρ. 6,32 ὁ δὲ μοιχὸς δι' ἔνδειαν φρενῶν ἀπώλειαν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ περιποιεῖται,

Ο μοιχός όμως, εξ αιτίας της αφροσύνης του, ετοιμάζει και επιφέρει καταστροφήν εις την ζωὴν του.

Παρ. 6,33 ὁδύνας τε καὶ ἀτιμίας ὑποφέρει, τὸ δὲ ὄνειδος αὐτοῦ οὐκ ἐξαλειφθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα.

Θα υποφέρη πόνους και ευτελισμούς και ατιμώσεις. Η εντροπή δε και η καταισχύνη του δεν θα εξαλειφθῇ ποτέ στον αἰῶνα.

Παρ. 6,34 μεστὸς γὰρ ζήλου θυμὸς ἀνδρὸς αὐτῆς· οὐ φείσεται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, Διότι ο θυμός του ανδρός της μοιχαλίδος γυναικός θα είναι γεμάτος από ζηλότυπον εκδίκησιν εναντίον μοιχού. Δεν θα τον λυπηθῇ, όταν θα δικάζεται ενώπιον του δικαστηρίου.

Παρ. 6,35 οὐκ ἀνταλλάσσεται οὐδενὸς λύτρου τὴν ἔχθραν, οὐδὲ μὴ διαλυθῇ πολλῶν δώρων.

Αδιάλλακτος εις την εκθρότητά του, με κανένα λύτρον δεν θα δεχθῇ να ανταλλάξη το εναντίον εκείνου μίσος του, ούτε να διαλύση την έχθραν, ἔστω και αν του προσφερθούν πολλά δώρα.

He who commits adultery is senseless. Doing so, he destroys himself. He is wounded and disgraced. His shame will never be wiped away. Jealousy makes a man rage; he'll show no mercy on his day of revenge.³⁵ He won't accept compensation; he'll refuse even a large bribe.

Παρ. 9,13 Γυνὴ ἄφρων καὶ θρασεῖα ἐνδεὴς ψωμοῦ γίνεται, ἣ οὐκ ἐπίσταται αἰσχύνῃν.

Η ασύνετος, η διεφθαρμένη και η αδιάντροπος γυναίκα φθάνει μέχρι του σημείου να στερῆται και από αυτό το ψωμί της και να πεινάς. Αυτή δεν ξέρει, τι θα πη εντροπή και σεμνότης.

Παρ. 9,14 ἐκάθισεν ἐπὶ θύραις τοῦ ἑαυτῆς οἴκου, ἐπὶ δίφρου ἐμφανῶς ἐν πλατείαις,

Εκάθησεν εμπρός από την θύραν του σπιτιού της, επάνω εις υψηλόν κάθισμα, ώστε να φαίνεται από τους άνδρας, που ευρίσκονται εις τας πλατείας,

Παρ. 9,15 προσκαλουμένη τοὺς παριόντας καὶ κατευθύνοντας ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν· προσκαλεῖ αὐτοὺς, που διέρχονται και βαδίζουν κατ' ευθείαν τον δρόμον των, λέγουσα·

Παρ. 9,16 ὃς ἐστὶν ὑμῶν ἀφρονέστατος, ἐκκλινάτω πρὸς με καὶ τοῖς ἐνδεέσι φρονήσεως παρακελεύομαι λέγουσα·

“ὅποιος από σας είναι ανοητότατος και ηλίθιος, ας ἔλθῃ κοντά μου. Και αυτούς, οι οποίοι στερούνται και της στοιχειώδους συνέσεως και γνώσεως προτρέπω και τους λέγω·

Παρ. 9,17 ἄρτων κρυφίων ἡδέως ἄψασθε καὶ ὕδατος κλοπῆς γλυκεροῦ.

πιάστε και πάρτε στα χέρια σας το κρυφό ψωμί μου και τα απηγορευμένα φαγητά μου. Πιέτε το νοστιμώτατο κλεμμένο νερό μου”!

Παρ. 9,18 ὁ δὲ οὐκ οἶδεν ὅτι γηγενεῖς παρ’ αὐτῇ ὄλλυνται, καὶ ἐπὶ πέταυρον ἄδου συναντᾷ.

Ο άνδρας, που ελκύεται από τα λόγια της και πηγαίνει κοντά της, δεν γνωρίζει ότι οι υλόφρονες και σαρκολάτραι ευρίσκουν εκεί την απώλειαν, και ότι η συνάντησής της είναι παγίδα, η οποία οδηγεί εις τας εισόδους του άδου.

Παρ. 9,18α ἀλλὰ ἀποπήδησον, μὴ χρονίσῃς ἐν τῷ τόπῳ, μηδὲ ἐπιστήσῃς τὸ σὸν ὄμμα πρὸς αὐτήν·

Συ όμως εκτινάξου με μεγάλα πηδήματα μακράν από αυτήν και μη σταματήσης ουδέ επ' ελάχιστον χρόνον στον τόπον εκείνον. Ούτε δε και να προσηλώσης το βλέμμα σου προς αυτήν.

Παρ. 9,18β οὕτως γὰρ διαβήσῃ ὕδωρ ἀλλότριον καὶ ὑπερβήσῃ ποταμὸν ἀλλότριον·

Ετσι όταν συμπεριφερθής και πράξης, θα περάσης, χωρίς να εγγίσης το ξένον και απηγορευμένον αυτό νερό. Θα διαβής τον επικίνδυνον αυτόν ξένον ποταμόν ασφαλής.

Παρ. 9,18γ ἀπὸ δὲ ὕδατος ἀλλοτρίου ἀπόσχου καὶ ἀπὸ πηγῆς ἀλλοτρίας μὴ πίης,

Κράτησε τον εαυτόν σου μακριά από τα ξένα δολερά ύδατα της αμαρτωλής χαράς και μη πίης νερό από ξένην πηγήν. Μην θελήσης να απολαύσης χαράν με αμαρτωλήν γυναίκα,

Παρ. 9,18δ ἵνα πολὺν ζήσης χρόνον, προστεθῇ δέ σοι ἔτη ζωῆς.

δια να ζήσης ετσι επί πολύν χρόνον και να προστεθούν εις σε πολλά έτη.

Woman Folly's" invitation: ¹³ Woman Folly is noisy; she's stupid and doesn't even know it. She sits at the doorway of her house, on a seat at the city heights. She invites those who pass by on the path, those going straight on their way. "Whoever is naive, come in here," she says to those who lack sense. "Stolen water is sweet; food eaten in secret is pleasant." But they don't know that the dead are there; her guests are in the depths of the grave.^[a]

27 Ακούσατε ότι λέχθηκε στους αρχαίους (η εντολή): Να μη μοιχεύσεις. 28 Εγώ όμως σας λέω, ότι όποιος κοιτάει γυναίκα με σαρκική επιθυμία, έχει κιόλας διαπράξει μοιχεία μαζί της μέσα στην καρδιά του. 29 Γι' αυτό, αν σε σκανδαλίζει το δεξί σου μάτι, βγάλε το και πέταξέ το από πάνω σου, γιατί σε συμφέρει να χαθεί ένα από τα μέλη σου, παρά να πεταχτεί ολόκληρο το σώμα σου στη γέεννα. 30 Κι αν το δεξί σου χέρι σε σκανδαλίζει, κόψε το και πέταξέ το από πάνω σου, γιατί σε συμφέρει να χαθεί ένα από τα μέλη σου, παρά να πεταχτεί ολόκληρο το σώμα σου στη γέεννα. 31 Ειπώθηκε ακόμα πως: Όποιος χωρίσει τη γυναίκα του, να της δώσει γραπτό διαζύγιο. 32 Εγώ όμως σας λέω πως, όποιος χωρίσει τη γυναίκα του για κάθε άλλο λόγο εκτός από πορνεία, την κάνει μοιχαλίδα, και όποιος παντρευτεί χωρισμένη γίνεται μοιχός. " (Ματθ. κεφ. 5)

Δεν ξέρετε ότι τα σώματά σας είναι μέλη του Χριστού; Να πάρω, λοιπόν, τα μέλη λοιπόν του Χριστού και να τα κάνω μέλη πόρνης; Να μη γίνει τέτοιο πράγμα! 16 Ή μήπως δεν ξέρετε πως αυτός που έρχεται σε σαρκική επαφή με πόρνη, γίνεται ένα σώμα μαζί της; Γιατί, όπως λέει η Γραφή: «Οι δύο θα γίνουν ένα σώμα». 17 Εκείνος, όμως, που προσκολλάται στον Κύριο, γίνεται ένα πνεύμα μαζί του. 18 Μακριά από την πορνεία λοιπόν! Όποιο άλλο αμάρτημα κι αν διαπράξει ο άνθρωπος, αμαρτάνει έξω απ' το σώμα του. Εκείνος, όμως, που πορνεύει, αμαρτάνει μέσα στο ίδιο του το σώμα! 19 Ή μήπως δεν ξέρετε ότι το σώμα σας είναι ναός του Αγίου Πνεύματος, που βρίσκεται μέσα σας, που το έχετε λάβει απ' το Θεό, κι επομένως δεν σας ανήκει; 20

Γιατί αγοράστήκατε με πληρωμή τιμήματος. Δοξάστε, λοιπόν, πραγματικά το Θεό και με το σώμα σας και με το πνεύμα σας, τα οποία ανήκουν στο Θεό." (Προς Κορινθίους Α', κεφ. 6)

Σχετικά, τώρα, μ' εκείνα που μου γράψατε, καλό είναι για τον άντρα να μην αγγίζει γυναίκα. 2 Αλλά για να αποφεύγονται όμως περιπτώσεις πορνείας, ας έχει ο κάθε άντρας τη δική του γυναίκα και η κάθε γυναίκα ας έχει το δικό της άντρα. 3 Ο άντρας να δείχνει την κατανόηση που οφείλει στη γυναίκα του. Το ίδιο και η γυναίκα στον άντρα της. 4 Η γυναίκα δεν ορίζει η ίδια το σώμα της, αλλ' ο άντρας της. Το ίδιο κι ο άντρας δεν ορίζει ο ίδιος το σώμα του, αλλ' η γυναίκα του. 5 Μην αποστερείτε ο ένας στον άλλο (τη σωματική επαφή), εκτός αν γίνεται αυτό με σύμφωνη γνώμη και των δύο για λίγο καιρό, για να αφοσιωθείτε στη νηστεία και στην προσευχή. Κατόπιν, όμως, να σμίγετε πάλι σαν αντρόγυνο για να μην σας πειράζει ο Σατανάς εξαιτίας της έλλειψης αυτοκυριαρχίας σας. 6 Μ' αυτό σας το λέω προαιρετικά, όχι σαν εντολή. 7 Θα προτιμούσα όλοι οι άνθρωποι να είναι σαν κι εμένα, αλλά ο καθένας έχει το δικό του χάρισμα από το Θεό. Ο ένας έτσι, ο άλλος αλλιώς. 8 Σχετικά, τώρα, με τους ανύπαντρους και τις χήρες, σας απαντώ πως είναι καλό γι αυτούς να μείνουν ανύπαντροι, όπως κι εγώ. 9 Αν όμως δεν μπορούν μείνουν εγκρατείς, τότε ας παντρευτούν. Είναι προτιμότερο να παντρευτεί κάποιος, παρά να φλέγεται από επιθυμία.....25 Σχετικά τώρα με τους παρθένους (άνδρες ή γυναίκες), ειδική εντολή από τον Κύριο δεν έχω να μεταδώσω. Δίνω, όμως, τη γνώμη μου με την αξιοπιστία που έχω σαν ελεημένος του Κυρίου. 26 Νομίζω, λοιπόν, ότι για την ικανοποίηση της παρούσα ανάγκης, καλά θά είναι ο άνθρωπος να συμπεριφέρεται ως εξής: 27 Έχεις δεθεί με γυναίκα; Μη ζητάς τη διάλυση του δεσμού σου. Είσαι αδέσμευτος; Μη ζητάς γυναίκα. 28 Μα κι αν παντρευτείς, δε σημαίνει πως αμάρτησες. Κι αν μία γυναίκα παρθένος παντρευτεί, δε σημαίνει πως αμάρτησε. Θα έχουν, όμως, και θλίψεις εξ αιτίας της σάρκας τους όσοι παντρεύονται, κι εγώ νοιάζομαι για σας." (Προς Κορινθίους Α, κεφ. 7)

«...ο πλάσας απ' αρχής άρσεν και θήλυ έπλασεν αυτούς ... και θέλουσιν είσθαι οι δύο εις σάρκα μίαν, ώστε δεν είναι πλέον δύο, αλλά μία σάρξ. Εκείνο λοιπόν το οποίον ο Θεός συνέζευξεν, άνθρωπος ας μη χωρίζη». (Ματθ.ιθ:4,5,6)

«Ο Μωυσής συνεχώρησε να γράψη έγγραφον διαζυγίου, και να χωρισθή αυτήν... απ' αρχής όμως της κτίσεως, άρσεν και θήλυ εποίησεν αυτούς ο Θεός ...Εκείνο λοιπόν το οποίον ο Θεός συνέζευξεν, άνθρωπος ας μη χωρίζη» (Μάρκ.ι:4-9)

«Όστις χωρισθή την γυναίκα αυτού, και νυμφευθή άλλην, πράττει μοιχείαν εις αυτήν. Και εάν γυνή χωρισθή τον άνδρα αυτής και συζευχθή με άλλον, μοιχεύεται». (Μάρκ.ι:11)

«Πας όστις χωρίζεται την γυναίκα αυτού και νυμφεύεται άλλην, μοιχεύει, και πας όστις νυμφεύεται κεχωρισμένην από ανδρός, μοιχεύει» (Λουκ.ις:18).

«Ερρέθη προς τούτοις, ότι όστις χωρισθή την γυναίκα αυτού, ας δώση εις αυτήν διαζύγιον. Εγώ όμως σας λέγω, ότι όστις χωρισθή την γυναίκα αυτού, παρεκτός λόγου πορνείας, κάμνει αυτήν να μοιχεύηται, και όστις λάβη γυναίκα κεχωρισμένην, γίνεται μοιχός» (Ματθ.ε:31,32).

«Εις δε τους νενυμφευμένους παραγγέλλω, ουχί εγώ αλλά ο Κύριος, να μη χωρισθή η γυνή από του ανδρός αυτής. Αλλ' εάν και χωρισθή, ας μένη άγαμος, ή ας συνδιαλλαγή με τον άνδρα, και ο ανήρ να μη αφήνη την εαυτού γυναίκα» (Α΄Κορ.ζ:10 – 11).

ΑΜΝΩΝ ΚΑΙ ΘΑΜΑΡ

ΒΑΣ. Β΄,13. Ο Αβεσσαλώμ ο γιος τού Δαβίδ είχε μια ωραία αδελφή, με το όνομα Θάμαρ, και ο Αμνών, ο γιος τού Δαβίδ, την αγάπησε.2 Και ο Αμνών έπασχε τόσο,

ώστε αρρώστησε για την (ΕΤΕΡΟΘΑΛΗ) αδελφή του τη Θάμαρ· επειδή, ήταν παρθένα, και φαινόταν στον Αμνών δυσκολότατο να κάνει κάτι σ' αυτή.³ Είχε δε ο Αμνών έναν φίλο, που ονομαζόταν Ιωναδάβ, γιος τού Σαμαά, αδελφού τού Δαβίδ· ο δε Ιωναδάβ ήταν άνθρωπος υπερβολικά πανούργος.⁴ Και του είπε: Γιατί εσύ, γιε του βασιλιά, αδυνατίζεις τόσο καθημερινά; Δεν θα το φανερώσεις σε μένα; Και ο Αμνών τού είπε: Αγαπάω τη Θάμαρ, την αδελφή τού Αβεσσαλώμ, του αδελφού μου.⁵ Και ο Ιωναδάβ τού είπε: Πλάγιασε επάνω στο κρεβάτι σου, και προσποιήσου τον άρρωστο· και όταν ο πατέρας σου έρθει και σε δει, πες του: Ας έρθει, παρακαλώ, η Θάμαρ η αδελφή μου, και ας μου δώσει να φάω, και ας ετοιμάσει μπροστά μου το φαγητό, για να δω, και να φάω από το χέρι της.⁶ Και ο Αμνών πλάγιασε, και προσποιήθηκε τον άρρωστο· και όταν ο βασιλιάς ήρθε να τον δει, είπε ο Αμνών στον βασιλιά: Ας έρθει, παρακαλώ, η Θάμαρ η αδελφή μου, και ας κάνει μπροστά μου δύο τηγανίτες, για να φάω από το χέρι της.⁷ Και ο Δαβίδ έστειλε στο σπίτι προς τη Θάμαρ, λέγοντας: Πήγαινε τώρα στο σπίτι τού αδελφού σου Αμνών, και ετοίμασέ του φαγητό.⁸ Και η Θάμαρ πήγε στο σπίτι τού αδελφού της Αμνών, που ήταν πλαγιασμένος· και πήρε το αλεύρι, και ζύμωσε, και έκανε τηγανίτες μπροστά του, και έψησε τις τηγανίτες.⁹ Έπειτα, πήρε το τηγάνι, και τις κένωσε μπροστά του· όμως, δεν θέλησε να φάει. Και ο Αμνών είπε: Βγάλτε κάθε άνθρωπο από μπροστά μου. Και βγήκαν απ' αυτόν όλοι.¹⁰ Και είπε ο Αμνών στη Θάμαρ: Φέρε το φαγητό μου στον κοιτώνα, για να φάω από το χέρι σου. Και η Θάμαρ πήρε τις τηγανίτες που έκανε, και τις έφερε στον κοιτώνα στον Αμνών τον αδελφό της.¹¹ Και όταν του πρόσφερε σ' αυτόν να φάει, την έπιασε, και της είπε: Έλα, κοιμήσου μαζί μου, αδελφή μου.¹² Κι εκείνη τού είπε: Μη, αδελφέ μου, μη με ταπεινώσεις· επειδή, τέτοιο πράγμα δεν πρέπει να γίνει στον Ισραήλ· μη κάνεις αυτή την αφροσύνη.¹³ Κι εγώ, πώς θα εξαλείψω το όνειδός μου; Αλλά, κι εσύ θα είσαι σαν ένας από τους άφρονες στον Ισραήλ· τώρα, λοιπόν, παρακαλώ, μίλησε στον βασιλιά· επειδή, δεν θα με αρνηθεί σε σένα.¹⁴ Δεν θέλησε, όμως, να ακούσει στη φωνή της· αλλά, ασκώντας μεγαλύτερη δύναμη από εκείνη, τη βίασε, και κοιμήθηκε μαζί της.¹⁵ **Τότε ο Αμνών τη μίσησε με μίσος υπερβολικά μεγάλο· ώστε το μίσος, με το οποίο τη μίσησε, ήταν μεγαλύτερο από την αγάπη, με την οποία την είχε αγαπήσει.** Και ο Αμνών τής είπε: Σήκω, πήγαινε.¹⁶ Κι εκείνη του είπε: Δεν υπάρχει αιτία· αυτό το κακό, το να με αποβάλεις, είναι μεγαλύτερο του άλλου, που έπραξες σε μένα. Δεν θέλησε, όμως, να την εισακούσει.¹⁷ Και φώναξε τον νέο, που τον υπηρετούσε, και είπε: Βγάλ' την τώρα έξω από μένα, και βάλε τον μοχλό στη θύρα πίσω της.¹⁸ Και ήταν ντυμένη με χιτώνα ποικιλόχρωμο, επειδή οι θυγατέρες του βασιλιά, οι παρθένες, τέτοια επενδύματα ντύνονταν. Και ο υπηρέτης του την έβγαλε έξω, και έβαλε τον μοχλό στη θύρα πίσω της.¹⁹ Και παίρνοντας η Θάμαρ στάχτη επάνω στο κεφάλι της, και σχίζοντας τον ποικιλόχρωμο χιτώνα, που είχε επάνω της, και βάζοντας τα χέρια της επάνω στο κεφάλι της, έφευγε περπατώντας και κρίζοντας.²⁰ Και ο Αβεσσαλώμ ο αδελφός της είπε σ' αυτή: Μήπως ο Αμνών ο αδελφός σου βρέθηκε μαζί σου; Όμως, τώρα, σώπασε αδελφή μου· αδελφός σου είναι· μη καταθλίβεις την καρδιά σου γι' αυτό το πράγμα. Και η Θάμαρ καθόταν σε κατάσταση χηρείας στο σπίτι του αδελφού της, του Αβεσσαλώμ.²¹ Και όταν ο βασιλιάς Δαβίδ άκουσε όλα αυτά τα πράγματα, θύμωσε υπερβολικά.²² Ο δε Αβεσσαλώμ δεν μίλησε με τον Αμνών, ούτε καλό ούτε κακό· επειδή, ο Αβεσσαλώμ μισούσε τον Αμνών, για τον λόγο ότι ταπεινώσε την αδελφή του τη Θάμαρ.²³ Και ύστερα από δύο ολόκληρα χρόνια, ο Αβεσσαλώμ είχε κουρευτές στη Βαάλ-ασώρ, που είναι κοντά στον Εφραΐμ, και ο Αβεσσαλώμ προσκάλεσε όλους τους γιους τού βασιλιά.²⁴ Και ο Αβεσσαλώμ ήρθε στον βασιλιά, και είπε: Δες, τώρα, ο δούλος σου έχει κουρευτές· ας έρθει, παρακαλώ, ο βασιλιάς, και οι δούλοι του, μαζί με τον δούλο

σου.²⁵ Και ο βασιλιάς είπε στον Αβεσσαλώμ: Όχι, γιε μου, ας μη έρθουμε τώρα όλοι, για να σου είμαστε βάρος. Και τον βίασε, όμως δεν θέλησε να πάει, αλλά τον ευλόγησε.²⁶ Τότε, ο Αβεσσαλώμ είπε: Αν όχι, ας έρθει τουλάχιστον ο Αμνών, ο αδελφός μου. Και ο βασιλιάς τού είπε: Γιατί να έρθει μαζί σου;²⁷ Όμως, ο Αβεσσαλώμ τον βίασε, ώστε έστειλε μαζί του τον Αμνών, και όλους τους γιους τού βασιλιά.²⁸ Τότε, ο Αβεσσαλώμ πρόσταξε τους υπηρέτες του, λέγοντας: Δέστε, τώρα, όταν η καρδιά τού Αμνών ευφρανθεί από το κρασί, και σας πω: Πατάξτε τον Αμνών, τότε θανατώστε τον· μη φοβάστε· δεν είμαι εγώ που σας προστάζω; Γίνεστε ανδρείοι και γίνεστε γιοι δύναμης....³² Και ο Ιωναδάβ, ο γιος τού Σαμαά, αδελφού τού Δαβίδ, αποκρίθηκε και είπε: Ας μη λέει ο βασιλιάς ότι θανατώθηκαν όλοι οι νέοι, οι γιοι τού βασιλιά· επειδή, μονάχα ο Αμνών πέθανε· δεδομένου ότι, ο Αβεσσαλώμ το είχε αποφασίσει, από την ημέρα που ταπείνωσε τη Θάμαρ την αδελφή του.

Now after this, it came about that Absalom, David's son, had a beautiful sister, whose name was Tamar; and David's son Amnon was in love with her.² And he was so deeply in love that he became ill because of his sister Tamar; for she was a virgin, and so it seemed hard to Amnon to do anything to her.³ But Amnon had a friend whose name was Jonadab, the son of Shimeah, David's brother: and Jonadab was a very wise man.⁴ And he said to him, O son of the king, why are you getting thinner day by day? will you not say what your trouble is? And Amnon said to him, I am in love with Tamar, my brother Absalom's sister.⁵ Then Jonadab said to him, Go to your bed, and let it seem that you are ill: and when your father comes to see you, say to him, Let my sister Tamar come and give me bread, and get the food ready before my eyes, so that I may see it and take it from her hand.⁶ So Amnon went to bed and made himself seem ill: and when the king came to see him, Amnon said to the king, Please let my sister Tamar come and make me one or two cakes before my eyes, so that I may take food from her hand.⁷ Then David sent to the house for Tamar and said, Go now to your brother Amnon's house and get a meal for him.⁸ So Tamar went to her brother Amnon's house; and he was in bed. And she took paste and made cakes before his eyes, cooking them over the fire.⁹ And she took the cooking-pot, and put the cakes before him, but he would not take them. And Amnon said, Let everyone go away from me. So they all went out.¹⁰ Then Amnon said to Tamar, Take the food and come into my bedroom, so that I may take it from your hand. So Tamar took the cakes she had made and went with them into her brother Amnon's bedroom.¹¹ And when she took them to give them to him, he put his arms round her and said, Come to bed, my sister.¹² And answering him, she said, O my brother, do not put shame on me; it is not right for such a thing to be done in Israel: do not this evil thing.¹³ What will become of me in my shame? and as for you, you will be looked down on with disgust by all Israel. Now then, go and make your request to the king, for he will not keep me from you.¹⁴ But he would not give attention to what she said: but being stronger than she, he took her by force, and had connection with her.¹⁵ Then Amnon was full of hate for her, hating her with a hate greater than his earlier love for her. And he said to her, Get up and be gone.¹⁶ And she said to him, Not so, my brother, for this great wrong in sending me away is worse than what you did to me before. But he gave no attention to her.¹⁷ Then he gave a cry to the servant who was waiting on him and said, Put this woman out, and let the door be locked after her.¹⁸ Now she had on a long robe, such as in past times the king's virgin daughters were dressed in. Then the servant put her out, locking the door after her.¹⁹ And Tamar, in her grief, put dust on her head; and she put her hand on her head and went away crying loudly.²⁰ And her brother Absalom said to her, Has your brother Amnon been with you? but

now, let there be an end to your crying, my sister: he is your brother, do not take this thing to heart. So Tamar went on living uncomforted in her brother's house.²¹ But when King David had news of all these things he was very angry; but he did not make trouble for Amnon his son, for he was dear to David, being his oldest son.²² But Absalom said nothing to his brother Amnon, good or bad: for he was full of hate for him, because he had taken his sister Tamar by force.²³ Now after two full years, Absalom had men cutting the wool of his sheep in Baal-hazor, which is near Ephraim: and he sent for all the king's sons to come to his feast.²⁴ And Absalom came to the king and said, See now, your servant is cutting the wool of his sheep; will the king and his servants be pleased to come?²⁵ And the king said to Absalom, No, my son, let us not all go, or the number will be over-great for you. And he made his request again, but he would not go, but he gave him his blessing.²⁶ Then Absalom said, If you will not go, then let my brother Amnon go with us. And the king said to him, Is there any reason for him to go with you?²⁷ But Absalom went on requesting him till he let Amnon and all the king's sons go with him. And Absalom made a great feast like a feast for a king.²⁸ Now Absalom had given orders to his servants, saying, Now take note when Amnon's heart is glad with wine; and when I say to you, Make an attack on Amnon, then put him to death without fear: have I not given you orders? be strong and without fear....³² And Jonadab, the son of Shimeah, David's brother, said, Let not my lord have the idea that all the sons of the king have been put to death; for only Amnon is dead: this has been purposed by Absalom from the day when he took his sister Tamar by force.

και μία αιρετική άποψη:

Μια ερώτηση που με απασχολεί παρα πολύ. Το σεξ πριν απο τον γάμο είναι αμαρτία?

Το σέξ... «πρίν από τον γάμο», όπως ρωτάς, **είναι αυτός καθ' αυτός ο γάμος,** είτε γίνεται πρίν την όποια τελετή, είτε γίνεται μετά. Και γάμος, ως τελετή να γίνει, δέν λογίζεται γάμος εάν δεν υπάρξει το «εις σάρκα μίαν» παρεκτός εάν επέλθει συμφωνία τού ζεύγους για αφιέρωση στό έργο τού Θεού. Ο Κύριος μας Ιησούς Χριστός, είπε για τον γάμο:

«... ένεκεν τούτου θέλει αφήσει ο άνθρωπος τον πατέρα αυτού και την μητέρα, και θέλει προσκολληθή εις την γυναίκα αυτού, και θέλουσιν είσθαι οι δύο εις σάρκα μίαν. Ώστε δεν είναι πλέον δύο, αλλά μία σάρξ...» (Μάρκος: ι' 7-8).

Ο Ισαάκ βλέποντας την Ρεβέκκα, την έβαλε στην σκηνή της μητέρας του και την έκανε δική του, δίχως να προηγηθεί κάποια τελετή γάμου:

«Ο δε Ισαάκ έφερεν αυτήν εις την σκηνήν της μητρός αυτού Σάρρας· και έλαβε την Ρεβέκκαν, και έγεινεν αυτού γυνή,...» (Γένεσις: κδ' 67).

Θα πρέπει να αντιληφθούμε ότι, με το να παραδιδόμαστε σε σαρκική ένωση πέραν της μιας γυναίκος, είναι αμαρτία ενώπιον του Άγιου Θεού, και ότι, με την σαρκική (σεξουαλική) ένωση με κάποια γυναίκα, έχουμε πλέον και τον γάμο που θα πρέπει να κρατήσει έως ότου κάποιος από τους δύο φύγει από την ζωή, εκτός και εάν επέλθει μοιχεία-πορνεία όπου και μπορεί το αθώο μέλος να ελευθερωθεί από την δέσμευση του γάμου του. **Ο ΓΑΜΟΣ ΩΣ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΠΡΑΞΗ ΠΟΤΕ ΚΑΘΙΕΡΩΘΗΚΕ;**

Ο γάμος είναι η **τελετή στην Εκκλησία** καί εκτός της τελετής δέν υφίσταται γάμος(!). Αυτό με λίγα λόγια υποστηρίζουν οι επικριτές τού άρθρου μου για τό sex πρίν από τόν «γάμο».

Υποστηρίζουν γιά τό ζεύγος που υπόσχεται εφ' όρου ζωής ένωση, ότι τό sex πρίν από τόν «γάμο» είναι αμαρτία ενώ μετά τόν «γάμο» μπροστά στόν παπά – ποιμένα δέν είναι.

Διαβάζουμε στό **Δευτερονόμιον: κβ' 28-29**

Εάν τις εύρη νέαν παρθένον μη ηρραβωνισμένην (σ.σ. διότι με αρραβωνιασμένη θα ελιθοβολείτο σίγουρα) **και πιάση αυτήν και κοιμηθή μετ' αυτής, και ευρεθώσι, τότε ο άνθρωπος ο κοιμηθείς μετ' αυτής θέλει δώσει εις τον πατέρα της νέας πεντήκοντα σίκλους αργυρίου, και αυτή θέλει είσθαι γυνή αυτού· επειδή εταπείνωσεν αυτήν, δεν δύναται να αποβάλῃ αυτήν πάσας τας ημέρας αυτού.**

Διαβάζουμε επίσης στην 'Εξοδος: κβ' 16

Και εάν τις απατήσῃ παρθένον μη ηρραβωνισμένην, και κοιμηθή μετ' αυτής, θέλει εξάπαντος προικίσει αυτήν με προίκα διά γυναίκα εις εαυτόν...

Ο γάμος – τελετή με την σημερινή του έννοια καί μορφή, επαναλαμβάνω ότι **ήταν άγνωστος στις ημέρες των Αποστόλων**. Αυτός ο γάμος, ως θρησκευτική τελετή, είναι γέννημα θρέμμα Βυζαντινό (όπου μιμείται -δήθεν- την Βυζαντινή μεγαλοπρέπεια) καί καθιερώθηκε μετά από τόν όγδοο αιώνα, όπου καί τόν επέβαλε με διάταγμα για πρώτη φορά ο **αυτοκράτορας του Βυζαντίου Λέων ο Σοφός**, τον ένατο αιώνα μ.Χ, όπως γράφει η Εκκλησιαστική Ιστορία τού **Β. Στεφανίδη** στην σελίδα 454. Έως τότε αρκούσε ο Ρωμαϊκός νόμος που αναγνώριζε συζύγους τό ζεύγος που έδινε **δημόσια υπόσχεση συμβίωσης εφ' όρου ζωής**, όπως και στα Βιβλικά χρόνια. ..

...το ζητούμενο δέν είναι τί πιστεύω εγώ αλλά τί ο Λόγος τού Θεού μάς λέει.... ο πραγματικός γάμος στά μάτια τού Θεού είναι «η ένωση εις σάρκα μίαν» και κατά συνέπεια εάν λές ότι συζείς με την κοπέλα που θα... παντρευτείς αργότερα, να ξέρεις πως είσαι ήδη παντρεμένος. Οι όποιες τελετές γάμου επακολουθήσουν θα είναι για την κοινωνία και μόνο, διότι αυτές οι τελετές θρησκευτικού χαρακτήρα δέν υπήρχαν στην Βιβλική εποχή.

σχόλιο στα ανωτέρω αιρετικά

1. άλλο η Παλαιά Διαθήκη και άλλο η Καινή
2. η ένωση ανδρός και γυναικός μπορεί να θεωρηθει γάμος αλλά παράνομος. είναι πορνεία. βέβαια, αν ακολουθήσει το Μυστήριο συγχωρούνται για την πορνεία τους οι νέοι που παντρεύτηκαν.
3. **μπορεί να μην υπηρχε ιερολογία του γάμου στην Παλαιά Διαθήκη και μέχρι τον 9ο αι. μ. Χ. αλλά, αν δεν γινόταν η συμφωνία με τον πεθερό, ο άνδρας δεν κοιμόταν με την αρραβωνιαστικιά του. αν συνέβαινε, τότε ήταν πορνεία (και η τιμωρία ήταν θάνατος στην Παλαιά Διαθήκη). η συμφωνία με τον πεθερό ή η δημόσια υπόσχεση ήταν, τηρουμένων των αναλογιών, η τέλεση του Μυστηρίου.**

**[https://www.y
outube.com/u
ser/KERMENI](https://www.youtube.com/user/KERMENI)**